

รายงานการวิจัย

เรื่อง

ความคิดเห็นของนิสิตหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐภรณ์ หลาวทอง
นายสกล ชี้อธนาพรกุล

สนับสนุนโดย

เงินทุนเพื่อการวิจัย กองทุนคณะครุศาสตร์

พ.ศ. 2550

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปี 2551

Research Report

entitled

OPINIONS ON ENHANCING KNOWLEDGE DOMAIN OF
TEACHER PROFESSIONAL STANDARDS OF STUDENTS IN
BACHELOR DEGREE PROGRAM IN EDUCATION,
CHULALONGKORN UNIVERSITY

Assistant Professor Dr. Nuttaporn Lawthong

Mr. Sakol Suethanapornkul

This research was supported by

The Faculty of Education

2007

Faculty of Education, Chulalongkorn University

B.E. 2551 (A.D. 2008)

ชื่อเรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู

นักวิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐภรณ์ หลาวทอง

นายสกล ชื่อธนาพรกุล

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ ศาสตราจารย์ กิตติคุณ ดร.นงลักษณ์ วิรัชชัย

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ข้อ คือ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู 2) เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ของนิสิตที่ศึกษาในชั้นปี สาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างคือนิสิตครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 660 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม ความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ซึ่งสร้างขึ้นตามกรอบมาตรฐานวิชาชีพครู ของสำนักเลขาธิการคุรุสภา (2548) มีความเที่ยงเท่ากับ .98 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติบรรยาย การวิเคราะห์ความแปรปรวน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุ

ผลการวิจัยโดยสรุปพบว่า

1) นิสิตมีความเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ ช่วยพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ในระดับมาก 8 มาตรฐาน คือ ด้านความเป็นครู รองลงมาคือ ด้านจิตวิทยาสำหรับครู ด้านการบริหารจัดการในห้องเรียน ด้านภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษาด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา และ ด้านการวิจัยทางการศึกษา และระดับปานกลาง 1 มาตรฐาน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร

2) นิสิตที่มีชั้นปี สาขาวิชา และหลักสูตรที่ศึกษาแตกต่างกัน มีความเห็นต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูทั้ง 9 ด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน เพียงด้านเดียวคือ ด้านภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุ พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีและสาขาวิชาที่ศึกษาของมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านความรู้ 8 ด้าน ยกเว้นด้านการวัดและประเมินผลที่พบอิทธิพลหลักของชั้นปีและสาขาวิชาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

TITLE OPINIONS ON ENHANCING KNOWLEDGE DOMAIN OF TEACHER PROFESSIONAL STANDARDS OF STUDENTS IN BACHELOR DEGREE PROGRAM IN EDUCATION, CHULALONGKORN UNIVERSITY

RESEARCHER ASSISTANT PROFESSOR DR. NUTTAPORN LAWTHONG
MR. SAKOL SUETHANAPORNKUL

PROJECT ADVISOR PROFESSOR EMERITUS NONGLAK WIRATCHAI

Abstract

The purposes of this study were 1) to study students' opinions on enhancing knowledge domain of Teacher Professional Standards in Bachelor's Degree Programs in Education, Chulalongkorn University; and 2) to compare the opinions on enhancing knowledge domain of students with different years of study, fields of study, and learning achievements. The sample of this study was 660 undergraduate students at the Faculty of Education, Chulalongkorn University. The sample was selected using Stratified Random Sampling technique. Based on Teacher Professional Standards (The Office of Secretariat of Teacher's Council of Thailand, 2005), the questionnaires were developed to ask the sample group for his/her opinions on enhancing knowledge domain of Teacher Professional Standards. The reliability of the questionnaires was 0.98. The results obtained were analyzed using descriptive statistics, ANOVA, and MANOVA.

The results of this study were as follows:

1) Of the nine factors of knowledge domain of Teacher Professional Standards, eight were reported to be highly supported by learning and teaching activities at the Faculty of Education, Chulalongkorn University. The eight factors were Teaching Profession, Psychology for Teacher, Classroom Management, Language and Technology for Teacher, Learning and Teaching Management, Educational Measurement and Evaluation, Educational Innovation and Information Technology (IT), and Educational Research. The another factor, Curriculum Development, was reported to be moderately supported.

2) Students' opinions on nine factors of the knowledge domain of Teacher Professional Standards were significantly different ($p < .05$) among students with different years of study, and fields of study whereas students' opinions on enhancing knowledge domain were not significantly different ($p < .05$) among students with different learning achievements on eight factors except Language and Technology for Teacher factor which was significantly different ($p < .05$). In addition, the MANOVA analysis revealed that the interaction between years and fields of study were statistically significant ($p < .05$) on eight factor except Educational Measurement and Evaluation factor which had main effects (years and fields of study) statistically significant ($p < .05$).

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเล่มนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยการสนับสนุนเงินทุนวิจัยจากโครงการวิจัย เงินทุนเพื่อการวิจัย กองทุนคณะกรรมการ ปึงบประมาณ พ.ศ. 2550 โดยสำนักงานวิจัยและบริการวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย กาญจนวาสี คณบดีคณะครุศาสตร์ ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.นงลักษณ์ วิรัชชัย และรองศาสตราจารย์ ดร.อวยพร เรืองตระกูล ที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะและคำปรึกษาที่เป็นประโยชน์ตลอดการจัดทำงานวิจัยชิ้นนี้ อีกทั้งการสนับสนุนของท่านอาจารย์ทำให้รายงานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิทยา ไล่ทอง รองคณบดีด้านกิจการนิสิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และคณะกรรมการบริหารกิจการนิสิตทุกท่านที่ให้การสนับสนุน และเปิดโอกาสให้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างตามที่ได้วางแผนไว้

ขอขอบคุณลูกศิษย์ปริญญาโทและเอก ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา ที่ช่วยกรอกข้อมูล และตรวจสอบคำผิด จัดรูปเล่มให้มีความสมบูรณ์

ท้ายสุดนี้ ขอขอบคุณนิสิตทุกคนที่ได้สละเวลาอันมีค่ายิ่ง ในระหว่างการเรียน และการทำกิจกรรมเพื่อให้ข้อมูล และความร่วมมือที่เป็นประโยชน์สำหรับงานวิจัยอย่างดีตลอดช่วงเวลาที่ผ่านมา ดำเนินการเก็บข้อมูล

สถาบันวิจัยประชากร
สกล ชื่อธนาพรกุล
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พฤศจิกายน 2551

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(ง)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(จ)
กิตติกรรมประกาศ	(ข)
สารบัญ	(๓)
สารบัญตาราง	(ฎ)
สารบัญภาพ	(ฐ)
บทที่	
1. บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย	5
ขอบเขตการวิจัย	5
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	6
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	7
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
ตอนที่ 1 สภาพการณ์และสภาวะการผลิตครูในประเทศไทย	8
ตอนที่ 2 แนวทางการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์	9
ตอนที่ 3 การจัดการศึกษาด้วยหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	10
ตอนที่ 4 ข้อเปรียบเทียบระหว่างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2543) และ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2547)	11
2.4.1 หลักการและเหตุผลของหลักสูตร	11
2.4.2 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	11
2.4.3 คุณสมบัติผู้เข้าศึกษา การคัดเลือกผู้เข้าศึกษา และระบบการศึกษา	11
2.4.4 ระยะเวลาการศึกษา	15

	หน้า
2.4.5 การบริหารหลักสูตร	15
2.4.6 โครงสร้างหลักสูตร	15
ตอนที่ 5 เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู	17
ตอนที่ 6 หลักเกณฑ์ และแนวทางมาตรฐานวิชาชีพครูในต่างประเทศ .	22
2.6.1 California Commission on Teacher Credentialing	22
2.6.2 National Board for Professional Teaching Standards ...	25
2.6.3 Ministerial Council on Education, Employment Training and Youth Affairs	27
ตอนที่ 7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29
2.7.1 การประเมินหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	29
2.7.2 งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพครู	31
ตอนที่ 8 กรอบแนวคิดการวิจัย	36
3. วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 กรอบเนื้อหาการวิจัย	37
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	38
3.3 เครื่องมือวิจัย	39
3.4 การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามโดยการทดลองใช้.....	41
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	42
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	43
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนิสิต	44
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ ตามมาตรฐานวิชาชีพครู.....	52
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อการ พัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู.....	59

3.1 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู นิสิตที่มีชั้นปี สาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน.....	59
3.1.1 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ระหว่างนิสิตที่มีชั้นปีแตกต่างกัน.....	59
3.1.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ระหว่างนิสิตที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน.....	66
3.1.3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ระหว่างนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน.....	79
3.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุการพัฒนาคำรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพ ระหว่างนิสิตที่มีชั้นปี และสาขาวิชา.....	85
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	120
1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนิสิต.....	120
2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู.....	121
3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู.....	122
อภิปรายผลการวิจัย	123
1. ความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู.....	123
2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู.....	125
2.1 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวการพัฒนาคำรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ระหว่างชั้นปี สาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน.....	125

2.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุการพัฒนาคำรู้ตาม มาตรฐานวิชาชีพครูระหว่างนิสิตที่มีชั้นปีและสาขาวิชาแตกต่าง กัน.....	126
ข้อเสนอแนะในการวิจัย	127
1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	127
2. ข้อเสนอแนะในการการวิจัยครั้งต่อไป.....	127
รายการอ้างอิง	129
ภาคผนวก	133

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2543 และ พ.ศ. 2547)	13
2.2 โครงสร้างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต	16
2.3 สาระความรู้ และสมรรถนะ ตามมาตรฐานความรู้	18
3.1 จำนวนประชากรนิสิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2549	38
3.2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนิสิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยใน ปีการศึกษา 2549	39
3.3 ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามเรื่อง “ความคิดเห็นของนิสิตในหลักสูตรครุศาสตร บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู”	42
4.1 ร้อยละของนิสิต จำแนกตามเพศ ชั้นปี สาขาวิชา ภาควิชา และผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน	45
4.2 ร้อยละของนิสิตระหว่างชั้นปี จำแนกตามเพศ.....	47
4.3 ร้อยละของนิสิตระหว่างชั้นปี จำแนกตามสาขาวิชา.....	48
4.4 ร้อยละของนิสิตระหว่างชั้นปี จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	50
4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเ้ และความโค้งของความคิดเห็นของ นิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู.....	54
4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุดของความคิดเห็นของ นิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามชั้นปี.....	59
4.7 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐาน วิชาชีพครู จำแนกตามชั้นปี.....	64
4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุดของความคิดเห็นของ นิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามสาขาวิชา.....	66
4.9 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐาน วิชาชีพครู จำแนกตามสาขาวิชา.....	75

ตารางที่	หน้า
4.10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุดของความคิดเห็นของ นิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนรู้.....	79
4.11 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐาน วิชาชีพครูจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้.....	83
4.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านความรู้ จำแนกตามชั้นปี และสาขาวิชา.....	85
4.13 การทดสอบ Box's Test และ Bartlett's Test	101
4.14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุการพัฒนาคำรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ระหว่างนิสิตชั้นปีและสาขาวิชาแตกต่างกัน.....	102
4.15 การทดสอบความแปรปรวนของการพัฒนาคำรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูจาก Levene's Test	103
4.16 การทดสอบอิทธิพลระหว่างตัวแปรอิสระ (Test of Between-subjects Effects)	104

สารบัญภาพ

แผนภาพที่	หน้า
2.1 กรอบแนวคิดการวิจัยความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐาน วิชาชีพครู.....	36
4.1 ข้อมูลพื้นฐานของนิสิต.....	46
4.2 ข้อมูลพื้นฐานของนิสิตระหว่างชั้นปี จำแนกตามเพศ.....	47
4.3 ข้อมูลพื้นฐานของนิสิตระหว่างชั้นปี จำแนกตามสาขาวิชา.....	49
4.4 ข้อมูลพื้นฐานของนิสิตระหว่างชั้นปี จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	51
4.5 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามชั้นปี.....	63
4.6 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามสาขาวิชา.....	71
4.7 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูแต่ละ สาขาวิชา.....	74
4.8 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	82
4.9 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูด้าน ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครูของนิสิตจำแนกตามชั้นปี และสาขาวิชา.....	111
4.10 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูด้าน การพัฒนาหลักสูตรของนิสิตจำแนกตามชั้นปี และสาขาวิชา.....	112
4.11 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูด้าน การพัฒนาหลักสูตรของนิสิตจำแนกตามชั้นปี และสาขาวิชา.....	113
4.12 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูด้าน จิตวิทยาสำหรับครูของนิสิตจำแนกตามชั้นปี และสาขาวิชา.....	114
4.13 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูด้าน การวัดและประเมินผลการศึกษาของนิสิตจำแนกตามชั้นปี และสาขาวิชา.....	115
4.14 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูด้าน การบริหารจัดการในห้องเรียนของนิสิตจำแนกตามชั้นปี และสาขาวิชา.....	116
4.15 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูด้าน การวิจัยทางการศึกษาของนิสิตจำแนกตามชั้นปี และสาขาวิชา.....	117

แผนภาพที่	หน้า
4.16 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูด้าน นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาของนิสิตจำแนกตามชั้นปี และสาขาวิชา.	118
4.17 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูด้าน ความเป็นครูของนิสิตจำแนกตามชั้นปี และสาขาวิชา.....	119

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหาในการวิจัย

พระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา อย่างต่อเนื่อง ในหมวดที่ 1 มาตรา 9 (4) และในหมวดที่ 7 มาตรา 52 กำหนดให้ กระทรวงศึกษาธิการส่งเสริมให้มีระบบ กระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยการกำกับและประสานให้สถาบันผลิตครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษามีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่ และพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง รวมถึงรัฐพึงจัดสรรงบประมาณและจัดตั้งกองทุนพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเพียงพอ ทั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถพัฒนาขีดความสามารถได้เต็มตามศักยภาพ และดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

ครุจึงนับว่ามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพให้แก่ผู้เรียน ในกระบวนการปฏิรูปการศึกษาให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 ดังที่กล่าวมาข้างต้นแล้วนั้น ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งคือ การสร้างครูรุ่นใหม่ที่มีความรู้ในเนื้อหาที่สอน เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพ อีกทั้งครูต้องมีความสามารถในการจัดการเรียน การสอน และสร้างสรรค์การเรียนรู้ที่มีคุณภาพ เหมาะกับผู้เรียน (พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์, 2546; สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2543) ดังนั้น การพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ให้เหมาะสมกับความต้องการของการผลิตครูในสภาพการณ์ปัจจุบันจึงมีความสำคัญ ดังเช่นที่มนตรี จุฬาวัฒนทล (2543) ชี้ให้เห็นว่าการปรับปรุงคุณภาพของครูต้องพิจารณาหลักสูตรและคณาจารย์ ของสถาบันผลิตครู หลักสูตรที่มีคุณภาพย่อมส่งผลให้ปัจจัยนำออก ได้แก่ บัณฑิตที่สำเร็จ การศึกษาสามารถประกอบวิชาชีพครูได้ตรงตามเจตนารมณ์ที่กำหนดไว้ ด้วยเหตุนี้การพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรจึงต้องพิจารณาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรง ซึ่งในกรณีนี้คือ นิสิต นักศึกษาที่ ศึกษาอยู่ในหลักสูตรดังกล่าว

ด้านพัฒนาการของหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้มีการปรับปรุงมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่พ.ศ. 2491 คณะอักษรศาสตร์และครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยได้กำหนดให้นิสิตฝึกหัดครูมีสิทธิรับปริญญาทางครุศาสตร์ สำหรับผู้ที่สำเร็จ

หลักสูตร 3 ปี และในปีพ.ศ. 2496 ได้ขยายหลักสูตรครุศาสตร์เป็น 2 ปี ต่อจากปริญญาหรืออนุปริญญาในสาขาวิชาอื่น แล้วจึงเปลี่ยนมาเป็นหลักสูตรครุศาสตร์ 4 ปี ในปี พ.ศ. 2500 เช่นเดียวกับปริญญาตรีในคณะอื่นๆ หลักสูตร 4 ปี ได้รับการปรับปรุงเรื่อยมา จวบจนปี พ.ศ. 2547 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ปรับหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จากหลักสูตร 4 ปี เป็น 5 ปี และเรียกหลักสูตรนี้ว่า หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2547)

ความแตกต่างระหว่างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2543) (หลักสูตร 4 ปี) และหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2547) (หลักสูตร 5 ปี) นอกจากระยะเวลาในการศึกษาแล้ว หลักสูตร 5 ปียังมีจำนวนหน่วยกิต 168 หน่วยกิต โดยมีอัตราส่วนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปต่อหมวดวิชาเฉพาะต่อหมวดวิชาเลือกเสรี (34: 124: 10) ซึ่งมากกว่าหลักสูตร 4 ปีซึ่งมีเพียง 150 หน่วยกิต และมีอัตราส่วน หมวดวิชาศึกษาทั่วไปต่อหมวดวิชาเฉพาะต่อหมวดวิชาเลือกเสรี (39: 101/105: 6/10) ทั้งนี้หลักสูตร 5 ปี ยังต้องมีการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการขอรับใบประกอบวิชาชีพครู

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตฉบับล่าสุด (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2547) ได้เริ่มดำเนินการใช้มาเป็นปีที่ 3 โดยวัตถุประสงค์ของหลักสูตรคือการมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการ เป็นผู้ผู้นำในการสร้างสรรค์การเรียนรู้แนวใหม่ มีความเป็นครูและเป็นนักวิชาการที่พร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรมในวิชาชีพ (คณะครุศาสตร์, 2548) คุณสมบัติดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการจัดการเรียนการสอน และความรู้ในศาสตร์ที่สอนนับได้ว่าสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครูที่เป็นสาระสำคัญของประการหนึ่งในมาตรฐานวิชาชีพครู

สำหรับมาตรฐานวิชาชีพครูนั้นเป็นหนึ่งใน 4 มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา อันประกอบไปด้วยมาตรฐานวิชาชีพครู มาตรฐานวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา มาตรฐานวิชาชีพผู้บริหารการศึกษา และมาตรฐานบุคลากรทางการศึกษาอื่น (ศึกษานิเทศก์) (สำนักเลขาธิการคุรุสภา, 2548)

ด้านมาตรฐานวิชาชีพครู ประกอบด้วย มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงาน และมาตรฐานการปฏิบัติตน สำหรับมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มีรายละเอียด ดังนี้ มาตรฐานความรู้ ครอบคลุม 9 สาระ คือ (1) ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู (2) การพัฒนาหลักสูตร (3) การจัดการเรียนรู้ (4) จิตวิทยาสำหรับครู (5) การวัดและประเมินผลการศึกษา (6) การบริหารจัดการในห้องเรียน (7) การวิจัยทางการศึกษา (8) นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา และ (9) ความเป็นครู ส่วนมาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพกำหนดให้ผู้เข้าศึกษาในวิชาชีพครูต้องผ่านการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาตามหลักสูตรปริญญาทางการศึกษาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี และผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการสอนตาม

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด ดังนี้ (1) การฝึกปฏิบัติวิชาชีพ ระหว่างเรียน และ (2) การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ

ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานประกอบด้วย 12 มาตรฐาน เพิ่มเติมจากมาตรฐานวิชาชีพครู ของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา พ.ศ. 2537 ที่มี 11 มาตรฐาน โดยทั้ง 12 มาตรฐาน ประกอบด้วย (1) ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ (2) ตัดสินใจ ปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดแก่ผู้เรียน (3) มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตาม ศักยภาพ (4) พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง (5) พัฒนาสื่อการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ (6) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน (7) รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างมีระบบ (8) ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ ผู้เรียน (9) ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์ (10) ร่วมมือกับผู้อื่นในชุมชนอย่าง สร้างสรรค์ (11) แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา และ (12) สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้ในทุกสถานการณ์ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2548)

สำหรับมาตรฐานประการสุดท้าย ได้แก่ มาตรฐานการปฏิบัติตนนั้นประกอบด้วย การประพฤติตามจรรยาบรรณต่อตนเอง จรรยาบรรณวิชาชีพ จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และจรรยาบรรณต่อสังคม

การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพครูในประเทศไทยนั้นได้มีมาอย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกับการศึกษาการวิจัยเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพครู อย่างไรก็ตามการศึกษาวิจัยส่วนใหญ่มักศึกษากับ กลุ่มครูประถมศึกษา (นุกูล ตันริยงค์, 2524; เบ็ญจวรรณ ศิริพรชัยกุล, 2543; วัฒนา ชุมผล และพัทธนันท์ แก้วชุม, 2542; วิภา ลัคนาพรวิสิฐ, 2543) และเป็นการศึกษามาตรฐานการ ปฏิบัติงาน ตามกรอบของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2537) จำนวน 11 มาตรฐาน (เบ็ญจวรรณ ศิริพรชัยกุล, 2543; วัฒนา ชุมผล และพัทธนันท์ แก้วชุม, 2542; วิภา ลัคนาพรวิสิฐ, 2543; สุพิน ทองไทย, 2543; สำนักงานคณะกรรมการคุรุสภาจังหวัดเพชรบุรี, 2543) วิธีการดำเนินการ วิจัยในงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพครูเป็น การวิจัยเชิงปริมาณ และใช้แบบสอบถาม ความคิดเห็น มุ่งงานเพียงงานวิจัยของ วิภา ลัคนาพรวิสิฐ (2543) ที่ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ทั้งแบบสัมภาษณ์ และแบบสังเกต

ข้อค้นพบจากการวิจัยเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพครู พบว่า ครูที่มีพื้นที่ปฏิบัติงานต่างกัน กล่าวคือ สอนในเขตชั้นในและชั้นนอกกรุงเทพมหานคร และมีอายุราชการที่แตกต่างกัน มีความ คิดเห็นต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพที่ต่างกัน (นุกูล ตันริยงค์, 2524) สำหรับการปฏิบัติงาน ครูปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู 11 มาตรฐาน ตามกรอบของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2537) ไม่เกินร้อยละ 75 และส่วนใหญ่ปฏิบัติตามเกณฑ์เพียง 8 มาตรฐาน มาตรฐานที่ยังไม่ได้รับการปฏิบัติเท่าที่ควร คือ มาตรฐานที่ 5 การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ

มาตรฐานที่ 6 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยเน้นผลถาวรที่เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน และมาตรฐานที่ 11 การแสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา (เบญจวรรณ ศิริพรชัยกุล, 2543; วัฒนา ชุมผล และพัชรัตน์ แก้วชุม, 2542) นอกจากนี้งานวิจัยที่มุ่งศึกษาเกี่ยวกับ ชุดฝึกอบรมการพัฒนาวิชาชีพครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ พบว่าครูมีการเปลี่ยนแปลงคุณภาพการสอนในระดับที่สูงขึ้น (วิภา ลัคนาพรวิสิฐ, 2543; สุพิน ทองไทย, 2543; สำนักงานคณะกรรมการคุรุสภา จังหวัดเพชรบุรี, 2543)

จากความสำคัญของหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง การส่งเสริมให้มีระบบ กระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง จากพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และการจัดหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต หลักสูตร 4 ปี และหลักสูตร 5 ปี ของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และข้อความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพครู ซึ่งส่วนใหญ่มุ่งศึกษาวิจัยกับบุคคลผู้ประกอบวิชาชีพครู ในมาตรฐานวิชาชีพครูด้านการปฏิบัติงาน จึงพบว่ากลุ่มนิสิตนักศึกษาหลักสูตร 4 ปี และ 5 ปี ของคณะครุศาสตร์ ยังไม่ได้รับการศึกษาเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรฐานด้านความรู้เท่าที่ควร

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความคิดเห็นของนิสิตหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู โดยการเปรียบเทียบระหว่างชั้นปี สาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งนี้เพื่อให้ทราบความคิดเห็นของนิสิตว่าการจัดการเรียนการสอนในสภาพปัจจุบันของคณะครุศาสตร์ที่จัดให้นิสิตที่ศึกษาในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ช่วยส่งเสริมให้นิสิตมีความรู้หรือสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพครูได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งข้อความรู้ที่ได้จะก่อให้เกิดการปรับปรุงการเรียนการสอนในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตให้สอดคล้องตามมาตรฐานวิชาชีพครูด้านความรู้ และยังเป็นการพัฒนาสาขาวิชา และคณะครุศาสตร์ให้สามารถผลิตครูได้ตรงตามเป้าหมายมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู
2. เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ศึกษาในชั้นปี สาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน ต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู

สมมติฐานการวิจัย

1. นิสิตหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ศึกษาในชั้นปี สาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน น่าจะมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ขอบเขตของการวิจัย

1. ตัวแปรในการวิจัย ประกอบด้วย

1.1 ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นของนิสิตหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู

1.2 ตัวแปรที่ให้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิต

- ตัวแปรอิสระ คือ ชั้นปี สาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. กรอบมาตรฐานวิชาชีพครู ของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2548) ประกอบด้วย มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงาน และมาตรฐานการปฏิบัติตน สำหรับการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตคณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ถึง 4 ที่ศึกษาอยู่ในสองหลักสูตร ได้แก่ หลักสูตร 4 ปี และหลักสูตร 5 ปี โดยนิสิตชั้นปีที่ 1-3 ที่ศึกษาในหลักสูตร 5 ปีนั้นยังไม่ได้รับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ขณะที่นิสิตชั้นปีที่ 4 ที่ศึกษาในหลักสูตร 4 ปี ถึงแม้จะผ่านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพแล้วเป็นเวลา 1 ภาคการศึกษา แต่ก็ยังไม่เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพครู ที่ได้กำหนดให้ผู้เรียนต้องผ่านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพเป็นเวลา 1 ปีการศึกษา ดังนั้นการวิจัยในครั้งนี้จึงกำหนดกรอบเนื้อหาที่ศึกษาเป็นมาตรฐานวิชาชีพครู เฉพาะด้านความรู้ เท่านั้น ซึ่งมี 9 สาระ ได้แก่ (1) ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู (2) การพัฒนาหลักสูตร (3) การจัดการเรียนรู้ (4) จิตวิทยาสำหรับครู (5) การวัดและประเมินผลการศึกษา (6) การบริหารจัดการในห้องเรียน (7) การวิจัยทางการศึกษา (8) นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา และ (9) ความเป็นครู

3. ประชากรเป็นนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 1,146 คน โดยนิสิตชั้นปีที่ 1 ถึง 3 กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตร 5 ปี และนิสิตชั้นปีที่ 4 กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตร 4 ปี การเลือกกลุ่มประชากรเป็นนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเพียงแห่งเดียว ทั้งนี้เพื่อลดความคลาดเคลื่อนของความแตกต่างระหว่างสถาบัน และจัดเป็นการวิจัยสถาบัน (Institutional Research) เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไขการจัดการเรียนการสอนของคณะครุศาสตร์ เพื่อเสริมสร้างมาตรฐานความรู้ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูดังกล่าว

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู หมายถึง เกณฑ์สาระความรู้ และสมรรถนะความรู้ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานความรู้ ของมาตรฐานวิชาชีพครู ซึ่งเป็นหนึ่งในมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2548) อันประกอบไปด้วยสาระความรู้ และสมรรถนะของครู 9 ด้านได้แก่ (1) ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู (2) การพัฒนาหลักสูตร (3) การจัดการเรียนรู้ (4) จิตวิทยาสำหรับครู (5) การวัดและประเมินผลการศึกษา (6) การบริหารจัดการในห้องเรียน (7) การวิจัยทางการศึกษา (8) นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา และ (9) ความเป็นครู

ความคิดเห็นของนิสิตในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู หมายถึง การรับรู้ของนิสิตว่าตนมีความรู้หรือสมรรถนะ ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านความรู้ 9 ด้านได้แก่ (1) ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู (2) การพัฒนาหลักสูตร (3) การจัดการเรียนรู้ (4) จิตวิทยาสำหรับครู (5) การวัดและประเมินผลการศึกษา (6) การบริหารจัดการในห้องเรียน (7) การวิจัยทางการศึกษา (8) นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา และ (9) ความเป็นครู ซึ่งได้จากการตอบแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านความรู้ของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2548)

สาขาวิชา หมายถึง สาระวิชาที่นิสิตศึกษาหรือสังกัด ประกอบด้วย 8 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย สาขาวิชาประถมศึกษา สาขาวิชามัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์) สาขาวิชามัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) สาขาวิชาธุรกิจศึกษา สาขาวิชาศิลปศึกษา สาขาวิชาการศึกษาจากระบบโรงเรียน และสาขาวิชาดนตรีศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิต ตั้งแต่เข้ารับการศึกษา ในชั้นปีที่ 1 จนกระทั่งถึงภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2549

หลักสูตร 4 ปี หมายถึง หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2543)

หลักสูตร 5 ปี หมายถึง หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2547)

นิสิต หมายถึง นิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2549 ชั้นปีที่ 1-3 ที่ศึกษาในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2547) และชั้นปีที่ 4 ที่ศึกษาในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2543)

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้รับทราบความคิดเห็นของนิสิตหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู เพื่อนำข้อมูลเสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนการสอนของคณะครุศาสตร์ต่อไป

2. ได้ข้อมูลในการศึกษาเปรียบเทียบความคิดของนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ต่างชั้นปี และสาขาวิชา เพื่อพิจารณาจุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนาในการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูของแต่ละหลักสูตร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของนิสิตหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู" ผู้วิจัยได้ค้นคว้า และรวบรวมประเด็นที่เกี่ยวข้องโดยแบ่งเป็นหมวดหมู่ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สภาพการณ์และสภาวะการผลิตครูในประเทศไทย

ตอนที่ 2 แนวทางการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์

ตอนที่ 3 การจัดการศึกษาด้วยหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ของคณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 ข้อเปรียบเทียบระหว่างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2543)

และหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2547)

ตอนที่ 5 เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู

ตอนที่ 6 หลักเกณฑ์ และแนวทางมาตรฐานวิชาชีพครูในต่างประเทศ

ตอนที่ 7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 8 กรอบแนวคิดการวิจัย

ตอนที่ 1 สภาพการณ์และสภาวะการผลิตครูในประเทศไทย

การครุศึกษาในประเทศไทยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาครูในแง่มุมมองต่างๆ เช่น การเร่งรัดผลิตครู งานสวัสดิการ เสถียรภาพ ความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน และการยกย่องเชิดชูครูที่มีผลงานดีเด่น ดังสังเกตได้จากการแถลงนโยบายของคณะรัฐบาลที่ปกครองประเทศในช่วงที่ผ่านมา (จุมพล พูลภัทรชีวิน และรัตนา ตุงคสวัสดิ์, 2542)

อย่างไรก็ดีหากพิจารณาถึงการผลิตครูในสภาพการณ์ปัจจุบัน อาจกล่าวได้ว่ายังไม่มีประสิทธิภาพมากนัก เนื่องจากปัญหาด้านนโยบายในการผลิตที่ไม่เป็นเอกภาพ อีกทั้งหน่วยงานที่ผลิตก็ยังไม่ได้ประสานความร่วมมืออย่างเต็มที่ ผลที่เกิดขึ้นคือ บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากคณะครุศาสตร์ หรือศึกษาศาสตร์ยังมีคุณภาพไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่คาดหวัง (พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์, 2546; สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2543)

นอกจากนั้นในแง่ของหลักสูตรครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ในภาพกว้างพบว่า การจัดการเรียนการสอนเน้นเนื้อหาในทางวิชาการมากกว่าการส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพด้านอื่นๆ อีกทั้งการมุ่งเน้นศึกษาวิชาเอก หรือวิชาเฉพาะสาขาทำให้ครูไม่สามารถจัดการเรียนการสอนแบบ

บูรณาการได้ (จุมพล พูลภัทรชีวิน และรัตน ตุงคสวัสดิ์, 2542; พรชูลี อาชาวอำรุง และศิริลักษณ์ ศรีสำอางค์, 2538; สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2543)

อย่างไรก็ดี การประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและพัฒนาครู ดังตัวอย่างเช่น พระราชบัญญัติสภาครู และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 และเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา เป็นต้น ได้ช่วยกระตุ้นให้เห็นความสำคัญของการผลิตครูยุคใหม่ที่มีคุณภาพ เพื่อปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบด้วยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

ตอนที่ 2 แนวทางการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์

ปัญหาด้านหลักสูตรการผลิตครูดังที่กล่าวมาแล้วในตอนที่ 1 นั้นทำให้นักการศึกษาหลายท่านได้เสนอให้มีการพัฒนาหลักสูตรครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น พงุทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ (2546) เสนอว่า กระบวนการผลิตครู ควรจัดรูปแบบหลักสูตรที่หลากหลาย โดยอาจจัดเป็นสามแบบ คือ 1) ปริญญาตรีมาตรฐานที่ผู้สำเร็จการศึกษาได้รับปริญญาทางครุศาสตร์ หรือศึกษาศาสตร์ 2) ปริญญาตรีมาตรฐานสองปริญญาที่ผู้สำเร็จการศึกษาได้รับปริญญาทางด้านครุศาสตร์ หรือศึกษาศาสตร์ควบคู่ไปกับปริญญาด้านอื่น และ 3) ปริญญาตรีทางครุศาสตร์ หรือศึกษาศาสตร์มาตรฐาน 2 ปี เพิ่มเติมจากปริญญาจากศาสตร์อื่นๆ

ด้านสำนักงานโครงการพิเศษเพื่อการปฏิรูปการฝึกหัดครู (สปก.) ได้เสนอแนวทางพัฒนาหลักสูตรครูในระดับปริญญาตรี ด้วยการทำหลักสูตรควบ คือ วิทยาศาสตร์-การศึกษา และอักษรศาสตร์-การศึกษา อีกทั้งจัดหลักสูตรปริญญาตรีแบบนานาชาติ ด้านการศึกษา (ภาษาอังกฤษ) (สำนักงานโครงการพิเศษเพื่อการปฏิรูปการฝึกหัดครู [สปก.], 2540)

นอกจากด้านการพัฒนาหลักสูตรผลิตครูด้วยการผสมผสานศาสตร์ด้านการสอน ควบคู่ไปกับเนื้อหาในศาสตร์อื่นๆ แล้วนั้น การปฏิรูปหลักสูตรการผลิตครูนั้นได้มีข้อเสนอให้จัดการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็น 6 ปี โดยเรียนภาคทฤษฎี 5 ปี และฝึกประสบการณ์จริงเป็นเวลา 1 ปี (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545)

อีกแนวทางหนึ่งในการพัฒนาหลักสูตรครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ คือ การเร่งปรับหลักสูตรให้เน้นการเรียนรู้อันเข้มข้นของนักเรียนให้มากยิ่งขึ้น หลักสูตรควรมีความหลากหลายในแต่ละระดับการศึกษา และเน้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติจริงมากกว่าการศึกษาด้านทฤษฎี อีกทั้งมีการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในช่วงสองปีสุดท้ายของหลักสูตร (มนตรี จุฬาววัฒนทล, 2543ก)

ตอนที่ 3 การจัดการศึกษาด้วยหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในฐานะองค์กรที่มีหน้าที่ผลิตและพัฒนาครูได้เริ่มมีการใช้หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตของตนเอง นับตั้งแต่แรกตั้งเป็นคณะครุศาสตร์เมื่อปี พ.ศ. 2500 โดยตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา คณะครุศาสตร์ได้มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต และดำเนินการใช้งานแล้วทั้งสิ้นจำนวน 10 ฉบับ โดยฉบับล่าสุด คือ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2547) ซึ่งเป็นหลักสูตร 5 ปี

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตทุกฉบับนั้นเน้นพัฒนาตามความเปลี่ยนแปลงของชาติ และรูปแบบการจัดการศึกษาที่เปลี่ยนไปของประเทศ อย่างไรก็ตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตในช่วงแรกนั้นไม่ปรากฏวัตถุประสงค์ของหลักสูตรชัดเจนนัก เพียงแต่เน้นการผลิตบัณฑิตทางครุศาสตร์เพื่อทำหน้าที่จัดการศึกษา อีกทั้งยังเน้นให้หลักสูตรดังกล่าวเป็นหลักสูตรที่ส่งเสริมให้เป็นแหล่งค้นคว้าวิจัยสำหรับนักการศึกษาต่อไป แต่กลับยังไม่เน้นให้บัณฑิตมีความสามารถในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยการทำวิจัยอย่างเป็นระบบ (คณะครุศาสตร์ [ม.ป.ท.] เป็นตัวอย่างหลักสูตรในช่วงแรก)

การประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ส่งผลให้หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตได้รับการปรับปรุงให้สอดคล้องกับบริบทการจัดการศึกษาของประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป ดังจะเห็นได้จากการปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตในสองครั้งล่าสุด กล่าวคือ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2543) เน้นให้บัณฑิตมีความสามารถในการสร้างสรรค์การเรียนรู้แนวใหม่โดยใช้นวัตกรรมจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพของแต่ละคน ด้านหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2547) ได้กำหนดกรอบคุณลักษณะของบัณฑิตให้มีความเป็นครูและเป็นนักวิชาการที่ประกอบไปด้วยคุณธรรมและหลักความรู้ โดยสามารถจัดการเรียนการสอนได้สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษา (คณะครุศาสตร์, 2546; 2548)

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตได้รับการปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพการจัดการศึกษาในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง โดยในช่วงแรกหลักสูตรได้เน้นการผลิตบัณฑิตเพื่อไปประกอบวิชาชีพครู และจัดการศึกษาเพียงเท่านั้น ในขณะที่หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตในช่วงหลังจะมุ่งเน้นให้บัณฑิตมีองค์ความรู้และมีทักษะกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางการศึกษาในยุคปฏิรูปการศึกษา

ตอนที่ 4 ข้อเปรียบเทียบระหว่างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2547) และหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2543)

หลักสูตรสำคัญที่ได้นำมาใช้เป็นหลักในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2547) (หลักสูตร 5 ปี) และ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2543) (หลักสูตร 4 ปี) ทั้งสองหลักสูตรนั้นต่างได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ และการพัฒนาด้านวิชาชีพครูที่แตกต่างกันไป โดยมีประเด็นที่ควรพิจารณาในทั้งสองหลักสูตรแบ่งได้เป็น 6 ประเด็นหลัก ดังนี้

2.4.1 หลักการและเหตุผลของหลักสูตร

หลักการและเหตุผลของหลักสูตร 5 ปีที่มาจากการปฏิรูปการศึกษา พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และข้อกำหนดให้บุคลากรทางการศึกษาต้องได้รับใบประกอบ วิชาชีพทางการศึกษา ดังนั้นเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับข้อกำหนด และข้อบังคับต่างๆ ที่มีใน กฎหมายการศึกษาของประเทศ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสม

อย่างไรก็ดี เป็นที่น่าสังเกตว่าหลักสูตร 4 ปี ที่ได้นำมาใช้เป็นหลักสูตรก่อนหน้านั้นยังขาด หลักการและเหตุผลของหลักสูตรอย่างชัดเจน มีแต่เพียงปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเท่านั้น

2.4.2 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

วัตถุประสงค์ของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตทั้งสองหลักสูตรมีความแตกต่างอยู่สอง ประการที่ควรนำมากล่าวไว้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ ประการที่หนึ่ง หลักสูตร 4 ปีได้กำหนดวัตถุประสงค์หลักไว้สามประการ โดยมีจำนวนข้อวัตถุประสงค์ย่อยในแต่ละ วัตถุประสงค์หลักไม่เท่ากัน ในขณะที่หลักสูตร 5 ปีนั้นมีวัตถุประสงค์หลักเพียงข้อเดียว

ประการที่สอง หลักสูตรหลักสูตร 5 ปี ได้กำหนดคุณสมบัติบัณฑิตที่จะสำเร็จการศึกษา ด้วยหลักสูตรดังกล่าว ในขณะที่หลักสูตร 4 ปีไม่ได้มีการระบุคุณสมบัติบัณฑิตไว้อย่างชัดเจนใน รายละเอียดของหลักสูตร (ดูตาราง 2.1 ประกอบ)

2.4.3 คุณสมบัติผู้เข้าศึกษา การคัดเลือกผู้เข้าศึกษา และระบบการศึกษา

คุณสมบัติผู้เข้าศึกษา การคัดเลือกผู้เข้าศึกษา และระบบการศึกษาของทั้งสองไม่มีความ แตกต่างมากนัก กล่าวคือ ผู้เข้าศึกษาต้องสำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 และมีคุณสมบัติครบถ้วน ส่วนระบบการศึกษายังคงใช้แบบทวิภาค ได้แก่ ภาคการศึกษาต้น และ ภาคการศึกษาปลาย โดยอาจมีภาคฤดูร้อนต่อจากภาคการศึกษาปลาย และใช้เวลาในการศึกษา ตามที่กำหนดไว้

ประเด็นที่มีความแตกต่างเพียงเล็กน้อยคือ การคัดเลือกผู้เข้าศึกษา โดยหลักสูตร 5 ปี กำหนดให้การคัดเลือกเป็นไปตามแนวปฏิบัติของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) จากเดิมที่เป็นทบวงมหาวิทยาลัยในหลักสูตร 4 ปี โดยการเปลี่ยนแปลงหน่วยงานรับผิดชอบนี้เนื่องมาจากการปรับโครงสร้างการบริหารของกระทรวงศึกษาธิการ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 2.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2543 และ พ.ศ. 2547) (คณะครุศาสตร์, 2546; 2548)

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2543)	หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2547)
<p>วัตถุประสงค์เฉพาะ</p> <p>1. มีความรอบรู้ในสรรพวิทยาการในฐานะที่เป็นพลเมืองและพลโลก</p> <p>วัตถุประสงค์ย่อย</p> <p>1.1 สามารถใช้ภาษาหลักอย่างน้อยสองภาษา คือภาษาไทย และอังกฤษ</p> <p>1.2 รอบรู้และใฝ่รู้ในด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและสิ่งแวดล้อม และเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเรื่องดังกล่าว</p> <p>1.3 มีบุคลิกดี มีคุณธรรม มีสุนทรียภาพ มีความคิดสร้างสรรค์และเป็นผู้นำ</p> <p>1.4 มีความรู้ เข้าใจในสังคม วัฒนธรรมที่แตกต่าง และปรับตัวเข้ากับผู้อื่น รู้จักแบ่งปัน ร่วมมือและประสานประโยชน์</p> <p>1.5 สามารถใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม</p>	<p>วัตถุประสงค์</p> <p>1. ผลิตบัณฑิตที่เป็นเลิศทางวิชาการ เป็นผู้นำสร้างสรรค์การเรียนรู้แนวใหม่ มีความเป็นครูและนักวิชาการที่มีคุณธรรม</p> <p>คุณสมบัติของบัณฑิต</p> <p>1.1 รู้ลึก และรู้กว้างในศาสตร์ที่จะสอน และศาสตร์การสอน วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมิน ประยุกต์ใช้ความรู้เชิงสหสาขาวิชาอย่างสร้างสรรค์ แสวงหาและสร้างองค์ความรู้</p> <p>1.2 เป็นผู้นำทางวิชาการ เข้าใจระบบ โครงสร้าง การทำงานในระบบ การศึกษาไทย วิเคราะห์ปัญหาเพื่อพัฒนาและจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องสภาพจริง ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรม และมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการศึกษาไทย</p> <p>1.3 มีคุณธรรมวิชาชีพ ตระหนักในบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบต่อวิชาชีพครูและสังคม พัฒนาคุณธรรม จริยธรรมจากประสบการณ์ตรง และยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพครู</p>

ตาราง 2.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2543 และ พ.ศ. 2547) (คณะครุศาสตร์, 2546; 2548) (ต่อ)

หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2543)	หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2547)
<p>2. มีความเป็นครูและสามารถสร้างสรรค์การเรียนรู้แนวใหม่</p> <p>วัตถุประสงค์ย่อย</p> <p>2.1 รักในความเป็นครู และมีคุณธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ</p> <p>2.2 สามารถสอนและสร้างสรรค์การเรียนรู้โดยตอบสนองของผู้เรียนเป็นหลัก</p> <p>2.3 พัฒนาการสอนโดยใช้นวัตกรรม ทักษะการคิด และรูปแบบการเรียนการสอนแนวใหม่</p> <p>2.4 สามารถบริหารจัดการ พัฒนาระบบการศึกษา และเป็นนักการศึกษาแนวใหม่</p> <p>2.5 เป็นผู้นำเพื่อเปลี่ยนแปลงการศึกษาแนวใหม่ที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>2.6 วิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างสรรค์การศึกษาเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน</p>	
<p>3. มีความรู้ลึกซึ้งในศาสตร์ที่จะสอนและศาสตร์สร้างสรรค์การเรียนรู้</p> <p>วัตถุประสงค์ย่อย</p> <p>3.1 มีความรู้ เข้าใจในมโนทัศน์และเนื้อหาสาระของศาสตร์ และระดับที่จะสอน วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินและนำความรู้ไปประยุกต์ใช้</p> <p>3.2 ตระหนักในคุณค่าของศาสตร์ที่จะสอน พัฒนาความคิดด้านคุณค่าให้เป็นระบบ และนำไปปฏิบัติเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิต</p>	

2.4.4 ระยะเวลาการศึกษา

ระยะเวลาการศึกษาของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตทั้งสองหลักสูตรนั้นมีความแตกต่างกันในประเด็นจำนวนปีการศึกษาและภาคการศึกษาอย่างชัดเจน กล่าวคือ หลักสูตร 4 ปีได้กำหนดให้มีระยะเวลาการศึกษาไม่ต่ำกว่า 7 และไม่เกิน 16 ภาคการศึกษา ในขณะที่หลักสูตร 5 ปีกำหนดให้มีระยะเวลาการศึกษาไม่ต่ำกว่า 9 และไม่เกิน 20 ภาคการศึกษา

2.4.5 การบริหารหลักสูตร

การบริหารหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตทั้งสองหลักสูตรนั้นกำหนดให้คณะบดีแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตรเพื่อประเมินผลและออกข้อกำหนดต่างๆ โดยแนวทางการประเมินผลหลักสูตรมีรูปแบบที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ 1) การประเมินปฏิบัติการของผู้เรียน และปฏิบัติการของผู้สอนและผู้บริหาร 2) ประเมินผลการเรียนรู้ และ 3) ประเมินผลกระทบจากการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา

ในส่วนที่แตกต่างกันคือ หลักสูตร 5 ปีได้กำหนดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาทุก 2 ปีหลังสำเร็จการศึกษาเพิ่มเติมจากการประเมินทั้งสามอย่างที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

2.4.6 โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตทั้งสองหลักสูตรมีความแตกต่างกันในหลายประเด็น ประการหนึ่งคือ จำนวนหน่วยกิตที่แตกต่างกันระหว่างหลักสูตรทั้งสอง โดยจำนวนหน่วยกิตรวมของหลักสูตร 5 ปีเพิ่มขึ้นเป็น 168 หน่วยกิต จากเดิม 150 หน่วยกิตในหลักสูตร 4 ปี นอกจากนั้นจำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาต่างๆ ที่ปรากฏในหลักสูตรก็ยังคงมีความแตกต่างกันไปด้วยเช่นกัน (ดูตาราง 2.2 ประกอบ)

นอกจากจำนวนหน่วยกิตแล้ว ความแตกต่างที่ปรากฏในสองหลักสูตรอีกประการหนึ่งคือ รายวิชาบังคับในหลักสูตร 5 ปี โดยมีรายวิชาบังคับบางส่วนเปิดใหม่ เช่น 5500111 ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ในชีวิตจริง 1 5500112 ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ในชีวิตจริง 2 และ 2709201 สุนทรียศึกษา เป็นต้น

สถาบันนวัตกรรมการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.2 โครงสร้างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2543 และ พ.ศ. 2547)
(คณะครุศาสตร์, 2546; 2548)

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2543)		หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2547)	
จำนวนหน่วยกิตทั้งหมด	150 หน่วยกิต	จำนวนหน่วยกิตทั้งหมด	168 หน่วยกิต
1. <u>หมวดวิชาศึกษาทั่วไป</u>	39 หน่วยกิต	1. <u>หมวดวิชาศึกษาทั่วไป</u>	34 หน่วยกิต
<i>ก. ตามข้อกำหนดของมหาวิทยาลัย</i>	18 หน่วยกิต	<i>ก. ตามข้อกำหนดของมหาวิทยาลัย</i>	18 หน่วยกิต
1 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	3 หน่วยกิต	1 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	3 หน่วยกิต
2 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์	3 หน่วยกิต	2 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์	3 หน่วยกิต
3 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	3 หน่วยกิต	3 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	3 หน่วยกิต
4 กลุ่มวิชาสหศาสตร์	3 หน่วยกิต	4 กลุ่มวิชาสหศาสตร์	3 หน่วยกิต
5 กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ	6 หน่วยกิต	5 กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ	6 หน่วยกิต
<i>ข. ตามข้อกำหนดของคณะครุศาสตร์</i>	21 หน่วยกิต	<i>ข. ตามข้อกำหนดของคณะครุศาสตร์</i>	21 หน่วยกิต
6 กลุ่มวิชาภาษาไทย	6 หน่วยกิต	6 ภาษาไทย 1 2 และ 3	6 หน่วยกิต
7 กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ	4 หน่วยกิต	7 ระเบียบวิธีสถิติทางการศึกษา	2 หน่วยกิต
8 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ (เรียนไม่ซ้ำกับรายวิชาในกลุ่ม 1.1)	3 หน่วยกิต	8 พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ	3 หน่วยกิต
9 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์/เทคโนโลยี	4 หน่วยกิต	9 ภาษาอังกฤษเพื่อการทํางาน	3 หน่วยกิต
10 วิชาเลือก	4 หน่วยกิต	10 สุนทรียศึกษา	2 หน่วยกิต
2. <u>หมวดวิชาเฉพาะ</u>	101/105 หน่วยกิต	2. <u>หมวดวิชาเฉพาะ</u>	124 หน่วยกิต
1. วิชาครู	41 หน่วยกิต	1. วิชาครู	50 หน่วยกิต
2. วิชาเอกเดี่ยว	60 หน่วยกิต	2. วิชาเอก	74 หน่วยกิต
3. วิชาเอกคู่ (วิชาเอกละ 32 หน่วยกิต)	64 หน่วยกิต	- วิชาเอกเดี่ยว	
		- วิชาเอกคู่ (วิชาเอกละ 37 หน่วยกิต)	
3. <u>หมวดวิชาเลือกเสรี</u>	6/10 หน่วยกิต	3. <u>หมวดวิชาเลือกเสรี</u>	10 หน่วยกิต
1. วิชาเอกเดี่ยว	10 หน่วยกิต		
2. วิชาเอกคู่	6 หน่วยกิต		

ตอนที่ 5 เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู

การพัฒนาวิชาชีพครูในประเทศไทยมีพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ใดๆก็ดี ด้วยความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ประกอบกับการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู เช่น พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในวิชาชีพครูอย่างกว้างขวาง เพื่อพัฒนาครูให้มีความรอบรู้ทั้งด้านทฤษฎี วิชาการ และภาคปฏิบัติ คือ การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพเพื่อพัฒนาผู้เรียน และสังคมให้มีคุณภาพ (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2543)

ดังนั้นเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ จึงได้มีความพยายามในการพัฒนาเกณฑ์ชี้วัดคุณภาพครู หรือบุคลากรทางการศึกษาขึ้นเป็นหลัก เพื่อยกระดับการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ และเพื่อกำหนดให้วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง มีการควบคุมผู้ประกอบการวิชาชีพ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2548) เนื่องจากแต่เดิมนั้นผู้ประกอบการวิชาชีพมีเพียงจรรยาบรรณวิชาชีพ ซึ่งกำหนดโดยคุรุสภา หรือคุณธรรมของครูตามหลักพระพุทธศาสนา อันได้แก่ กัลยาณมิตรธรรม 7 ประการ (ยนต์ ชุ่มจิต, 2546) เป็นต้น

นอกจากนั้นการกำหนดให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานในโรงเรียนและสถานศึกษาได้นั้น เป็นการกระตุ้นให้มีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาขึ้น โดยพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 มาตรา 49 ได้กำหนดให้ข้อบังคับมาตรฐานวิชาชีพต้องประกอบไปด้วย 1) มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ 2) มาตรฐานการปฏิบัติงาน และ 3) มาตรฐานการปฏิบัติตน (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2549)

จากทั้งสามด้านที่กล่าวมาแล้วนั้น ด้านมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพนั้น กำหนดความรู้และประสบการณ์วิชาชีพของผู้ที่จะเข้าประกอบวิชาชีพ ด้วยเหตุนี้จึงอาจกล่าวได้ว่า ผู้ที่จะมีความรู้ที่สอดคล้องกับมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพจำเป็นต้องได้รับการศึกษาและพัฒนาทักษะมาจากคณะครุศาสตร์ หรือศึกษาศาสตร์ โดยเฉพาะ

อย่างไรก็ดี กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตคณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ถึง 4 ที่ศึกษาอยู่ในสองหลักสูตร ได้แก่ หลักสูตร 4 ปี และหลักสูตร 5 ปี โดยนิสิตชั้นปีที่ 1-3 ที่ศึกษาในหลักสูตร 5 ปีนั้นยังไม่ได้รับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ขณะที่นิสิตชั้นปีที่ 4 ที่ศึกษาในหลักสูตร 4 ปี ถึงแม้จะผ่านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพแล้วเป็นเวลา 1 ภาคการศึกษา แต่ก็ยังไม่เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพครูที่ได้กำหนดให้ผู้เรียนต้องผ่านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพเป็นเวลา 1 ปีการศึกษา ดังนั้นการวิจัยในครั้งนี้จึงกำหนดกรอบเนื้อหาที่ศึกษาเป็นมาตรฐานวิชาชีพครู เฉพาะด้านความรู้เท่านั้น โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.3 สาระความรู้ และสมรรถนะ ตามมาตรฐานความรู้ (สำนักเลขาธิการคุรุสภา, 2548)

1. ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู	
สาระความรู้	สมรรถนะ
1) ภาษาไทยสำหรับครู	1) สามารถใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ภาษาไทย เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง
2) ภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่นๆ สำหรับครู	2) สามารถใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ภาษาอังกฤษ หรือภาษาต่างประเทศอื่นๆ เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง
3) เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับครู	3) สามารถใช้คอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐาน
2. การพัฒนาหลักสูตร	
สาระความรู้	สมรรถนะ
1) ปรัชญา แนวคิดทฤษฎีการศึกษา	1) สามารถวิเคราะห์หลักสูตร
2) ประวัติความเป็นมาและระบบการจัดการศึกษาไทย	2) สามารถปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรได้อย่าง
3) วิสัยทัศน์และแผนพัฒนาการศึกษาไทย	หลากหลาย
4) ทฤษฎีหลักสูตร	3) สามารถประเมินหลักสูตรได้ทั้งก่อนและหลังการใช้
5) การพัฒนาหลักสูตร	หลักสูตร
6) มาตรฐานและมาตรฐานช่วงชั้นของหลักสูตร	4) สามารถจัดทำหลักสูตร
7) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	
8) ปัญหาและแนวโน้มในการพัฒนาหลักสูตร	

ตารางที่ 2.3 สาระความรู้ และสมรรถนะ ตามมาตรฐานความรู้ (สำนักเลขาธิการคุรุสภา, 2548) (ต่อ)

3. การจัดการเรียนรู้

สาระความรู้	สมรรถนะ
1) ทฤษฎีการเรียนรู้และการสอน	1) สามารถนำประมวลรายวิชามาจัดทำแผนการเรียนรู้ รายภาคและตลอดภาค
2) รูปแบบการเรียนรู้และการพัฒนารูปแบบการเรียน การสอน	2) สามารถออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน
3) การออกแบบและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	3) สามารถเลือกใช้ พัฒนาและสร้างสื่ออุปกรณ์ที่ส่งเสริม การเรียนรู้ของผู้เรียน
4) การบูรณาการเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้	4) สามารถจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนและ จำแนกระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนจากการประเมินผล
5) การบูรณาการการเรียนรู้แบบเรียนรวม	
6) เทคนิค และวิทยาการจัดการเรียนรู้	
7) การใช้และการผลิตสื่อและการพัฒนานวัตกรรม ในการเรียนรู้	
8) การจัดการเรียนรู้แบบยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ	
9) การประเมินผลการเรียนรู้	

4. จิตวิทยาสำหรับครู

สาระความรู้	สมรรถนะ
1) จิตวิทยาพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการมนุษย์	1) เข้าใจธรรมชาติของผู้เรียน
2) จิตวิทยาการศึกษา	2) สามารถช่วยเหลือผู้เรียนให้เรียนรู้และพัฒนาได้ตาม ศักยภาพของตน
3) จิตวิทยาการแนะแนวและให้คำปรึกษา	3) สามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิต ที่ดีขึ้น
	4) สามารถส่งเสริมความถนัดและความสนใจของผู้เรียน

ตารางที่ 2.3 สาระความรู้ และสมรรถนะ ตามมาตรฐานความรู้ (สำนักเลขาธิการคุรุสภา, 2548) (ต่อ)

5. การวัดและประเมินผลการศึกษา

1) หลักการและเทคนิคการวัดและประเมินผลทางการศึกษา	<u>สมรรถนะ</u> 1) สามารถวัดและประเมินผลได้ตามสภาพความเป็นจริง
2) การสร้างและการใช้เครื่องมือวัดผลและประเมินผลการศึกษา	2) สามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้และหลักสูตร
3) การประเมินผลตามสภาพจริง	
4) การประเมินจากแฟ้มสะสมผลงาน	
5) การประเมินภาคปฏิบัติ	
6) การประเมินผลแบบย่อยและแบบรวม	

6. การบริหารจัดการในห้องเรียน

<u>สาระความรู้</u>	<u>สมรรถนะ</u>
1) ทฤษฎีและหลักการบริหารจัดการ	1) มีภาวะผู้นำ
2) ภาวะผู้นำทางการศึกษา	2) สามารถบริหารจัดการในชั้นเรียน
3) การคิดอย่างเป็นระบบ	3) สามารถสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ
4) การเรียนรู้วัฒนธรรมองค์กร	4) สามารถในการประสานประโยชน์
5) มนุษยสัมพันธ์ในองค์กร	5) สามารถนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ
6) การติดต่อสื่อสารในองค์กร	
7) การบริหารจัดการชั้นเรียน	
8) การประกันคุณภาพการศึกษา	
9) การทำงานเป็นทีม	
10) การจัดทำโครงการทางวิชาการ	
11) การจัดโครงการฝึกอาชีพ	
12) การจัดโครงการและกิจกรรมเพื่อพัฒนา	
13) การจัดระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ	
14) การศึกษาเพื่อพัฒนาชุมชน	

ตารางที่ 2.3 สาระความรู้ และสมรรถนะ ตามมาตรฐานความรู้ (สำนักเลขาธิการคุรุสภา, 2548) (ต่อ)

7. การวิจัยทางการศึกษา

สาระความรู้	สมรรถนะ
1) ทฤษฎีการวิจัย	1) สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน
2) รูปแบบการวิจัย	2) สามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและ
3) การออกแบบการวิจัย	พัฒนาผู้เรียน
4) กระบวนการวิจัย	
5) สถิติเพื่อการวิจัย	
6) การวิจัยในชั้นเรียน	
7) การฝึกปฏิบัติการวิจัย	
8) การนำเสนอผลงานวิจัย	
9) การค้นคว้า ศึกษางานวิจัยในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้	
10) การใช้กระบวนการวิจัยในการแก้ปัญหา	
11) การเสนอโครงการเพื่อทำวิจัย	

8. นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา

สาระความรู้	สมรรถนะ
1) แนวคิด ทฤษฎี เทคโนโลยี และนวัตกรรมการศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้	1) สามารถเลือกใช้ ออกแบบ สร้างและปรับปรุงนวัตกรรม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี
2) เทคโนโลยีและสารสนเทศ	2) สามารถพัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี
3) การวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดจากการใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีและสารสนเทศ	3) สามารถแสวงหาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน
4) แหล่งการเรียนรู้และเครือข่ายการเรียนรู้	
5) การออกแบบ การสร้าง การนำไปใช้ การประเมิน และการปรับปรุงนวัตกรรม	

ตารางที่ 2.3 สาระความรู้ และสมรรถนะ ตามมาตรฐานความรู้ (สำนักเลขาธิการคุรุสภา, 2548) (ต่อ)

9. ความเป็นครู

สาระความรู้	สมรรถนะ
1) ความสำคัญของวิชาชีพครู บทบาท หน้าที่ ภาระงานของครู	1) รัก เมตตา และปรารถนาดีต่อผู้เรียน
2) พัฒนาการของวิชาชีพครู	2) อุดทนและรับผิดชอบ
3) คุณลักษณะของครูที่ดี	3) เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และเป็นผู้นำทางวิชาการ
4) การสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู	4) มีวิสัยทัศน์
5) การเสริมสร้างศักยภาพและสมรรถภาพ	5) ศรัทธาในวิชาชีพครู
ความเป็นครู	6) ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู
6) การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และการเป็นผู้นำ ทางวิชาการ	
7) เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู	
8) จรรยาบรรณของวิชาชีพครู	
9) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา	

ตอนที่ 6 หลักเกณฑ์ และแนวทางมาตรฐานวิชาชีพครูในต่างประเทศ

การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูนั้น นอกจากประเทศไทยแล้ว ในต่างประเทศก็ได้มีการพัฒนาและประกาศใช้เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู โดยหน่วยงาน และองค์กรทั้งในระดับประเทศ ระดับมลรัฐ หรือระดับองค์กรด้วยตนเอง ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมแนวทางมาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง จากสามหน่วยงาน ได้แก่ 1) California Commission on Teacher Credentialing (1997) 2) National Board for Professional Teaching Standards (2006) และ 3) Ministerial Council on Education, Employment Training and Youth Affairs (2003) โดยในแต่มาตรฐานวิชาชีพมีรายละเอียดดังนี้

2.6.1 California Commission on Teacher Credentialing

California Commission on Teacher Credentialing (1997) กำหนดเกณฑ์มาตรฐานสำหรับบุคลากรที่ประกอบวิชาชีพครูของรัฐแคลิฟอร์เนีย ไว้ทั้งสิ้น 6 ประการ และในแต่ละประเด็นได้มีการกำหนดตัวชี้วัด โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.6.1.1 ปลุกเร้า และสนับสนุนนักเรียนในการเรียนรู้

(Engaging and supporting all students in learning)

- เชื่อมโยงความรู้เดิม ประสบการณ์ชีวิต และความสนใจของผู้เรียนกับเป้าหมายในการเรียน
- ใช้วิธีการสอนและสื่อการสอนที่หลากหลาย เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่แตกต่างกัน
- ส่งเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ที่สร้างเสริมความเป็นตัวตนของผู้เรียน ปฏิสัมพันธ์ และทางเลือก
- ปลุกเร้านักเรียนในการแก้ปัญหา คิดวิเคราะห์ และกิจกรรมอื่นๆ ที่ทำให้อาจารย์มีความหมายสำหรับผู้เรียน
- สร้างเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง และการคิดย้อนกลับสำหรับผู้เรียนทุกคน

2.6.1.2 จัดและกำกับควบคุมสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้ของผู้เรียน (Creating and maintaining effective environments for student learning)

- จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ปลุกเร้าผู้เรียน
- สร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมความเป็นธรรม และความเคารพซึ่งกันและกัน
- สร้างเสริมพัฒนาการทางสังคม และความรับผิดชอบภายในกลุ่ม
- กำหนดและควบคุมมาตรฐานความประพฤติของผู้เรียน
- วางแผนและดำเนินขั้นตอนกิจกรรมในชั้นเรียนที่สนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน
- ใช้เวลาในการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

2.6.1.3 เข้าใจและจัดรูปแบบเนื้อหาวิชาเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียน (Understanding and organizing subject matter for student learning)

- มีความรู้ในเนื้อหาวิชาและด้านพัฒนาการของผู้เรียน
- จัดหลักสูตรเพื่อสนับสนุนผู้เรียนให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาวิชา

- เชื่อมโยงแนวคิดและข้อมูลภายใน และระหว่างเนื้อหารายวิชา
- พัฒนาความเข้าใจของผู้เรียนด้วยวิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา
- ใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ แหล่งการเรียนรู้ และเทคโนโลยี เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาวิชา

2.6.1.4 วางแผนการจัดการเรียนการสอน และจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับผู้เรียนทุกคน (Planning instruction and designing learning experiences for all students)

- เห็นคุณค่าและนำข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน ความสนใจ และความต้องการด้านเรียนรู้มาใช้
- กำหนดและระบุเป้าหมายในการเรียนรู้ของผู้เรียน
- พัฒนาและจัดลำดับกิจกรรมการเรียนรู้ และสื่อการสอนเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียน
- วางแผนระยะสั้นและยาวเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน
- ปรับแผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

2.6.1.5 ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน (Assessing student learning)

- กำหนดและอธิบายจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกคน
- เก็บและใช้ข้อมูลจากหลากหลายแหล่งเพื่อประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน
- เปิดโอกาสและให้คำแนะนำผู้เรียนให้สามารถประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง
- ใช้ผลจากการประเมินในการจัดการเรียนการสอน
- พุดคุยกับผู้เรียน ครอบครัว เพื่อชี้แจงพัฒนาการของผู้เรียน

2.6.1.6 พัฒนาตนเองในฐานะนักการศึกษามืออาชีพ (Developing as a professional educator)

- สะท้อนการจัดการเรียนการสอนของตน และวางแผนพัฒนาวิชาชีพ

- กำหนดเป้าหมายด้านวิชาชีพ และพัฒนาตนตามโอกาสเพื่อเป็นครูอาชีพ
- ผสานความร่วมมือกับชุมชนเพื่อพัฒนาวิชาชีพ
- ผสานความร่วมมือกับครอบครัวผู้เรียนเพื่อพัฒนาวิชาชีพ
- ผสานความร่วมมือกับเพื่อนร่วมงานเพื่อพัฒนาวิชาชีพ
- สร้างสมดุลระหว่างความรับผิดชอบด้านวิชาชีพ และรักษาแรงจูงใจในการพัฒนาตน

2.6.2 National Board for Professional Teaching Standards

National Board for Professional Teaching Standards (2006) ซึ่งเป็นองค์กรครูของสหรัฐอเมริกาได้กำหนดหลักการสำคัญ 5 ประการสำหรับครูที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานของ National Board โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.6.2.1 หลักการที่ 1 ครูย่อมผูกพันกับนักเรียนและการเรียนรู้

- ทุ่มเทเพื่อช่วยผู้เรียนทุกคนให้ได้รับความรู้ และต้องเชื่อว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้
- ดูแลผู้เรียนอย่างเท่าเทียมกัน โดยตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และนำความรู้มาช่วยในการสอนของตน
- เข้าใจกระบวนการในการพัฒนาและการเรียนของผู้เรียน
- เคารพความแตกต่างทางวัฒนธรรมและครอบครัวของผู้เรียน
- ให้ความสนใจในปทัสฐานของผู้เรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และผลของการเรียนรู้ที่มีต่อความสัมพันธ์ของผู้เรียน
- ให้ความสนใจในพัฒนาการทางบุคลิก และความรับผิดชอบทางสังคม

สังคม

2.6.2.2 หลักการที่ 2 ครูย่อมเข้าใจในเนื้อหาที่ตนสอน และกระบวนการถ่ายทอดเนื้อหานั้นให้แก่ผู้เรียน

- มีความชำนาญในเรื่องที่สอนทั้งในแง่ประวัติศาสตร์ โครงสร้างหลักการ และการประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง
- มีทักษะและประสบการณ์ในการสอนเนื้อหานั้น และรู้ว่าผู้เรียนยังบกพร่องหรือเข้าใจคลาดเคลื่อนในประเด็นใด
- สามารถใช้กลวิธีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อสอนให้เกิดความเข้าใจ

2.6.2.3 หลักการที่ 3 ครูย่อมมีความรับผิดชอบในการดำเนินการ และกำกับควบคุมการเรียนรู้ของผู้เรียน

- ใช้การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ เป็นไปตามขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนด้วยความชำนาญ กระตุ้นและปลุกเร้าให้ผู้เรียนสนใจ

- รู้วิธีการในการปลุกเร้าให้ผู้เรียนสนใจเพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่มีวินัย และรู้จักจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้

- รู้วิธีการประเมินพัฒนาการของผู้เรียนเป็นรายบุคคล และทั้งชั้นเรียน

- ใช้วิธีการที่หลากหลายในการวัดความเจริญเติบโต และความเข้าใจของผู้เรียน และสามารถอธิบายความสามารถของผู้เรียนให้แก่พ่อแม่และผู้ปกครองได้

2.6.2.4 หลักการที่ 4 ครูคิดทบทวนกระบวนการสอนของตนอย่างเป็นระบบ และเรียนรู้จากประสบการณ์

- เป็นต้นแบบของผู้มีการศึกษา ด้วยการอ่าน การตั้งคำถาม การสร้างและมุ่งมั่นทดลองสิ่งใหม่

- ค้นคว้ากับทฤษฎีการเรียนรู้ และกลวิธีการจัดการเรียนการสอน อีกทั้งคอยติดตามประเด็นทางการศึกษาในสหรัฐอเมริกาอย่างสม่ำเสมอ

- วิพากษ์การสอนของตนเป็นประจำเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ความสามารถและประยุกต์ข้อค้นพบใหม่ๆ ในการสอนของตน

2.6.2.5 หลักการที่ 5 ครูคือสมาชิกของชุมชนแห่งการเรียนรู้

- ร่วมมือกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

- เป็นผู้นำและร่วมสร้างความร่วมมือระหว่างกลุ่มชุมชนและธุรกิจ

- ทำงานร่วมกับวิชาชีพต่างๆ ในด้านนโยบายการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตรและการพัฒนาบุคลากร

- สามารถประเมินความก้าวหน้าของโรงเรียน และการจัดสรรทรัพยากรเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของรัฐ และการศึกษาท้องถิ่น

- ผลสานความร่วมมือของผู้ปกครองในการจัด และดำเนินกิจกรรมของโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.6.3 Ministerial Council on Education, Employment Training and Youth Affairs

Ministerial Council on Education, Employment Training and Youth Affairs (2003) ได้กำหนดกรอบมาตรฐานด้านการสอนระดับชาติของประเทศออสเตรเลีย เกณฑ์ดังกล่าวได้อธิบายทักษะ ความรู้และค่านิยมเพื่อพัฒนาการสอนที่มีประสิทธิภาพโดยเกณฑ์ดังกล่าวแบ่งได้ออกเป็นสองด้าน ดังนี้

2.6.3.1 **มิติด้านอาชีพ** มุ่งอธิบายแนวทางสู่อาชีพครอบคลุมช่วงระยะเวลาการทำงาน โดยมิติดังกล่าวแบ่งออกเป็น 4 ประเด็นย่อยคือ

- การสำเร็จการศึกษา: ครูจำเป็นต้องสำเร็จการศึกษาในหลักสูตรผลิตครูที่ได้รับการรับรอง และมีความรู้ ทักษะ ค่านิยม และทัศนคติในการวางแผนและจัดการการเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จ

- สมรรถนะ: ครูจำเป็นต้องมีประวัติในการพัฒนาตนในทางวิชาชีพอยู่อย่างสม่ำเสมอ และมีประสิทธิภาพ ต้องสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเองได้ มีความรับผิดชอบในการพัฒนาตนเองและเป็นสมาชิกที่ดีของโรงเรียนและชุมชน

- การมุ่งสู่ความสำเร็จ: ครูจำเป็นต้องได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงานว่ามีความชำนาญในกระบวนการสอน หมั่นศึกษาหาความรู้และแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้อื่น มุ่งพัฒนาวิชาชีพและโรงเรียนของตน และสามารถสื่อสารกับกลุ่มต่างๆ ในชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- ภาวะผู้นำ: ครูจำเป็นต้องมีความรู้ในศาสตร์การสอนล่าสุดและสามารถประยุกต์ใช้กับบริบทผู้เรียนที่แตกต่างกัน มีทักษะความเป็นผู้นำยอมรับในความสามารรถและสนับสนุนผู้อื่นให้พัฒนาไปสู่ความสามารถ ประยุกต์การคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาในงานทางการศึกษา พัฒนาตนอยู่ตลอดเวลา และส่งเสริมให้ผู้อื่นเรียนรู้ และสามารถสื่อสารกับชุมชนเพื่อสนับสนุนการพัฒนาโรงเรียนและการเรียนรู้ของผู้เรียน

6.3.2 **มิติด้านวิชาชีพ** มุ่งให้แนวทางและประเด็นอ้างอิงสำหรับบทบาททางวิชาชีพ โดยมิติดังกล่าวแบ่งออกเป็น 4 ประเด็นย่อยคือ

- ความรู้ด้านวิชาชีพ: ครูรู้และเข้าใจหลักการ แนวคิด และโครงสร้างพื้นฐานของวิชาที่ตนสอน รวมทั้งความเชื่อมโยงกับรายวิชาอื่น และสามารถผสมผสานเนื้อหาระหว่างกลุ่มรายวิชาได้ สามารถสอนเนื้อหา

และเข้าใจสิ่งเร้าและอุปสรรคในการเรียนรู้ของผู้เรียน นอกจากนี้ครูยังต้องมีความรู้ในกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน บทบาทในการสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ และเข้าใจ สามารถอธิบายทฤษฎีการเรียนรู้ ประเมินและประยุกต์ใช้ทฤษฎีการสอนและการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม ครอบคลุมถึงปัจจัยทางสังคม วัฒนธรรมและความต้องการพิเศษของผู้เรียน

- การปฏิบัติทางวิชาชีพ: ครูสามารถสื่อสารกับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และกำหนดเป้าหมายในการเรียนอย่างชัดเจน มีกลวิธีการสอนใช้เครื่องมือ กิจกรรม และทรัพยากรต่างๆ ในการเรียนรู้ของผู้เรียน เลือกและจัดลำดับเนื้อหาอย่างเป็นระบบ เข้าใจและจัดการพฤติกรรมต่างๆ ของผู้เรียนในชั้นเรียน อีกทั้งสร้างบรรยากาศของการเรียนรู้ที่เกื้อหนุนผู้เรียน และให้ความใส่ใจแก่ผู้เรียน นอกจากนี้ครูยังต้องใช้ในการประเมินผลทั้งการติดตามผล และประเมินผล และให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนทั้งในรูปแบบทางการและไม่เป็นทางการ

- ค่านิยมทางวิชาชีพ: ครูมุ่งมั่นพัฒนาตนเอง และสามารถวิเคราะห์ ประเมินค่า และพัฒนางานวิชาชีพของตน ตระหนักว่าบริบทที่ตนปฏิบัติงานนั้นมีความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และต้องปรับตัวเพื่อรับความเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ครูยังต้องมีจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ เคารพผู้เรียนและเห็นคุณค่าความหลากหลายของผู้เรียน อีกทั้งยังต้องปฏิบัติตนอย่างมีอาชีพอยู่ตลอดเวลา

- ความสัมพันธ์ทางวิชาชีพ: ครูทำงานร่วมกับผู้เรียนที่แตกต่างและหลากหลายโดยสร้างความสัมพันธ์ทางวิชาชีพในทุกระดับของชุมชน ออกแบบและจัดการประสบการณ์การเรียนรู้โดยเปิดโอกาสให้สมาชิกในวิชาชีพ และชุมชนได้มีส่วนร่วม ครูยังต้องทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมวิชาชีพ และต่างวิชาชีพเพื่อเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน เข้าใจและเห็นคุณค่าความสำคัญของสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน บ้าน และชุมชน นอกจากนี้ครูควรเข้าใจและส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน ด้วยความเชื่อใจ ความเคารพ และความมั่นใจซึ่งกันและกัน

ตอนที่ 7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะแบ่งการนำเสนอของงานวิจัยจำแนกเป็น 2 ประเด็นหลัก ประกอบด้วย การประเมินและติดตามผลนิสิตที่ศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานวิชาชีพครู โดยมีรายละเอียดแต่ละส่วนดังนี้

2.7.1 การประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้มีการดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่มีการใช้หลักสูตรแรกเริ่มของคณะ นอกจากนั้นหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตยังได้รับการปรับปรุงเรื่อยมา โดยเน้นประเมินเมื่อใช้หลักสูตรครบวงจร กล่าวคือ มีบัณฑิตที่ศึกษาในหลักสูตรดังกล่าวสำเร็จการศึกษา (จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช, 2547)

การประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตที่ได้ทำการศึกษาวิจัยในด้านโครงสร้างหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร คุณลักษณะบัณฑิตตามหลักสูตร และปัญหาที่พบ ปรากฏรายละเอียดดังนี้

ในงานวิจัยที่สำรวจความคิดเห็นด้านการจัดหลักสูตรปรากฏงานวิจัยค่อนข้างหลากหลาย แต่มีงานวิจัยที่ได้ควรมานำมากกล่าวถึงได้ดังนี้สามงาน ได้แก่ งานวิจัยของนิรมล สวัสดิบุตรและคณะ (ม.ป.ท.) งานวิจัยของ สุลักษณ์ ศรีบุรี เพียงใจ สุขโรจน์ และเอมอร จังศิริพรปกรณ์ (2546) และของจันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช (2547)

นิรมล สวัสดิบุตร และคณะ (ม.ป.ท.) ทำการศึกษาเรื่องการได้งานทำ ลักษณะงานของบัณฑิตวิชาเอกธุรกิจศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2516-2526 และสำรวจความคิดเห็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษาดังกล่าว และนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2526 ในประเด็นด้านการจัดหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจ โดยในประเด็นด้านการจัดหลักสูตรได้ศึกษาประโยชน์ของวิชาเรียนในหมวดการศึกษาทั่วไป หมวดวิชาครู และหมวดวิชาเอก ในด้านการทำงาน และด้านการดำเนินชีวิต

สุลักษณ์ ศรีบุรี เพียงใจ สุขโรจน์ และเอมอร จังศิริพรปกรณ์ (2546) พบว่าในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ผู้สำเร็จการศึกษาเห็นประโยชน์ของรายวิชาหมวดการศึกษาทั่วไป และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการทำงานได้ แต่สำหรับเนื้อหาและการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาในหมวดวิชาเฉพาะ (วิชาครู) และวิชาเอก พบว่าถึงแม้จะมีประโยชน์ในเกณฑ์มาก แต่รายวิชามักเน้นด้านทฤษฎีมากกว่าภาคปฏิบัติ

จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช (2547) พบว่าในด้านความเหมาะสมของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขาวิชามัธยมศึกษา จำนวนหน่วยกิตในหมวดต่างๆ มีความพอดี

แต่กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษามีความคิดเห็นว่าเนื้อหารายวิชายังเน้นภาคทฤษฎีมากเกินไป ในขณะที่ภาคปฏิบัติยังมีน้อย

งานวิจัยอีกรูปแบบหนึ่งเป็นการสำรวจหลักสูตรโดยแบ่งการศึกษาออกเป็นระดับสาขาวิชา และวิชาเอก มุ่งเน้นการศึกษาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาและวิชาเอกดังกล่าวเมื่อสำเร็จการศึกษาออกไป งานวิจัยดังกล่าวมุ่งศึกษาความพึงพอใจของหลักสูตร ปัญหาและอุปสรรค ในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ในประเด็นนี้ มีงานวิจัยอันประกอบไปด้วย พร้อมพรรณ อุดมสิน และคณะ (2545) วลัย พานิช, อรรถพล อนันตวรสกุล และรัชนีกร หงส์พันธ์ (2547) วาณี ลิ้มปิสวัสดิ์ และรัชนีกร หงส์พันธ์ (2548) และสุมิตรา อังวัฒน์กุล และสุจิตรา สวัสดิวงษ์ (2545)

ในการสำรวจคุณลักษณะบัณฑิตที่จำเป็นด้านการสอนวิชาคณิตศาสตร์ พร้อมพรรณ อุดมสิน และคณะ (2545) พบว่าการติดตามผลการใช้หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตโดยสำรวจความคิดเห็น จากบัณฑิตวิชาเอกคณิตศาสตร์ ได้พบคุณลักษณะครุคณิตศาสตร์ที่สำคัญ 5 ประการ ได้แก่ 1) เป็นผู้นำด้านวิชาการทางคณิตศาสตร์ 2) ให้บริการด้านคณิตศาสตร์แก่สังคม 3) ทำงานวิจัย ด้านคณิตศาสตร์ได้ 4) มีความรู้และความสามารถด้านคอมพิวเตอร์ และ 5) ทำงานในตำแหน่ง หัวหน้าสายงาน หรือกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ได้

วลัย พานิช, อรรถพล อนันตวรสกุล และรัชนีกร หงส์พันธ์ (2547) ได้ศึกษาบัณฑิต ครุศาสตร์ สาขาวิชามัธยมศึกษา วิชาเอกสังคมศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2541-2543 จำนวน 22 คน สรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีความเห็นว่าการจัดโครงสร้างและรายวิชา มีความเหมาะสม ด้านการจัดการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่างมากกว่าร้อยละ 60 คิดว่าความเป็น กัลยาณมิตรระหว่างครูและศิษย์ การส่งเสริมให้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง และการคิดวิเคราะห์ วิจัยมีความเหมาะสมมากที่สุด ด้านปัญหาที่พบบั่นกล่าวคือ สื่อการเรียนการสอนและแหล่ง ค้นคว้าด้านการวัดประเมินผล การให้บริการด้านอินเทอร์เน็ต การขาดโอกาสในการประเมินตนเอง และหนังสือ ตำราไม่ทันสมัย อีกทั้งงานที่ได้รับมอบหมายค่อนข้างมาก

ในงานวิจัย "การประเมินและติดตามผลหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขาวิชามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาฝรั่งเศส" วาณี ลิ้มปิสวัสดิ์ และรัชนีกร หงส์พันธ์ (2548) พบว่าการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรดังกล่าวเน้นให้สามารถปฏิบัติงานในโรงเรียน การแก้ปัญหา การคิดวิเคราะห์อยู่ในระดับมาก แต่ด้านการเน้นการวางพื้นฐานความเป็นนักวิจัย อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ส่วนด้านปัญหาของหลักสูตรด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านผู้สอน สภาพแวดล้อมและบรรยากาศ และด้านการนำความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพอยู่ในระดับต่ำ

นอกจากนี้ งานวิจัยของสุมิตรา อังวัฒน์กุลและสุจิตรา สวัสดิวงษ์ (2545) ที่ศึกษา สถานภาพของบัณฑิตคณะครุศาสตร์ สาขาวิชามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาอังกฤษ และความคิดเห็น ของบัณฑิตกลุ่มดังกล่าวในด้านการจัดการเรียนการสอน ปัญหาหลักสูตร และคุณลักษณะของ

บัณฑิตที่ได้รับจากการศึกษาในหลักสูตรดังกล่าว พบว่าในด้านการจัดการเรียนการสอนกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และมีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับต่ำ อีกทั้งบัณฑิตมีคุณลักษณะตามที่หลักสูตรได้กำหนดไว้

อย่างไรก็ดี เป็นที่น่าสังเกตว่างานวิจัยที่ศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตตั้งที่กล่าวมาข้างต้นนี้ล้วนแต่เป็นหลักสูตร 4 ปีในช่วงแตกต่างกันทั้งสิ้น แต่สำหรับหลักสูตร 5 ปีนั้นยังไม่เคยมีการสำรวจ หรือทำการศึกษาวิจัยมาก่อนทั้งในแง่การจัดโครงสร้างหลักสูตร ความเหมาะสมของหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางของหลักสูตร

2.7.2 งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพครู

งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพครูแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ประกอบด้วยงานวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ นกุล ตันริยงค์ (2524) เบ็ญจวรรณ ศิริพรชัยกุล (2543) วัฒนา ชุมผล และพัทธนันท์ แก้วชุม (2542) สำนักงานคณะกรรมการคุรุสภาจังหวัดเพชรบุรี (2543) สุพิน ทองไทย (2543) และงานวิจัยเชิงคุณภาพ คือ วิภา ถังคณาพรวิสิฐ (2543) โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการวิชาชีพครู มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

นกุล ตันริยงค์ (2524) ศึกษาความคิดเห็นของครูประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู พร้อมทั้งเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่สอนในโรงเรียนเขตชั้นในและชั้นนอกกรุงเทพมหานคร ครูที่มีวุฒิและอายุราชการต่างกัน จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 523 ฉบับ ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความไม่แน่ใจต่อหมวดสถานภาพในสังคมของวิชาชีพครู แต่มีความเห็นด้วยกับหมวดการผลิตครู การใช้ครู และการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู สำหรับผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นในตัวแปรที่เกี่ยวข้องพบว่า การที่ครูประถมศึกษาสอนในเขตชั้นในกับชั้นนอกกรุงเทพมหานคร และการมีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี กับอายุราชการมากกว่า 21 ปีขึ้นไป มีความเห็นต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 อย่างไรก็ตามการที่ครูมีวุฒิการศึกษาต่างกันไม่ได้มีผลให้ครูมีความเห็นต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูต่างกันไปด้วย

เบ็ญจวรรณ ศิริพรชัยกุล (2543) ศึกษาการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู โดยเน้นศึกษามาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการปฏิบัติงาน 11 มาตรฐาน ตามกรอบของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2540) เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากครูจำนวน 325 คน แล้ววิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า ครูปฏิบัติงานทั้ง 11 มาตรฐาน ดังนี้

เกณฑ์มาตรฐานที่ 1 ศึกษาหาความรู้ โดยการฝึกอบรม ประชุมสัมมนาทางวิชาการ มีบทบาทในการพัฒนาวิชาชีพด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้งที่มีโอกาส การจัดทำผลงานทางวิชาการสร้างสื่อการเรียนการสอนและเผยแพร่โดยการปฏิบัติจริง

เกณฑ์มาตรฐานที่ 2 ตัดสินใจเลือกจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่มุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถของผู้เรียน เลือกจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความรู้แก่ผู้เรียนและพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน โดยการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนปฏิบัติอย่างหลากหลาย

เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 พัฒนาผู้เรียน โดยจัดการสอนซ่อมเสริมเฉพาะด้านที่ผู้เรียนมีข้อบกพร่อง ชมเชยและให้กำลังใจผู้เรียน พัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลโดยการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพัฒนา

เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 เลือกใช้แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ปรับปรุงแผนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง และสร้างแผนการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถ ศักยภาพ และธรรมชาติของผู้เรียน

เกณฑ์มาตรฐานที่ 5 เลือกใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้ บำรุงรักษา และผลิตสื่อการเรียนการสอนโดยใช้วัสดุที่หาได้ในท้องถิ่น

เกณฑ์มาตรฐานที่ 6 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสค้นหาความรู้ด้วยตนเองและสรุปความคิดรวบยอดได้เองตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

เกณฑ์มาตรฐานที่ 7 รายงานผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยรายงานข้อมูล สภาพปัญหา ความต้องการ เป้าหมายของการพัฒนาผู้เรียนเป็นภาพรวม และรายกลุ่ม ให้ข้อเสนอแนะที่เหมาะสมต่อการพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคล

เกณฑ์มาตรฐานที่ 8 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี โดยการแต่งกายสุภาพเรียบร้อยให้ข้อเสนอแนะที่ผู้เรียนควรปฏิบัติโดยสอดแทรกในกระบวนการเรียนการสอน และให้รางวัล คำชมเชย แก่ผู้เรียนในการประพฤติดี

เกณฑ์มาตรฐานที่ 9 ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นในสถานศึกษา โดยการรับฟังความคิดเห็น ให้ความร่วมมือร่วมปฏิบัติงานโดยยึดประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก และให้คำแนะนำ แก้ปัญหา แก่ผู้ร่วมงาน

เกณฑ์มาตรฐานที่ 10 ร่วมมือกับผู้อื่นในชุมชน โดยการยอมรับในความรู้ ความสามารถ รับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่น ร่วมปฏิบัติงานโดยยึดประโยชน์ของชุมชนเป็นหลัก และให้ข้อเสนอแนะ ชี้แนวทางแก้ปัญหาแก่ผู้ร่วมงาน

เกณฑ์มาตรฐานที่ 11 แสวงหาข้อมูลข่าวสาร โดยการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา การเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัจจุบันในระดับท้องถิ่น ข่าวสารเกี่ยวกับวิชาชีพครู เทคนิควิธีการ นวัตกรรมการเรียนการสอน และนำมาใช้พัฒนางานสอน

วัฒนา ชุมผล และ พัชรัตน์ แก้วชุม (2542) ศึกษาการประเมินมาตรฐานวิชาชีพครูของข้าราชการครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีความเห็นตรงกันว่า เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูมีประโยชน์ และครูส่วนใหญ่ต้องการเข้ารับการอบรม นอกจากนี้พบว่า ครูปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูในทุก ๆ เกณฑ์ไม่เกินร้อยละ 75 ครูส่วนใหญ่ปฏิบัติตามเกณฑ์เพียง 8 มาตรฐาน จาก 11 มาตรฐาน มาตรฐานที่ยังไม่ได้รับการปฏิบัติเท่าที่ควรได้แก่ มาตรฐานที่ 5 การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ มาตรฐานที่ 6 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผลถาวรที่เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน และมาตรฐานที่ 11 การแสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา

สำนักงานคณะกรรมการคุรุสภาจังหวัดเพชรบุรี (2543) ศึกษากระบวนการพัฒนาครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ พบว่า ภายหลังจากการใช้ชุดฝึกอบรมฯ ครูมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจากน้อยไปหามาก ได้แก่ สามารถปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์อย่างสม่ำเสมอ โดยให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องในลักษณะสร้างสรรค์ ตลอดจนสอดแทรกในกระบวนการเรียนการสอน ดังนี้ (1) ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพโดยแสวงหาความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพเสมอ และเริ่มมีบทบาทในการพัฒนาวิชาชีพครูมากขึ้น (2) ครูปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดแก่ผู้เรียนทั้งในด้านการเรียนการสอนในชั้น กิจกรรมเสริมความรู้ และกิจกรรมเสริมหลักสูตร

นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลังจากได้รับการสอนจากครูที่ผ่านการฝึกอบรม พบว่า นักเรียนกล้าแสดงออก กล้าถาม กล้าตอบคำถามมากขึ้น มีความสนุก ตั้งใจเรียนมากขึ้น และมีความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น สำหรับปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาครูตามชุดฝึกอบรมฯ ได้แก่ ครูได้รับข้อมูลไม่ชัดเจน ล่าช้า และไม่ได้ศึกษาชุดฝึกอบรมฯ ก่อนเข้ารับการอบรม เนื่องจากชุดอบรมฯ มีจำนวนไม่เพียงพอ นอกจากนี้การประเมินตนเองของครู มักได้ข้อมูลเข้าข้างตนเอง และครูพัฒนาชุดการสอนให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมได้อย่างต่อเนื่องได้ระดับหนึ่งเท่านั้น

สุพิน ทองไทย (2543) ศึกษาความเห็นของครูโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการใช้ชุดฝึกอบรมการพัฒนาวิชาชีพครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา พ.ศ. 2537 จำนวน 5 ด้าน พบว่า ด้านลักษณะของชุดฝึกอบรมฯ ครูเอกชนเห็นด้วยอย่างมากกับการดำเนินงานตามชุดฝึกอบรมฯ ซึ่งช่วยให้ครูร่วมเรียนกับนักเรียน เพื่อร่วมงาน และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา สามารถใช้ความรู้ ประสบการณ์จากการทำงานจริงมาเป็นข้อมูลในการสร้างผลงาน และนำไปสู่หลักการและทฤษฎีใหม่ ด้านการนำชุดฝึกอบรมฯ ไปใช้ พบว่า การควรเป็นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มกับเพื่อนครู การทำกิจกรรมตามขั้นตอนในชุดฝึกอบรมฯ ทำให้ครูมีการประเมินตนเองอยู่ตลอดเวลา และก่อนใช้ครูควรมีการประเมินตนเองในแต่ละเกณฑ์

ด้านผลจากการใช้ชุดฝึกอบรมฯ ทำให้ครูเกิดทักษะการนำเสนอข้อมูลในการเรียนรู้กับเพื่อนครู เพื่อร่วมกันพัฒนาอย่างเป็นระบบ ทำให้รู้จักการประเมินที่หลากหลายมากขึ้น และสามารถรายงานความก้าวหน้าของผู้เรียนซึ่งถือเป็นงานสำคัญของครู ด้านอุปสรรคในการใช้ชุดฝึกอบรมฯ ครูยังติดขัดกับรูปแบบหรือวัฒนธรรมในการทำงานแบบเดิมของโรงเรียน ความคิดเห็นหรือความเชื่อในการพัฒนาวิชาชีพครูแต่ละคนมีความแตกต่างกัน และการตัดสินใจว่าสิ่งที่ได้ผลมาน้อยเพียงใดต้องรอดูผลที่เกิดกับผู้เรียนซึ่งใช้เวลามาก ด้านปัจจัยส่งผลต่อการใช้ชุดฝึกอบรมฯ การทำงานควรมุ่งไปที่การพัฒนาผู้เรียนมากกว่างานอื่น ๆ มีการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาให้มีคุณภาพสูงขึ้นอยู่เสมอ และให้ครูได้มีโอกาสในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ผู้บริหารต้องเข้าใจและสนับสนุนให้โอกาสแก่ครูได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ

วิภา ลักณาพรวิสิฐ (2543) ศึกษาผลของการฝึกปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภาที่มีต่อคุณภาพของครูประถมศึกษา และศึกษาปัจจัยที่สนับสนุนและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคของครูต่อการฝึกปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา โดยใช้วิธีการเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและแบบไม่มีส่วนร่วม สัมภาษณ์อย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ การวิเคราะห์เอกสาร และการสนทนากลุ่ม โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ครูกรณีศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อนครู ผู้เรียน เจ้าหน้าที่คุรุสภา ศึกษานิเทศก์ นิสิตฝึกสอน/ครูผู้ช่วยสอน จำนวน 130 คน การวิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย ผลการวิจัยพบว่า ครูมีการเปลี่ยนแปลงระดับคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภาด้านการสอนในระดับที่สูงขึ้น กระบวนการพัฒนางานด้านการสอนในภาวะงานปกติของครูมีดังนี้ คือ ขั้นแรก ครูได้รับการกระตุ้นการพัฒนาวิชาชีพด้วยชุดฝึกอบรมพัฒนาวิชาชีพครูของคุรุสภา จนเกิดความตระหนักสามารถเห็นแนวทาง ได้วิธีการ และกำหนดเป้าหมายการทำงานที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ขั้นที่สอง ครูมุ่งมั่นนำแนวทาง วิธีการและเป้าหมายที่ได้รับจากชุดฝึกอบรมการพัฒนาวิชาชีพครูของคุรุสภาไปลงมือปฏิบัติ ขั้นที่สาม ครูลงมือปฏิบัติจริง โดยในขั้นนี้ครูศึกษาเพิ่มเติมจากแหล่งความรู้อื่น ขั้นที่สี่ ครูประเมิน ปรับปรุงเพื่อเพิ่มพูนแนวปฏิบัติที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และขั้นสุดท้าย ครูชื่นชมผลสำเร็จของผลงานที่ปรากฏ

ปัจจัยที่สนับสนุนและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคของครูต่อการฝึกปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภาในครั้งนี้ มีทั้งหมด 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านการปฏิรูปการศึกษา ปัจจัยด้านบริบทของสถานศึกษา ประกอบด้วย นโยบายของสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา และการรวมกลุ่มทางวิชาการของครู ปัจจัยด้านครูผู้สอน ประกอบด้วย ความรู้ความเข้าใจในวิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ความตระหนักต่อวิชาชีพ ภาระงานของครู เจตคติต่อการทำผลงานทางวิชาการ ฐานะทางเศรษฐกิจ และสภาพครอบครัว ปัจจัยด้านผู้เรียน ประกอบด้วย ความสนใจใฝ่รู้

พฤติกรรมด้านวินัย สภาพครอบครัวและฐานะทางเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านชุดฝึกอบรม การพัฒนาวิชาชีพครู

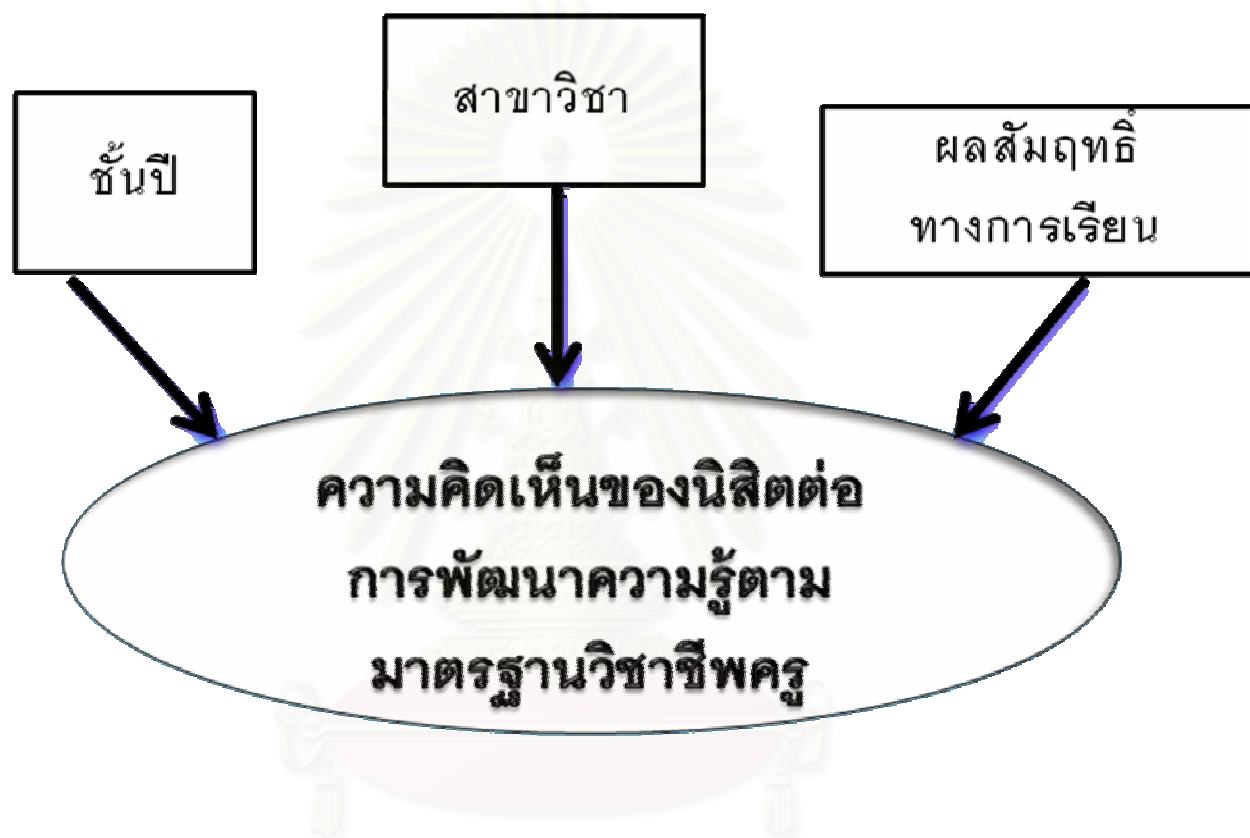
จากการศึกษางานวิจัยทั้ง 6 เรื่อง (นุกุล ตันริยงค์, 2524; เบ็ญจวรรณ ศิริพรชัยกุล, 2543; วัฒนา ชุมผล และพัทธนันท์ แก้วชุม, 2542; วิภา ลัคนาพรวิสิฐ, 2543; สุพิน ทองไทย, 2543; สำนักงานคณะกรรมการคุรุสภาจังหวัดเพชรบุรี, 2543) พบว่า

การวิจัยเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพครูส่วนใหญ่ศึกษากับกลุ่มครูประถมศึกษา (นุกุล ตันริยงค์, 2524; เบ็ญจวรรณ ศิริพรชัยกุล, 2543; วัฒนา ชุมผล และพัทธนันท์ แก้วชุม, 2542; วิภา ลัคนาพรวิสิฐ, 2543) และเป็นการศึกษามาตรฐานการปฏิบัติงาน ตามกรอบของสำนักงาน เลขาธิการคุรุสภา (2537) จำนวน 11 มาตรฐาน (เบ็ญจวรรณ ศิริพรชัยกุล, 2543; วัฒนา ชุมผล และพัทธนันท์ แก้วชุม, 2542; วิภา ลัคนาพรวิสิฐ, 2543; สุพิน ทองไทย, 2543; สำนักงาน คณะกรรมการคุรุสภาจังหวัดเพชรบุรี, 2543) วิธีการดำเนินการวิจัยของงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับ มาตรฐานวิชาชีพครูเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ และใช้แบบสอบถามความคิดเห็น มีงานเพียงงานวิจัย ของ วิภา ลัคนาพรวิสิฐ (2543) ที่ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ทั้งแบบสัมภาษณ์ และแบบสังเกต

ข้อค้นพบจากการวิจัยเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพครู พบว่า ครูที่มีพื้นที่ปฏิบัติงานต่างกัน กล่าวคือ สอนในเขตชั้นในและชั้นนอกกรุงเทพมหานคร และมีอายุราชการที่แตกต่างกัน มีความ คิดเห็นต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพที่ต่างกัน (นุกุล ตันริยงค์, 2524) สำหรับการปฏิบัติงาน ครูปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู 11 มาตรฐานตามกรอบของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2537) ไม่เกินร้อยละ 75 และส่วนใหญ่ปฏิบัติตามเกณฑ์เพียง 8 มาตรฐาน มาตรฐานที่ยังไม่ได้รับการ ปฏิบัติเท่าที่ควร คือ มาตรฐานที่ 5 การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ มาตรฐานที่ 6 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผลถาวรที่เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน และมาตรฐานที่ 11 การแสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา (เบ็ญจวรรณ ศิริพรชัยกุล, 2543; วัฒนา ชุมผล และพัทธนันท์ แก้วชุม, 2542) นอกจากนี้งานวิจัยที่มุ่งศึกษาเกี่ยวกับ ชุดฝึกอบรมการพัฒนา วิชาชีพครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ พบว่าครูมีการเปลี่ยนแปลงคุณภาพการสอนในระดับที่สูงขึ้น (วิภา ลัคนาพรวิสิฐ, 2543; สุพิน ทองไทย, 2543; สำนักงานคณะกรรมการคุรุสภาจังหวัดเพชรบุรี, 2543)

ตอนที่ 8 กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัย ในงานวิจัย "ความคิดเห็นของนิสิตในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ประกอบด้วยตัวแปรอิสระ ได้แก่ ชั้นปี และสาขาวิชา และตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นของนิสิตในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัยความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของนิสิตหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู" ในการวิจัยครั้งนี้เป็นใช้วิธีวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research)

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต กับนิสิตระดับปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2549 โดยเก็บข้อมูล 2 เดือน ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ถึง มีนาคม 2550 โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 3.1 กรอบเนื้อหาการวิจัย
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือวิจัย
- 3.4 การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามโดยการทดลองใช้
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 กรอบเนื้อหาการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นใช้วิธีวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) ผู้วิจัยศึกษา และค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดเป็นกรอบเนื้อหาการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ศึกษาการพัฒนาของหลักสูตรคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย การประเมินผลหลักสูตร การปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ และปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร จากหนังสือ วารสาร บทความและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ

2. ศึกษาเรื่องเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู และบุคลากรทางการศึกษา โดยศึกษาเฉพาะมาตรฐานความรู้ ซึ่งอยู่ภายใต้มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ รวมถึงสาระความรู้ 9 ด้าน ได้แก่ (1) ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู (2) การพัฒนาหลักสูตร (3) การจัดการเรียนรู้ (4) จิตวิทยาสำหรับครู (5) การวัดและประเมินผลการศึกษา (6) การบริหารจัดการในห้องเรียน (7) การวิจัยทางการศึกษา (8) นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา และ (9) ความเป็นครู โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 43 สมรรถนะ และศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป็นนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 1,146 คน จำแนกเป็นสองกลุ่มคือ นิสิตชั้นปีที่ 1 ถึง 3 ซึ่งกำลังศึกษาหลักสูตร 5 ปี และนิสิตชั้นปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาในหลักสูตร 4 ปี ภาคปลาย ปีการศึกษา 2549

ผู้วิจัยดำเนินการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยจำแนกตามชั้นปี และสาขาวิชา ซึ่งการสุ่มตัวอย่างมีขั้นตอนดังนี้

1. สํารวจจำนวนนิสิตชั้นปีที่ 1 ถึง 4 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2549 ได้จำนวนนิสิตทั้งสิ้น 1,146 คน โดยแบ่งเป็นจำนวนนิสิตออกเป็นชั้นปี และสาขาวิชาดังแสดงในตารางที่ 3.1 ดังนี้

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรนิสิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2549

สาขาวิชา	ปี 1	ปี 2	ปี 3	ปี 4
การศึกษาปฐมวัย	24	27	37	28
ประถมศึกษา	26	25	25	23
มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)	60	66	71	59
มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	83	75	73	65
การศึกษานอกระบบโรงเรียน	19	36	20	39
ธุรกิจศึกษา	19	0	9	13
ดนตรีศึกษา	22	27	27	22
ศิลปศึกษา	24	28	40	34
รวม	277	284	302	283

2. ภายหลังจากผู้วิจัยได้สำรวจข้อมูลจำนวนประชากรนิสิตชั้นปีที่ 1 ถึง 3 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2549 เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยคำนึงถึงการใช้สถิติ ประกอบด้วย การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) และสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุ (Multivariate Analysis of Variance) โดย Hair, Anderson, Tatham, & Black (1998) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำตามจำนวนตัวแปรสังเกตได้ หรือจำนวน cell ในการวิเคราะห์ต่อ 20 คน สำหรับการวิจัยนี้มีจำนวนตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร จึงต้องใช้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 80 คน ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุ มีจำนวน cell ประกอบด้วย ตัวแปรชั้นปี และสาขาวิชา ($4 \times 8 = 32$ cells) ซึ่งต้องใช้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 640 คน

และเมื่อพิจารณาในตารางขนาดของกลุ่มตัวอย่างสำหรับศึกษาค่าเฉลี่ยของประชากร (μ) ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 เมื่อยอมให้ความคลาดเคลื่อน (E) ของการประมาณค่าเฉลี่ยเกิดขึ้นได้ในระดับ $\pm 5\%$ ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) เมื่อมีขนาดประชากร 1,500 คน ควรมีขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 774 คน (ศิริชัย กาญจนวาสี, ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์ และดิเรก ศรีสุขโข, 2537) และเพื่อเป็นการสุ่มหาของข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็น 800 คนใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จำแนกตามชั้นปี และสาขาวิชา โดยสุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 1-4 ชั้นปีละ 200 คน ดังแสดงในตารางที่ 3.2 ดังนี้

ตารางที่ 3.2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนิสิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2549

สาขาวิชา	ปี 1	ปี 2	ปี 3	ปี 4
การศึกษาปฐมวัย	24	25	25	25
ประถมศึกษา	25	25	25	23
มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)	33	37	35	33
มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	34	38	36	34
ศึกษานอกระบบโรงเรียน	19	25	20	25
ธุรกิจศึกษา	19	0	9	13
ดนตรีศึกษา	22	25	25	22
ศิลปศึกษา	24	25	25	25
รวม	200	200	200	200

ภายหลังจากการแจกแบบสอบถาม มีนิสิตตอบแบบสอบถามกลับมาจำนวนทั้งสิ้น 660 ฉบับ โดยมีอัตราการตอบกลับคิดเป็นร้อยละ 82.50

3.3 เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบของ เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ด้านความรู้ ของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2548) จำนวน 9 สาระความรู้ และมี 45 สมรรถนะ

แบบสอบถาม ประกอบด้วย 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เพื่อสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ ชั้นปี ภาควิชา สาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับมาตรฐานความรู้ จำนวน 9 สาระ ได้แก่ (1) ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู (2) การพัฒนาหลักสูตร (3) การจัดการเรียนรู้ (4) จิตวิทยาสำหรับครู (5) การวัดและประเมินผลการศึกษา (6) การบริหารจัดการในห้องเรียน (7) การวิจัยทางการศึกษา (8) นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา และ (9) ความเป็นครู โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตรประเมินค่า 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง การจัดการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ช่วยพัฒนาประเด็นดังกล่าวมากที่สุด

4 หมายถึง การจัดการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ช่วยพัฒนาประเด็นดังกล่าวมาก

3 หมายถึง การจัดการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ช่วยพัฒนาประเด็นดังกล่าวปานกลาง

2 หมายถึง การจัดการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ช่วยพัฒนาประเด็นดังกล่าวน้อย

1 หมายถึง การจัดการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ช่วยพัฒนาประเด็นดังกล่าวน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือวิจัย มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษามาตรฐานความรู้ จากมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ ซึ่งเป็นหนึ่งในมาตรฐานวิชาชีพครู และกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการ

2. นำสาระความรู้ และสมรรถนะในแต่ละมาตรฐานความรู้มาเป็นกรอบในการสร้างข้อความในแบบสอบถาม และแยกสมรรถนะบางประเด็นที่สามารถแบ่งออกเป็นหัวข้อย่อย ออกจากกันเป็นลำดับ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการตอบ

3. ตรวจสอบความตรงตามลักษณะ (Face Validity) โดยผู้วิจัยพิจารณาแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อวัดความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู พร้อมทั้งตรวจสอบภาษาที่ใช้ และตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) เพื่อพิจารณาความครอบคลุมตามกรอบมาตรฐานความรู้ ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2548)

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบและพิจารณาแล้วไปทดลองใช้กับนิสิตชั้นปีที่ 1 ถึง 3 สาขาวิชามัธยมศึกษา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จำนวน 10 คนเพื่อทดลองจับเวลาที่ใช้ในการทำแบบสอบถาม และแก้ไขปรับปรุงข้อความ คำชี้แจงให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา โดยได้รับความกรุณาจาก ศาสตราจารย์ กิตติคุณ ดร.นงลักษณ์ วิรัชชัย อาจารย์ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตรวจสอบพิจารณา
6. นำข้อบกพร่องด้านภาษาและข้อเสนอแนะที่ได้รับไปแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามเพื่อนำไปใช้จริง
7. ตรวจสอบคุณภาพข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยการวัดค่าความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) โดยหาสัมประสิทธิ์ครอนบาคแอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) ของแบบสอบถามแต่ละสาระความรู้ และความเที่ยงทั้งฉบับ

3.4 การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามโดยการทดลองใช้

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเรื่อง “ความคิดเห็นของนิสิตในหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู” ที่ปรับปรุงไปทดลองใช้กับนิสิตชั้นปีที่ 1 ถึง 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิชามัธยมศึกษา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จำนวน 10 คนเพื่อทดลองจับเวลาที่ใช้ในการทำแบบสอบถาม โดยเวลาที่ใช้ในการทำแบบสอบถามโดยเฉลี่ย คือ 5 นาที และผู้วิจัยได้แก้ไขปรับปรุงข้อความ คำชี้แจงให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น แล้วนำข้อมูลที่ได้มาหาความเที่ยงโดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ครอนบาคแอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับจำนวน 43 ข้อ เท่ากับ 0.98 โดยมีค่าความเที่ยงแต่ละประเด็นดังแสดงในตารางที่ 3.3 ดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3.3 ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามเรื่อง “ความคิดเห็นของนิสิตหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู”

สมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพครู	จำนวนข้อ	ค่าความเที่ยง
1. ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู	10	0.87
1.1 ภาษาไทยสำหรับครู	4	0.89
1.2 ภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่นๆ สำหรับครู	4	0.93
1.3 เทคโนโลยีขั้นพื้นฐาน	2	0.89
2. การพัฒนาหลักสูตร	4	0.95
3. การจัดการเรียนรู้	5	0.96
4. จิตวิทยาสำหรับครู	4	0.95
5. การวัดและประเมินผลการศึกษา	2	0.93
6. การบริหารจัดการในห้องเรียน	5	0.94
7. การวิจัยทางการศึกษา	2	0.93
8. นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา	5	0.95
9. ความเป็นครู	6	0.93

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ขอความร่วมมือจากอาจารย์ผู้สอนนิสิตที่ศึกษาในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 5 ปี เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับนิสิตในรายวิชาที่นิสิตลงทะเบียนเรียน ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2549 ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ 2550
2. ขอความร่วมมือกับหัวหน้านิสิตในแต่ละสาขาวิชาเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับนิสิตชั้นปีที่ 1 ถึง 3 ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2549 ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ 2550
3. ขอความร่วมมือกับรองคณบดีด้านกิจการนิสิต ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิทยา ไต้ทอง สำนักกิจการนิสิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอเก็บข้อมูลกับนิสิตชั้นปีที่ 4 ในช่วงที่มีการจัดงานปัจฉิมนิเทศนิสิตปริญญาบัณฑิตคณะครุศาสตร์ ภาคปลายปีการศึกษา 2549

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้องของการลงรหัสข้อมูล ความสมบูรณ์ของข้อมูล และความเป็นไปได้ในการประมาณค่าข้อมูลที่สูญหาย แล้วจึงดำเนินการประมาณค่าข้อมูลที่สูญหาย (missing data replacement) โดยใช้ค่ามัธยฐาน รวมถึงคัดแยกแบบสอบถามที่มีการตอบมาตรงประเมินค่าในระดับเดียวกันทั้งฉบับออกจากการวิเคราะห์

2. การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของนิสิตหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ด้วยสถิติบรรยาย (descriptive statistics) ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์การแปลผลความคิดเห็น 5 ระดับ ดังนี้

4.51 – 5.00	หมายถึง มากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง มาก
2.51 – 3.50	หมายถึง ปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง น้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง น้อยที่สุด

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่ และสาขาวิชา ภาควิชา ต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้วยสถิติสรุปอ้างอิง (inferential statistics) การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA: Analysis of Variance) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุ (MANOVA: Multivariate Analysis of Variance)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในงานวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของนิสิตหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู" ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัย โดยแบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนิสิต

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู

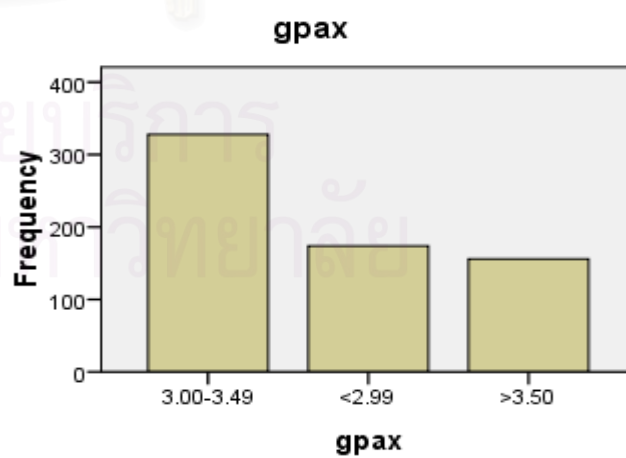
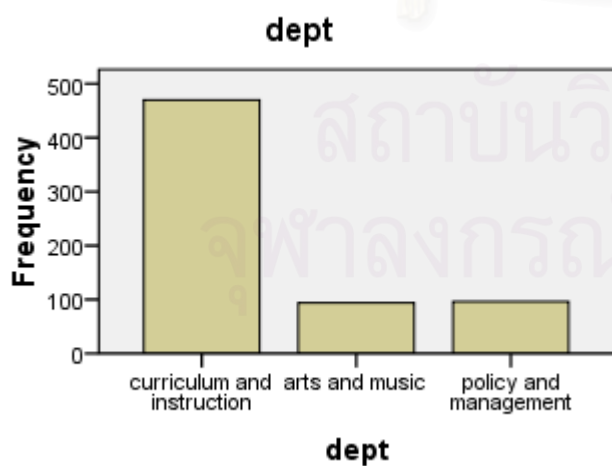
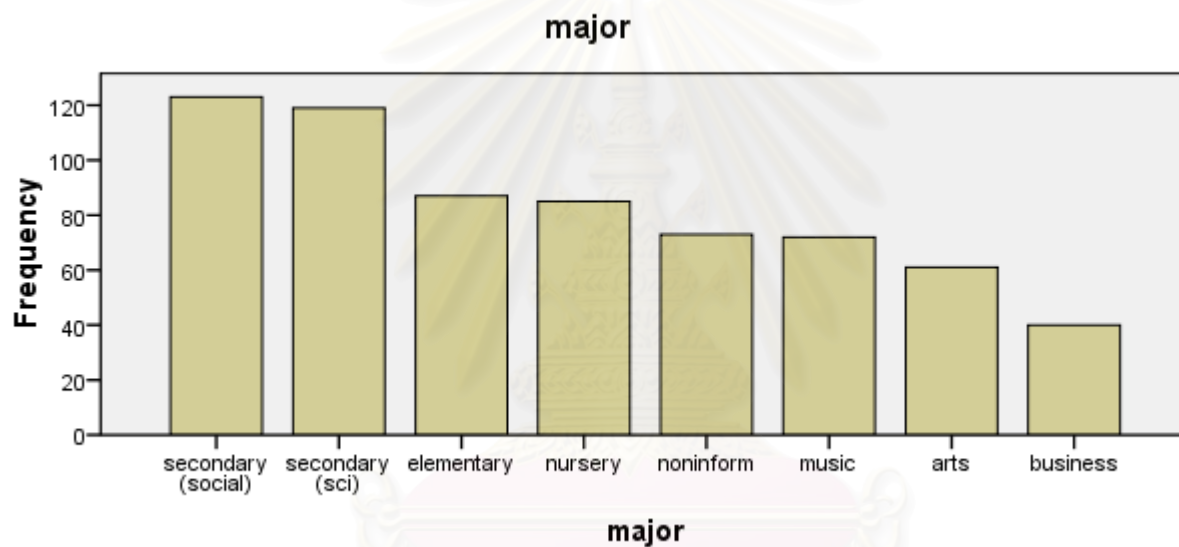
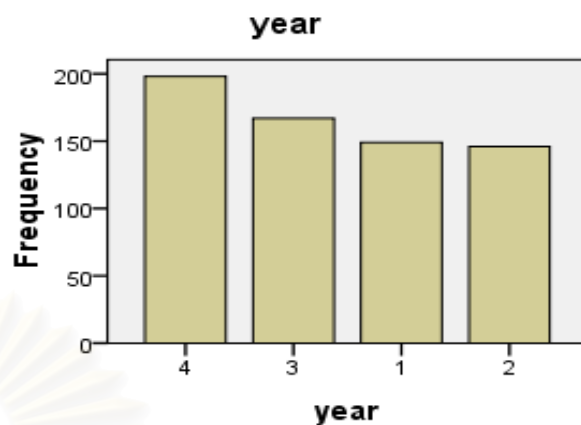
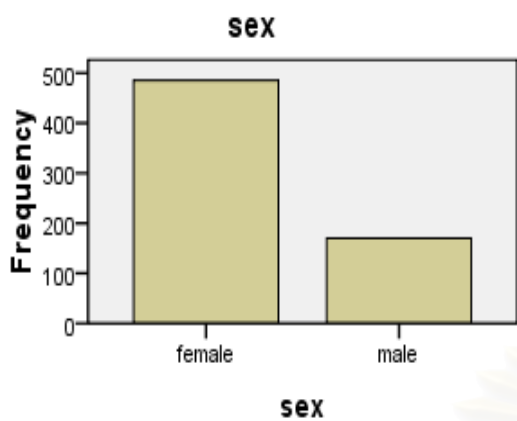
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนิสิต

ข้อมูลพื้นฐานของนิสิตที่ศึกษาอยู่ในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้งหลักสูตร 4 ปี และ หลักสูตร 5 ปี จำนวนทั้งสิ้น 660 คน จำแนกตามเพศ ชั้นปี สาขาวิชา ภาควิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนิสิตหญิง (ร้อยละ 74.05) กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 มากที่สุด (ร้อยละ 30.00) กลุ่มตัวอย่างศึกษาในสาขาวิชามัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์) (ร้อยละ 18.64) ภาควิชาที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สังกัดคือ ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีทางการศึกษา (ร้อยละ 71.21) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับ 3.00-3.49 (ร้อยละ 49.85) ตารางที่ 4.1 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนิสิต ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.1 ร้อยละของนิสิต จำแนกตามเพศ ชั้นปี สาขาวิชา ภาควิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	170	25.95
หญิง	485	74.05
รวม	655	100
2. ชั้นปี		
ปี 1	149	22.58
ปี 2	146	22.12
ปี 3	167	25.30
ปี 4	198	30.00
รวม	660	100
3. สาขาวิชา		
การศึกษาระดับปริญญาตรี	85	12.88
ประถมศึกษา	87	13.18
มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	119	18.03
มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์)	123	18.64
ศิลปศึกษา	61	9.24
ดนตรีศึกษา	72	10.91
การศึกษานอกระบบโรงเรียน	73	11.06
ธุรกิจศึกษา	40	6.06
รวม	660	100
4. ภาควิชา		
หลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีทางการศึกษา	470	71.21
ศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ศึกษา	94	14.24
นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา	96	14.55
รวม	660	100
5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
น้อยกว่า 2.99	174	26.44
3.00-3.49	328	49.85
ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป	156	23.71
รวม	658	100

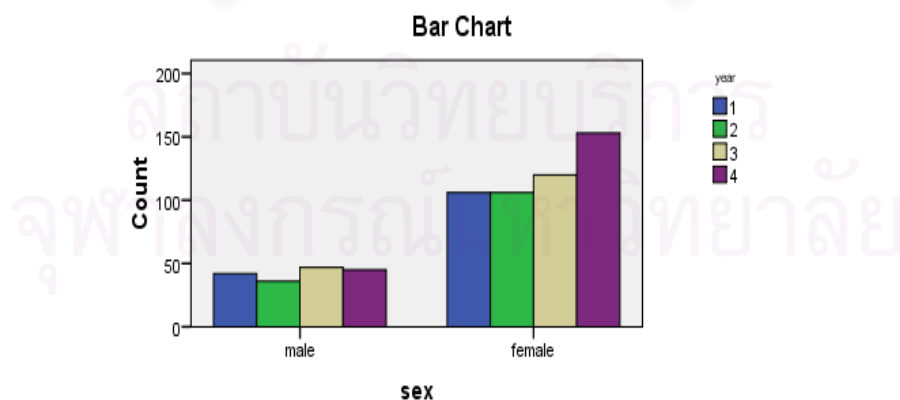
ภาพที่ 4.1 ข้อมูลพื้นฐานของนิสิต

ข้อมูลพื้นฐานของนิสิตระหว่างชั้นปี จำแนกตามเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีการกระจายแต่ละชั้นปีใกล้เคียงกัน จำนวนตั้งแต่ 106-153 คน (ร้อยละ 16.2-23.4)

สำหรับเพศชายมีการกระจายแต่ละชั้นปีใกล้เคียงกัน จำนวนตั้งแต่ 36-47 คน (ร้อยละ 5.5-7.2)

ตารางที่ 4.2 ร้อยละของนิสิตระหว่างชั้นปี จำแนกตามเพศ

เพศ		จำนวน	ชั้นปี				รวม
			1	2	3	4	
ชาย	จำนวน	42	36	47	45	170	
	% ภายในชั้นปี	28.4%	25.4%	28.1%	22.7%	26.0%	
	% ของทั้งหมด	6.4%	5.5%	7.2%	6.9%	26.0%	
หญิง	จำนวน	106	106	120	153	485	
	% ภายในชั้นปี	71.6%	74.6%	71.9%	77.3%	74.0%	
	% ของทั้งหมด	16.2%	16.2%	18.3%	23.4%	74.0%	
รวม	จำนวน	148	142	167	198	655	
	% ภายในชั้นปี	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	
	% ของทั้งหมด	22.6%	21.7%	25.5%	30.2%	100.0%	

ภาพที่ 4.2 ข้อมูลพื้นฐานของนิสิตระหว่างชั้นปี จำแนกตามเพศ

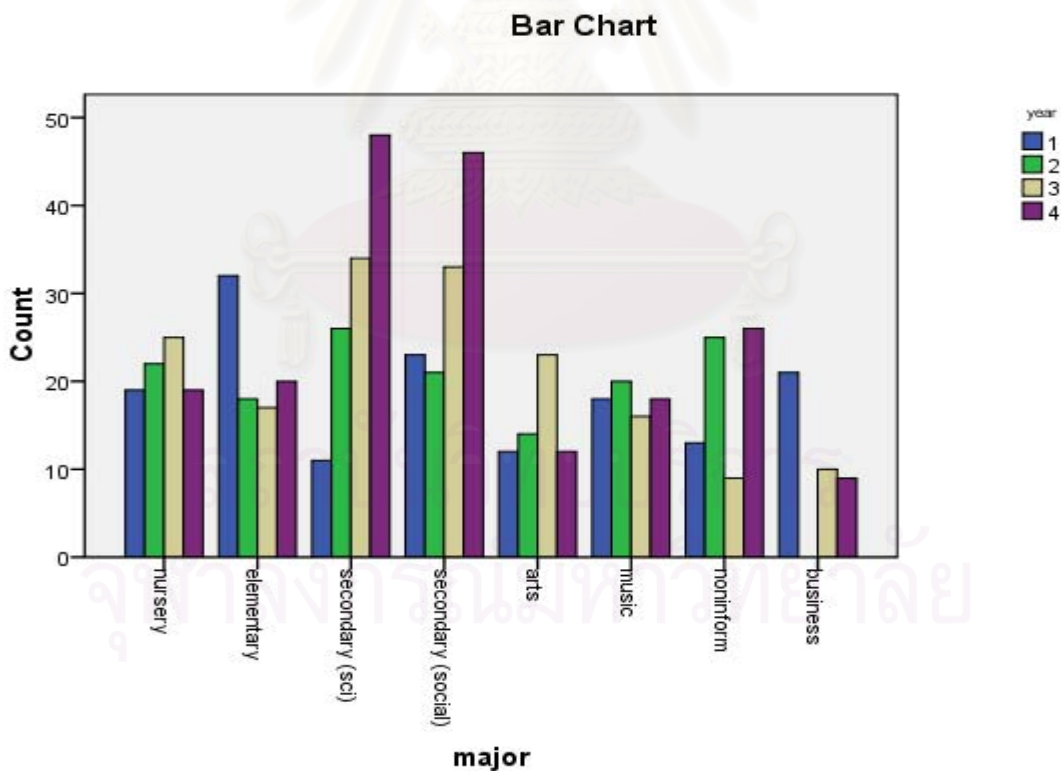
ข้อมูลพื้นฐานของนิสิตระหว่างชั้นปี จำแนกตามสาขาวิชา พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ใน สาขาวิชามัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์) (ร้อยละ 18.6) รองลงมาคือ สาขาวิชามัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์) (ร้อยละ 18.0) และประถมศึกษา (ร้อยละ 13.2) เมื่อจำแนกตามชั้นปีส่วนใหญ่เป็นนิสิต ชั้นปีที่ 4 มากที่สุด (ร้อยละ 30.0) รองลงมาคือนิสิตชั้นปีที่ 3 (ร้อยละ 25.3) ชั้นปีที่ 1 (ร้อยละ 22.6) และ ชั้นปีที่ 2 (ร้อยละ 22.1) สำหรับนิสิตสาขาวิชาธุรกิจศึกษา ไม่มีจำนวนนิสิตในชั้นปีที่ 2 ตามลักษณะ ประชากรที่ศึกษา

ตารางที่ 4.3 ร้อยละของนิสิตระหว่างชั้นปี จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา		ชั้นปี				รวม	
		1	2	3	4		
สาขาวิชา	การศึกษาศรีวิชัย	จำนวน	19	22	25	19	85
	% ภายในชั้นปี	12.8%	15.1%	15.0%	9.6%	12.9%	
	% ของทั้งหมด	2.9%	3.3%	3.8%	2.9%	12.9%	
ประถมศึกษา	จำนวน	32	18	17	20	87	
	% ภายในชั้นปี	21.5%	12.3%	10.2%	10.1%	13.2%	
	% ของทั้งหมด	4.8%	2.7%	2.6%	3.0%	13.2%	
มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	จำนวน	11	26	34	48	119	
	% ภายในชั้นปี	7.4%	17.8%	20.4%	24.2%	18.0%	
	% ของทั้งหมด	1.7%	3.9%	5.2%	7.3%	18.0%	
มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	จำนวน	23	21	33	46	123	
	% ภายในชั้นปี	15.4%	14.4%	19.8%	23.2%	18.6%	
	% ของทั้งหมด	3.5%	3.2%	5.0%	7.0%	18.6%	
ศิลปศึกษา	จำนวน	12	14	23	12	61	
	% ภายในชั้นปี	8.1%	9.6%	13.8%	6.1%	9.2%	
	% ของทั้งหมด	1.8%	2.1%	3.5%	1.8%	9.2%	
ดนตรีศึกษา	จำนวน	18	20	16	18	72	
	% ภายในชั้นปี	12.1%	13.7%	9.6%	9.1%	10.9%	
	% ของทั้งหมด	2.7%	3.0%	2.4%	2.7%	10.9%	

ตารางที่ 4.3 ร้อยละของนิสิตระหว่างชั้นปี จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา		ชั้นปี				รวม
		1	2	3	4	
การศึกษานอกระบบ โรงเรียน	จำนวน	13	25	9	26	73
	% ภายในชั้นปี	8.7%	17.1%	5.4%	13.1%	11.1%
	% ของทั้งหมด	2.0%	3.8%	1.4%	3.9%	11.1%
ธุรกิจศึกษา	จำนวน	21	0	10	9	40
	% ภายในชั้นปี	14.1%	.0%	6.0%	4.5%	6.1%
	% ของทั้งหมด	3.2%	.0%	1.5%	1.4%	6.1%
รวม	จำนวน	149	146	167	198	660
	% ภายในชั้นปี	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%
	% ของทั้งหมด	22.6%	22.1%	25.3%	30.0%	100.0%

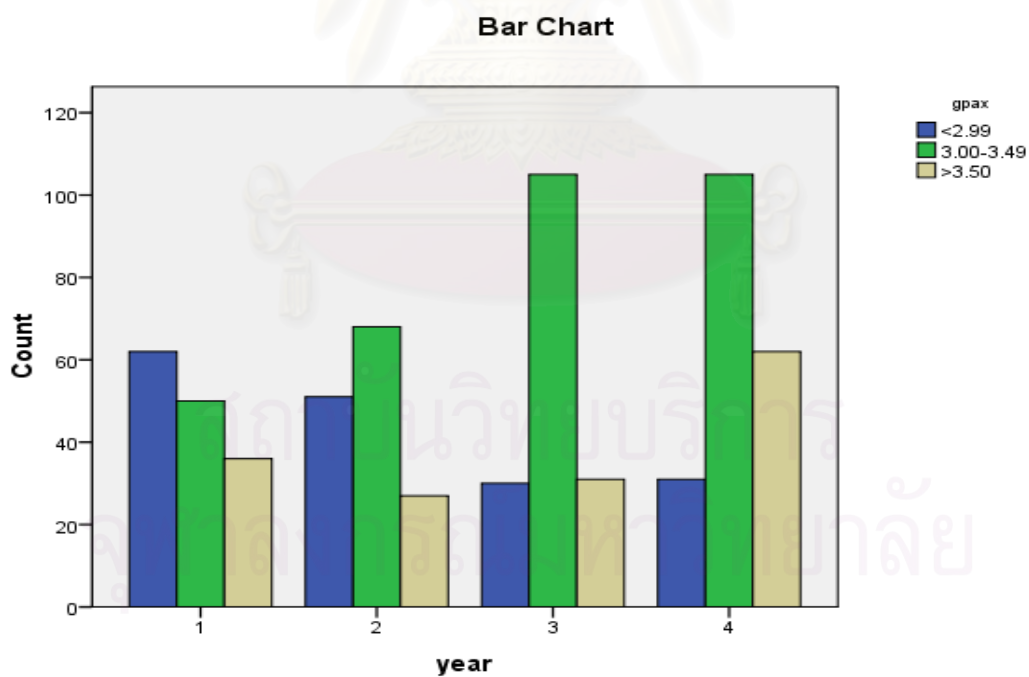
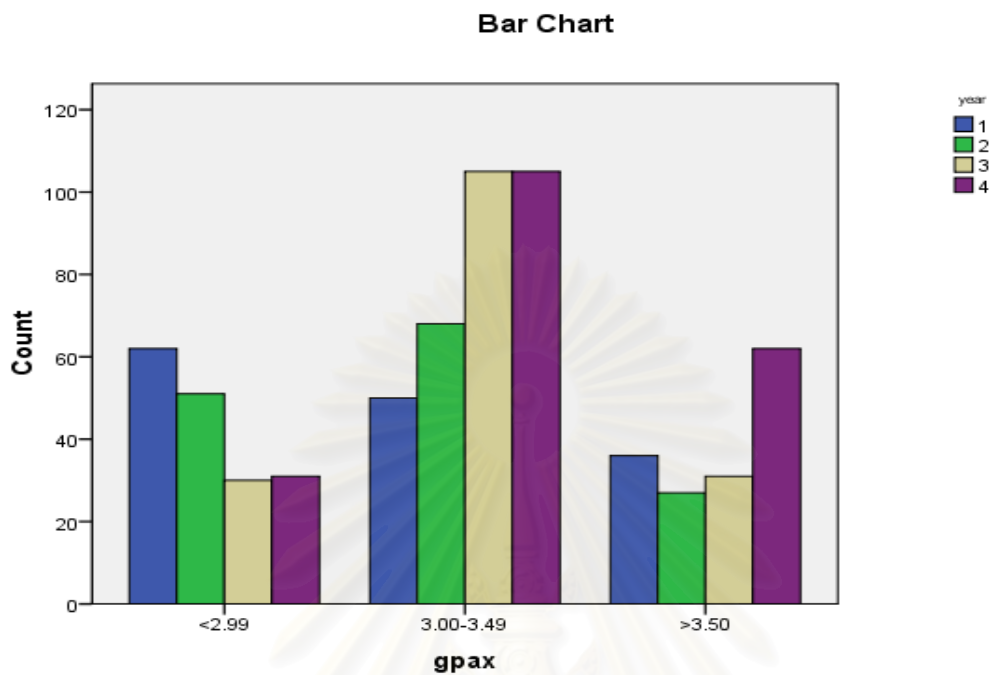

ภาพที่ 4.3 ข้อมูลพื้นฐานของนิสิตระหว่างชั้นปี จำแนกตามสาขาวิชา

ข้อมูลพื้นฐานของนิสิตระหว่างชั้นปี จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ระหว่าง 3.00-3.49 (ร้อยละ 49.8) รองลงมาคือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.99 (ร้อยละ 26.4) และมากกว่า 3.50 (ร้อยละ 23.7) ตามลำดับ โดยนิสิตชั้นปีที่ 3 และ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ระหว่าง 3.00-3.49 (ร้อยละ 16.0)

ตารางที่ 4.4 ร้อยละของนิสิตระหว่างชั้นปี จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			ชั้นปี				รวม
			1	2	3	4	
gpax	<2.99	จำนวน	62	51	30	31	174
		% ภายในชั้นปี	41.9%	34.9%	18.1%	15.7%	26.4%
		% ของทั้งหมด	9.4%	7.8%	4.6%	4.7%	26.4%
	3.00-3.49	จำนวน	50	68	105	105	328
		% ภายในชั้นปี	33.8%	46.6%	63.3%	53.0%	49.8%
		% ของทั้งหมด	7.6%	10.3%	16.0%	16.0%	49.8%
	>3.50	จำนวน	36	27	31	62	156
		% ภายในชั้นปี	24.3%	18.5%	18.7%	31.3%	23.7%
		% ของทั้งหมด	5.5%	4.1%	4.7%	9.4%	23.7%
รวม	จำนวน	148	146	166	198	658	
	% ภายในชั้นปี	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	
	% ของทั้งหมด	22.5%	22.2%	25.2%	30.1%	100.0%	

ภาพที่ 4.4 ข้อมูลพื้นฐานของนิสิตระหว่างชั้นปี จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู

ผลการวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้และความโด่งของความคิดเห็นของนิสิตต่อมาตรฐานวิชาชีพครู ในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทั้ง 9 มาตรฐาน ได้แก่ 1) ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู 2) การพัฒนาหลักสูตร 3) การจัดการเรียนรู้ 4) จิตวิทยาสำหรับครู 5) การวัดและการประเมินผลการศึกษา 6) การบริหารจัดการในห้องเรียน 7) การวิจัยทางการศึกษา 8) นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา และ 9) ความเป็นครู มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

มาตรฐานด้านภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู มีจำนวน 10 ข้อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.30-4.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.703-0.929 โดยส่วนใหญ่ผลการตอบข้อคำถามมีลักษณะเป็นเบ้ซ้าย การแจกแจงค่อนข้างโด่ง

มาตรฐานด้านการพัฒนาหลักสูตรมีจำนวน 4 ข้อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.34-3.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.832-0.940 โดยส่วนใหญ่ผลการตอบข้อคำถามมีลักษณะเป็นเบ้ซ้าย การแจกแจงค่อนข้างโด่ง

มาตรฐานด้านการจัดการเรียนรู้มีจำนวน 5 ข้อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.65-3.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.825-0.849 โดยส่วนใหญ่ผลการตอบข้อคำถามมีลักษณะเป็นเบ้ซ้าย การแจกแจงค่อนข้างโด่ง

มาตรฐานด้านจิตวิทยาสำหรับครูมีจำนวน 4 ข้อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.80-3.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.761-0.842 โดยส่วนใหญ่ผลการตอบข้อคำถามมีลักษณะเป็นเบ้ซ้าย การแจกแจงค่อนข้างแบน

มาตรฐานด้านการวัดและการประเมินผลการศึกษา มีจำนวน 2 ข้อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68-3.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.765-0.829 โดยส่วนใหญ่ผลการตอบข้อคำถามมีลักษณะเป็นเบ้ซ้าย การแจกแจงค่อนข้างโด่ง

มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนมีจำนวน 5 ข้อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.73-3.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.760-0.830 โดยส่วนใหญ่ผลการตอบข้อคำถามมีลักษณะเป็นเบ้ซ้าย การแจกแจงค่อนข้างแบน

มาตรฐานด้านการวิจัยทางการศึกษามีจำนวน 2 ข้อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.835-0.885 โดยส่วนใหญ่ผลการตอบข้อคำถามมีลักษณะเป็นเบ้ซ้าย การแจกแจงค่อนข้างโด่ง

มาตรฐานด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษามีจำนวน 5 ข้อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.54-3.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.778-0.843 โดยส่วนใหญ่ผลการตอบข้อคำถามมีลักษณะเป็นเบ้ซ้าย การแจกแจงค่อนข้างโด่ง

มาตรฐานด้านความเป็นครู มีจำนวน 6 ข้อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.94-4.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.773-0.892 โดยส่วนใหญ่ผลการตอบข้อคำถามมีลักษณะเป็นเบ้ซ้าย การแจกแจงค่อนข้างโด่ง

กล่าวโดยสรุป นิสิตมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ช่วยเสริมสร้างมาตรฐานด้านความรู้ในระดับมาก จำนวนทั้งสิ้น 8 มาตรฐาน เรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ ความเป็นครู ($M = 4.08, SD = 0.676$) รองลงมาคือ ด้านจิตวิทยาสำหรับครู ($M = 3.86, SD = 0.708$) ด้านการบริหารจัดการในห้องเรียน ($M = 3.83, SD = 0.669$) ด้านภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู ($M = 3.78, SD = 0.542$) ด้านการจัดการเรียนการสอน ($M = 3.72, SD = 0.729$) ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ($M = 3.69, SD = 0.745$) ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ($M = 3.65, SD = 0.693$) และ ด้านการวิจัยทางการศึกษา ($M = 3.57, SD = 0.811$)

สำหรับความคิดเห็นของนิสิตต่อการจัดการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ในการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูในระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ($M = 3.38, SD = 0.796$)

มาตรฐานวิชาชีพครูโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 3.73, SD = 0.560$) มีการแจกแจงลักษณะเบ้ซ้าย ค่อนข้างโด่ง ดังปรากฏในตารางที่ 4.5

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้ และความโด่งของความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู

การพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู	จำนวนข้อ	M	SD	Skewness	Kurtosis	ระดับ
1. ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู (Sumi)	10	3.78	.542	-.321	.387	มาก
1.1 ภาษาไทยสำหรับครู	4	3.93	.624	-.406	.502	มาก
1.1.1 สามารถใช้ทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง	1	3.92	.703	-.387	.383	มาก
1.1.2 สามารถใช้ทักษะการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง	1	3.94	.775	-.338	-.220	มาก
1.1.3 สามารถใช้ทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง	1	3.96	.731	-.345	.027	มาก
1.1.4 สามารถใช้ทักษะการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง	1	3.88	.764	-.247	-.134	มาก
1.2 ภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่นๆ สำหรับครู	4	3.39	.792	-.167	.293	ปานกลาง
1.2.1 สามารถใช้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่นๆ เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง	1	3.39	.867	-.078	-.024	ปานกลาง
1.2.2 สามารถใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่นๆ เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง	1	3.30	.892	-.059	-.072	ปานกลาง
1.2.3 สามารถใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่นๆ เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง	1	3.48	.873	-.215	.058	ปานกลาง
1.2.4 สามารถใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่นๆ เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง	1	3.37	.929	-.120	-.184	ปานกลาง
1.3 เทคโนโลยีขั้นพื้นฐาน	2	4.03	.775	-.534	.093	มาก
1.3.1 สามารถใช้คอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐานในการนำเสนอผลงาน	1	3.95	.826	-.422	-.249	มาก
1.3.2 สามารถใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น Word หรือ PowerPoint ในการทำสื่อการสอนพื้นฐาน	1	4.09	.827	-.648	.082	มาก

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้ และความโด่งของความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู

การพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู	จำนวนข้อ	M	SD	Skewness	Kurtosis	ระดับ
2. การพัฒนาหลักสูตร (Sumc)	4	3.38	.796	-.440	.228	ปานกลาง
2.1 ปรัชญา แนวคิดทฤษฎีการศึกษา ประวัติการจัดการศึกษาไทย วิสัยทัศน์และแผนพัฒนาการศึกษา ทฤษฎีหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตร มาตรฐานและมาตรฐานช่วงชั้น การพัฒนาหลักสูตร และปัญหาและแนวโน้มการพัฒนาหลักสูตร	4	3.38	.796	-.440	.228	ปานกลาง
2.1.1 สามารถวิเคราะห์หลักสูตรได้	1	3.44	.832	-.373	.232	ปานกลาง
2.1.2 สามารถปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรได้อย่างหลากหลาย	1	3.34	.879	-.255	.135	ปานกลาง
2.1.3 สามารถประเมินหลักสูตรทั้งก่อนและหลังการใช้หลักสูตร	1	3.38	.871	-.258	.090	ปานกลาง
2.1.4 สามารถจัดทำหลักสูตรได้	1	3.34	.940	-.340	-.037	ปานกลาง
3. การจัดการเรียนรู้ (Sume)	5	3.72	.729	-.547	.763	มาก
3.1 ทฤษฎีการเรียนรู้ รูปแบบการเรียนรู้ การออกแบบการเรียนรู้ การบูรณาการเนื้อหา เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ การใช้และผลิตสื่อการสอน การจัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และการประเมินผล	5	3.72	.729	-.547	.763	มาก
3.1.1 สามารถนำประมวลรายวิชามาจัดทำแผนการเรียนรู้รายภาคและตลอดภาค	1	3.65	.848	-.306	.175	มาก
3.1.2 สามารถออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัย ของผู้เรียน	1	3.72	.841	-.512	.509	มาก
3.1.3 สามารถเลือกใช้ พัฒนาและสร้างสื่ออุปกรณ์ ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน	1	3.78	.830	-.458	.328	มาก
3.1.4 สามารถจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน	1	3.81	.849	-.474	.229	มาก
3.1.5 สามารถจำแนกระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนจากกาประเมินผล	1	3.65	.825	-.325	.256	มาก

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้ และความโด่งของความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู

การพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู	จำนวนข้อ	M	SD	Skewness	Kurtosis	ระดับ
4. จิตวิทยาสำหรับครู (Sump)	4	3.86	.708	-.305	-.017	มาก
4.1 จิตวิทยาพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการมนุษย์จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาการแนะแนวและให้คำปรึกษา	4	3.86	.708	-.305	-.017	มาก
4.1.1 เข้าใจธรรมชาติของผู้เรียน	1	3.96	.761	-.392	-.050	มาก
4.1.2 สามารถช่วยเหลือผู้เรียนให้เรียนรู้และพัฒนาได้ตามศักยภาพของตน	1	3.86	.811	-.516	.460	มาก
4.1.3 สามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	1	3.80	.842	-.331	-.005	มาก
4.1.4 สามารถส่งเสริมความถนัดและความสนใจของผู้เรียน	1	3.83	.820	-.298	-.186	มาก
5. การวัดและการประเมินผลการศึกษา (Sumeva)	2	3.69	.745	-.370	.266	มาก
5.1 หลักการและเทคนิคการวัดประเมินผล การสร้างและใช้เครื่องมือ การประเมินการเรียนรู้	2	3.69	.745	-.370	.266	มาก
5.1.1 สามารถวัดและประเมินผลได้ตามสภาพความเป็นจริง	1	3.70	.765	-.261	.116	มาก
5.1.2 สามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้และหลักสูตร	1	3.68	.829	-.364	.211	มาก
6. การบริหารจัดการในห้องเรียน (Suma)	5	3.83	.669	-.275	-.049	มาก
6.1 ทฤษฎีและหลักการบริหาร ภาวะผู้นำ การคิดอย่างเป็นระบบ วัฒนธรรมองค์กร มนุษย์สัมพันธ์ การติดต่อสื่อสารในองค์กร ทหารบริหารจัดการชั้นเรียน การประกันคุณภาพ การทำงานเป็นทีม การจัดทำโครงการ การจัดระบบสารสนเทศ และการศึกษาเพื่อพัฒนาชุมชน	5	3.83	.669	-.275	-.049	มาก
6.1.1 มีภาวะผู้นำ	1	3.84	.799	-.293	-.186	มาก
6.1.2 สามารถบริหารจัดการในชั้นเรียน	1	3.76	.830	-.294	-.186	มาก
6.1.3 สามารถสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ	1	3.95	.760	-.300	-.243	มาก
6.1.4 สามารถประสานประโยชน์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำงานได้	1	3.85	.813	-.258	-.420	มาก
6.1.5 สามารถนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ	1	3.73	.805	-.128	-.332	มาก

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้ และความโด่งของความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู

การพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู	จำนวนข้อ	M	SD	Skewness	Kurtosis	ระดับ
7. การวิจัยทางการศึกษา (Sumr)	2	3.57	.811	-.398	.335	มาก
7.1 ทฤษฎีการวิจัย รูปแบบการวิจัย การออกแบบการวิจัย กระบวนการวิจัย สถิติเพื่อการวิจัย การวิจัยในชั้นเรียน การฝึกปฏิบัติการวิจัย การนำเสนอผลงานวิจัย การค้นคว้าศึกษา งานวิจัย การใช้กระบวนการวิจัย และการเสนอโครงการเพื่อทำวิจัย	2	3.57	.811	-.398	.335	มาก
7.1.1 สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน	1	3.57	.835	-.315	.291	มาก
7.1.2 สามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และพัฒนาผู้เรียน	1	3.57	.885	-.402	.184	มาก
8. นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา (Sumt)	5	3.65	.693	-.442	.645	มาก
8.1 แนวคิด ทฤษฎี เทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษาที่พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน เทคโนโลยีและสารสนเทศ การวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม แหล่งการเรียนรู้และเครือข่ายการเรียนรู้ และการออกแบบ การสร้าง การนำไปใช้ การประเมินผลและการปรับปรุง นวัตกรรม	5	3.65	.693	-.442	.645	มาก
8.1.1 สามารถเลือกใช้นวัตกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ที่ดี	1	3.75	.778	-.384	.201	มาก
8.1.2 สามารถออกแบบนวัตกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ที่ดี	1	3.54	.843	-.325	.131	มาก
8.1.3 สามารถสร้างและปรับปรุงนวัตกรรมเพื่อให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ที่ดี	1	3.56	.829	-.365	.330	มาก
8.1.4 สามารถพัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี	1	3.61	.833	-.229	-.014	มาก
8.1.5 สามารถแสวงหาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อ ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน	1	3.78	.814	-.347	.034	มาก

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้ และความโด่งของความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู

การพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู	จำนวนข้อ	M	SD	Skewness	Kurtosis	ระดับ
9. ความเป็นครู (Sumi)	6	4.08	.676	-.636	.222	มาก
9.1 ความสำคัญของวิชาชีพครู บทบาท หน้าที่ ภาระงาน ของครู พัฒนาการวิชาชีพครู คุณลักษณะที่ดีของครู การสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ การเสริมสร้างศักยภาพและสมรรถภาพ การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และผู้นำทางวิชาการ เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ จรรยาบรรณวิชาชีพ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา	6	4.08	.676	-.636	.222	มาก
9.1.1 รู้ลึกรัก เมตตา และปรารถนาดีต่อผู้เรียน	1	4.22	.773	-.792	.567	มาก
9.1.2 มีความอดทนและรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย	1	4.14	.803	-.662	-.011	มาก
9.1.3 เป็นบุคคลที่ชอบเรียนรู้และพยายามพัฒนาตนให้เป็นผู้นำทางวิชาการในศาสตร์หรือวิชาที่ตนศึกษาอยู่	1	3.97	.821	-.451	-.113	มาก
9.1.4 มีวิสัยทัศน์	1	3.94	.836	-.508	.139	มาก
9.1.5 มีความศรัทธาในวิชาชีพครู	1	4.09	.892	-.731	.045	มาก
9.1.6 สามารถปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู	1	4.12	.839	-.706	.189	มาก
คะแนนรวม		3.734	.560	-.337	.361	มาก

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตหลักสูตรครุศาสตร์ บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู

วัตถุประสงค์ประการหนึ่งในการวิจัยในครั้งนี้ คือการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ศึกษาในชั้นปี สาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน ต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู โดยข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยมีดังต่อไปนี้

3.1 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ระหว่างนิสิตที่มีชั้นปี สาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

3.1.1 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ระหว่างนิสิตที่มีชั้นปีแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดของความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ในหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทั้ง 9 มาตรฐาน พบว่า นิสิตมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ ช่วยพัฒนาความรู้มาตรฐานทั้ง 8 มาตรฐานอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการพัฒนาหลักสูตรมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง โดยนิสิตระดับชั้นปีที่ 1 มีความเห็นอยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ขณะที่ชั้นปีที่ 4 ส่วนใหญ่มีความเห็นระดับมากทุกมาตรฐาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดของความคิดเห็นของนิสิตต่อ การพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามชั้นปี

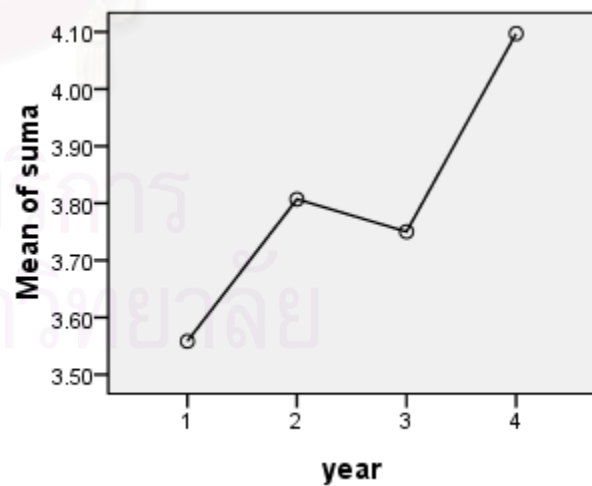
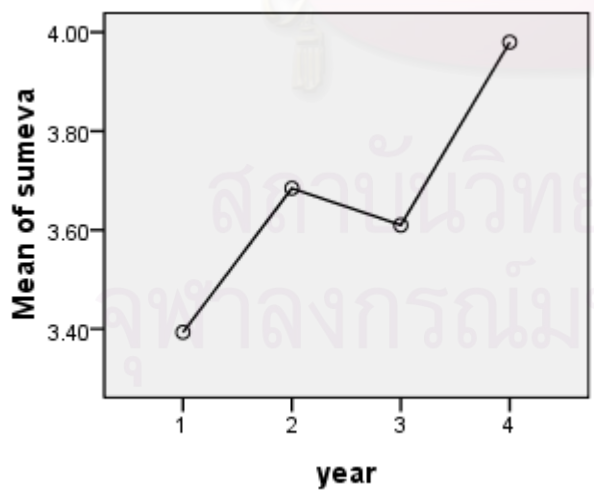
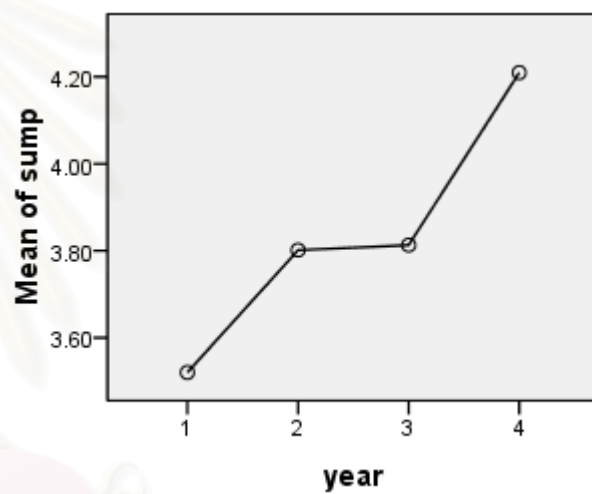
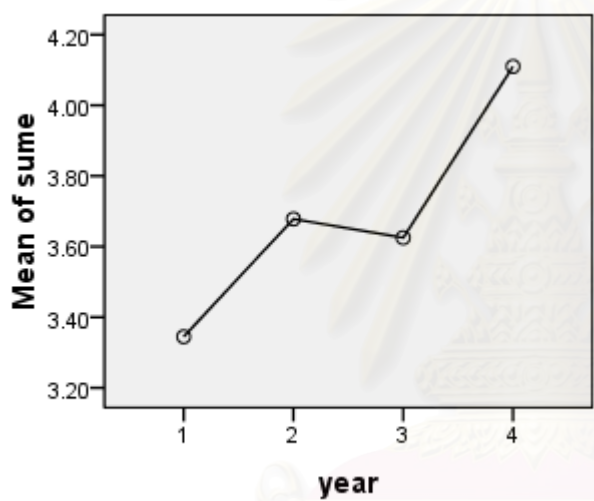
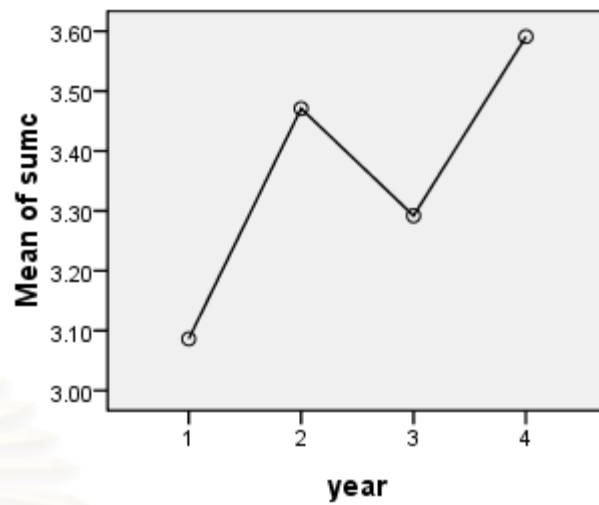
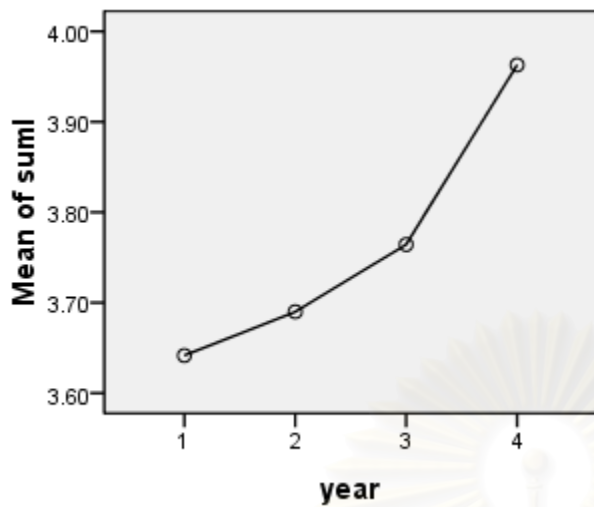
การพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู	จำนวนข้อ	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	Max	Min	ระดับ
1. ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู (Sumi)	10						
ชั้นปีที่ 1		146	3.64	.539	1.67	4.75	มาก
ชั้นปีที่ 2		143	3.69	.513	2.67	4.83	มาก
ชั้นปีที่ 3		163	3.76	.555	1.50	5.00	มาก
ชั้นปีที่ 4		198	3.96	.509	2.33	5.00	มาก
รวม		650	3.78	.542	1.50	5.00	มาก

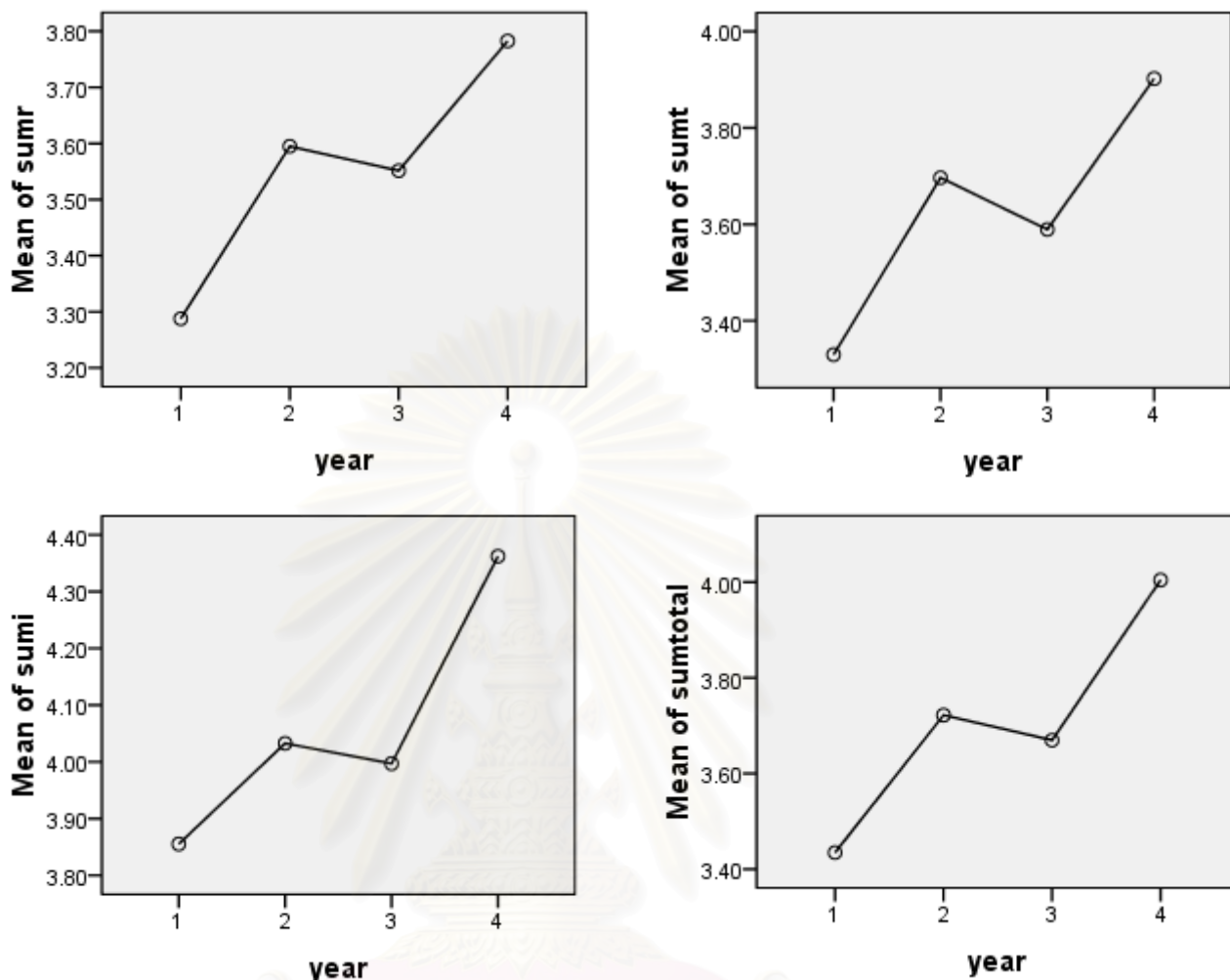
ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดของความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามชั้นปี

การพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู	จำนวนข้อ	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	Max	Min	ระดับ
2. การพัฒนาหลักสูตร (Sumc)	4						
ชั้นปีที่ 1		148	3.09	0.776	1.00	5.00	ปานกลาง
ชั้นปีที่ 2		146	3.47	0.817	1.00	5.00	ปานกลาง
ชั้นปีที่ 3		167	3.29	0.823	1.00	5.00	ปานกลาง
ชั้นปีที่ 4		198	3.59	0.693	1.25	5.00	มาก
รวม		659	3.38	0.796	1.00	5.00	ปานกลาง
3. การจัดการเรียนรู้ (Sume)	5						
ชั้นปีที่ 1		148	3.34	0.754	1.00	4.80	ปานกลาง
ชั้นปีที่ 2		146	3.68	0.650	2.00	5.00	มาก
ชั้นปีที่ 3		167	3.63	0.674	1.20	5.00	มาก
ชั้นปีที่ 4		198	4.11	0.624	2.40	5.00	มาก
รวม		659	3.72	0.729	1.00	5.00	มาก
4. จิตวิทยาสำหรับครู (Sump)	4						
ชั้นปีที่ 1		149	3.52	0.737	1.25	5.00	มาก
ชั้นปีที่ 2		146	3.80	0.658	1.75	5.00	มาก
ชั้นปีที่ 3		167	3.81	0.652	1.75	5.00	มาก
ชั้นปีที่ 4		198	4.21	0.614	2.00	5.00	มาก
รวม		660	3.86	0.708	1.25	5.00	มาก
5. การวัดและการประเมินผลการศึกษา (Sumeva)	2						
ชั้นปีที่ 1		145	3.39	0.804	1.00	5.00	ปานกลาง
ชั้นปีที่ 2		141	3.68	0.634	2.00	5.00	มาก
ชั้นปีที่ 3		164	3.61	0.729	2.00	5.00	มาก
ชั้นปีที่ 4		197	3.98	0.685	2.00	5.00	มาก
รวม		647	3.69	0.745	1.00	5.00	มาก
6. การบริหารจัดการในห้องเรียน (Suma)	5						
ชั้นปีที่ 1		144	3.56	0.693	1.00	5.00	มาก
ชั้นปีที่ 2		141	3.81	0.637	2.40	5.00	มาก
ชั้นปีที่ 3		165	3.75	0.620	2.20	5.00	มาก
ชั้นปีที่ 4		198	4.10	0.617	2.00	5.00	มาก
รวม		648	3.83	0.669	1.00	5.00	มาก

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดของความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามชั้นปี

การพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู	จำนวนข้อ	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	Max	Min	ระดับ
7. การวิจัยทางการศึกษา (Sumr)	2						มาก
ชั้นปีที่ 1		146	3.29	0.838	1.00	5.00	ปานกลาง
ชั้นปีที่ 2		142	3.60	0.776	2.00	5.00	มาก
ชั้นปีที่ 3		165	3.55	0.732	1.00	5.00	มาก
ชั้นปีที่ 4		198	3.78	0.818	1.00	5.00	มาก
รวม		651	3.57	0.811	1.00	5.00	มาก
8. นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา (Sumt)	5						
ชั้นปีที่ 1		145	3.33	0.744	1.00	4.80	ปานกลาง
ชั้นปีที่ 2		145	3.70	0.671	1.60	5.00	มาก
ชั้นปีที่ 3		167	3.59	0.626	1.80	5.00	มาก
ชั้นปีที่ 4		198	3.90	0.623	2.00	5.00	มาก
รวม		655	3.65	0.693	1.00	5.00	มาก
9. ความเป็นครู (Sumi)	6						
ชั้นปีที่ 1		144	3.86	0.729	1.33	5.00	มาก
ชั้นปีที่ 2		143	4.03	0.645	2.50	5.00	มาก
ชั้นปีที่ 3		167	4.00	0.656	2.00	5.00	มาก
ชั้นปีที่ 4		196	4.36	0.580	2.83	5.00	มาก
รวม		650	4.08	0.676	1.33	5.00	มาก
คะแนนรวม (Sumtotal)	43						
ชั้นปีที่ 1		136	3.43	0.589	1.32	4.72	ปานกลาง
ชั้นปีที่ 2		135	3.72	0.542	2.59	4.89	มาก
ชั้นปีที่ 3		162	3.67	0.493	2.39	5.00	มาก
ชั้นปีที่ 4		195	4.00	0.493	2.29	4.97	มาก
รวม		628	3.73	0.564	1.32	5.00	มาก

ภาพที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามชั้นปี

มาตรฐานวิชาชีพครูประกอบไปด้วยสาระความรู้ และสมรรถนะของครู 9 ด้าน (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2548) โดยผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามตัวแปรพบว่า ตัวแปรชั้นปี พบว่า นิสิตมีความคิดเห็นต่อมาตรฐานวิชาชีพครูด้าน ความรู้ทั้ง 9 ด้าน มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้วิจัยได้ทดสอบด้วยสถิติ Levene statistic เพื่อตรวจสอบความแตกต่างของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม เพื่อกำหนดการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ในการทดสอบภายหลัง (Post Hoc Tests) ในกรณีที่ความแปรปรวนของตัวแปรตามในแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน ทดสอบด้วยการวิเคราะห์ภายหลังด้วยวิธีของ LSD และในกรณีที่ความแปรปรวนของตัวแปรตามในแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน ทดสอบด้วยการวิเคราะห์ภายหลังด้วยวิธีของ Games-Howell ซึ่งการวิเคราะห์ภายหลังทั้งสองวิธีมีความเหมาะสมทั้งในกรณีที่มิกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มเท่ากันหรือไม่เท่ากันก็ได้ (Kirk, 1995)

การวิเคราะห์ภายหลังด้วยวิธีของ LSD ในมาตรฐานด้านภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ จิตวิทยาสำหรับครู การบริหารจัดการในห้องเรียน การวิจัยทางการศึกษา นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา และความเป็นครู สำหรับการวิเคราะห์ด้วยสถิติทดสอบตามวิธีของ Games-Howell ในมาตรฐานด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา รายละเอียดผลการวิเคราะห์มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.7 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามชั้นปี

ตัวแปร	Sum of Square	df	Mean Square	F	P	การเปรียบเทียบรายคู่
1. ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู						4-1***,
ภายในกลุ่ม	10.625	3	3.542	12.689	.000	4-2***,
ระหว่างกลุ่ม	180.303	646	.279			4-3***,
รวม	190.928	649				3-1*
2. การพัฒนาหลักสูตร						4-1***,
ภายในกลุ่ม	24.074	3	8.025	13.392	.000	4-3***,
ระหว่างกลุ่ม	392.473	655	.599			3-1*,
รวม	416.547	658				2-3*, 2-1***
3. การจัดการเรียนรู้						4-1***,
ภายในกลุ่ม	52.748	3	17.583	38.773	.000	4-2***,
ระหว่างกลุ่ม	297.030	655	.453			4-3***,
รวม	349.777	658				3-1***, 2-1***
4. จิตวิทยาสำหรับครู						4-1***,
ภายในกลุ่ม	42.276	3	14.092	32.104	.000	4-2***,
ระหว่างกลุ่ม	287.946	656	.439			4-3***,
รวม	330.221	659				3-1**, 2-1***
5. การวัดและการประเมินผลการศึกษา						4-1***,
ภายในกลุ่ม	30.375	3	10.125	19.864	.000	4-2***,
ระหว่างกลุ่ม	327.742	643	.510			4-3***,
รวม	358.117	646				2-1**

ตารางที่ 4.7 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามชั้นปี

ตัวแปร	Sum of Square	df	Mean Square	F	P	การเปรียบเทียบรายคู่
6. การบริหารจัดการในห้องเรียน						
ภายในกลุ่ม	25.851	3	8.617	21.056	.000	4-1***, 4-2***,
ระหว่างกลุ่ม	263.554	644	.409			4-3***,
รวม	289.404	647				3-1**, 2-1***
7. การวิจัยทางการศึกษา						
ภายในกลุ่ม	20.749	3	6.916	11.012	.000	4-1***, 4-2*,
ระหว่างกลุ่ม	406.358	647	.628			4-3**,
รวม	427.107	650				3-1**, 2-1***
8. นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา						
ภายในกลุ่ม	28.387	3	9.462	21.535	.000	4-1***, 4-2**,
ระหว่างกลุ่ม	286.051	651	.439			4-3***,
รวม	314.437	654				3-1***, 2-1***
9. ความเป็นครู						
ภายในกลุ่ม	24.346	3	8.115	19.266	.000	4-1***, 4-2***,
ระหว่างกลุ่ม	272.113	646	.421			4-3***,
รวม	296.458	649				2-1*
คะแนนรวม						
ภายในกลุ่ม	27.140	3	9.047	32.743	.000	4-1***, 4-2***,
ระหว่างกลุ่ม	172.406	624	.276			4-3***,
รวม	199.546	627				3-1***, 2-1***

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

3.1.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ระหว่างนิสิตที่มีสาขาวิชาแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดของความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทั้ง 9 มาตรฐาน พบว่า นิสิตแต่ละสาขาวิชาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ ช่วยเสริมสร้างมาตรฐานทั้ง 8 มาตรฐานอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการพัฒนาหลักสูตรมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง โดยด้านการพัฒนาหลักสูตร นิสิตสาขาวิชาประถมศึกษา มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์) มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์) ศิลปศึกษา ดนตรี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการวิจัยทางการศึกษา นิสิตสาขาวิชาประถมศึกษา มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์) และศิลปศึกษามีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ด้านการวัดและการประเมินผลการศึกษานิสิตสาขาวิชาประถมศึกษา มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง และด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษานิสิตสาขาวิชาประถมศึกษา มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดของความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามสาขาวิชา

การพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู	จำนวนข้อ	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	Max	Min	ระดับ
1. ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู (Suml)	10						
1. ปฐมวัย (NU)		84	3.74	0.546	2.67	4.67	มาก
2. ประถมศึกษา (EL)		85	3.65	0.536	1.67	4.83	มาก
3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์) (SC)		117	3.82	0.505	2.67	4.92	มาก
4. มัธยมศึกษา(มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์) (SO)		121	3.92	0.608	1.50	5.00	มาก
5. ศิลปศึกษา (AR)		59	3.67	0.500	2.67	4.58	มาก
6. ดนตรีศึกษา (MU)		71	3.65	0.569	2.33	4.75	มาก
7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน (NO)		73	3.81	0.459	2.67	4.75	มาก
8. ธุรกิจศึกษา (BU)		40	3.94	0.471	3.08	4.67	มาก
รวม		650	3.78	0.542	1.50	5.00	มาก

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดของความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามสาขาวิชา

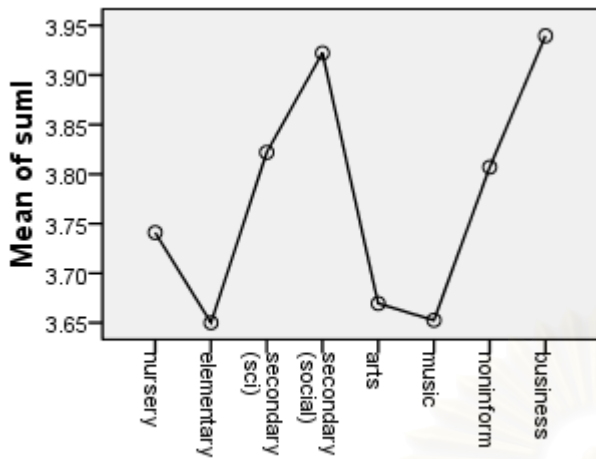
การพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู	จำนวนข้อ	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	Max	Min	ระดับ
2. การพัฒนาหลักสูตร (Sumc)	4						
1. ปฐมวัย (NU)		85	3.52	0.835	1.00	5.00	มาก
2. ประถมศึกษา (EL)		87	3.15	0.698	1.00	4.50	ปานกลาง
3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์) (SC)		119	3.43	0.774	1.00	5.00	ปานกลาง
4. มัธยมศึกษา(มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์) (SO)		122	3.10	0.810	1.00	5.00	ปานกลาง
5. ศิลปศึกษา (AR)		61	3.32	0.839	1.00	4.75	ปานกลาง
6. ดนตรีศึกษา (MU)		72	3.47	0.777	1.25	5.00	ปานกลาง
7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน (NO)		73	3.72	0.684	2.25	5.00	มาก
8. ธุรกิจศึกษา (BU)		40	3.51	0.740	1.25	5.00	มาก
รวม		659	3.38	0.796	1.00	5.00	ปานกลาง
3. การจัดการเรียนรู้ (Sumi)	5						
1. ปฐมวัย (NU)		84	3.77	0.753	1.60	5.00	มาก
2. ประถมศึกษา (EL)		87	3.53	0.671	1.40	5.00	มาก
3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์) (SC)		119	3.83	0.727	1.20	5.00	มาก
4. มัธยมศึกษา(มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์) (SO)		123	3.61	0.838	1.00	5.00	มาก
5. ศิลปศึกษา (AR)		61	3.64	0.613	2.60	4.80	มาก
6. ดนตรีศึกษา (MU)		72	3.70	0.766	2.00	5.00	มาก
7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน (NO)		73	3.87	0.627	2.60	5.00	มาก
8. ธุรกิจศึกษา (BU)		40	3.90	0.589	3.00	5.00	มาก
รวม		659	3.72	0.729	1.00	5.00	มาก
4. จิตวิทยาสำหรับครู (Sump)	4						
1. ปฐมวัย (NU)		85	3.94	0.693	1.75	5.00	มาก
2. ประถมศึกษา (EL)		87	3.62	0.699	1.75	5.00	มาก
3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์) (SC)		119	4.07	0.647	1.75	5.00	มาก
4. มัธยมศึกษา(มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์) (SO)		123	3.81	0.783	1.25	5.00	มาก
5. ศิลปศึกษา (AR)		61	3.66	0.602	2.00	5.00	มาก
6. ดนตรีศึกษา (MU)		72	3.80	0.708	2.00	5.00	มาก
7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน (NO)		73	4.01	0.648	2.50	5.00	มาก
8. ธุรกิจศึกษา (BU)		40	3.95	0.732	2.50	5.00	มาก
รวม		660	3.86	0.708	1.25	5.00	มาก

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดของความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามสาขาวิชา

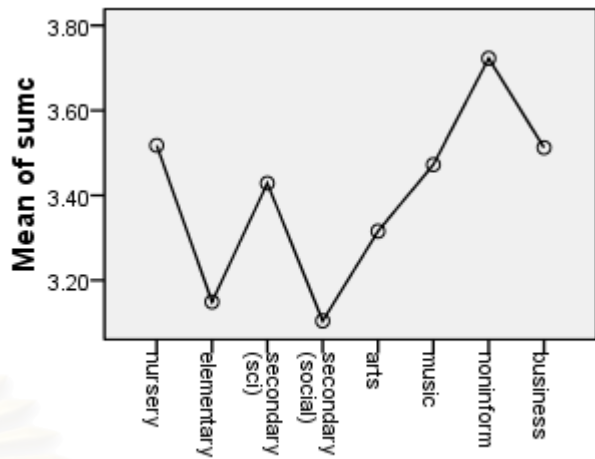
การพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู	จำนวนข้อ	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	Max	Min	ระดับ
5. การวัดและการประเมินผลการศึกษา (Sumeva)	2						
1. ปฐมวัย (NU)		83	3.76	0.682	2.00	5.00	มาก
2. ประถมศึกษา (EL)		86	3.49	0.776	1.50	5.00	ปานกลาง
3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์) (SC)		115	3.82	0.673	2.00	5.00	มาก
4. มัธยมศึกษา(มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์) (SO)		122	3.52	0.888	1.00	5.00	มาก
5. ศิลปศึกษา (AR)		61	3.51	0.704	2.00	5.00	มาก
6. ดนตรีศึกษา (MU)		70	3.71	0.710	2.00	5.00	มาก
7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน (NO)		71	3.95	0.580	3.00	5.00	มาก
8. ธุรกิจศึกษา (BU)		39	3.91	0.637	2.00	5.00	มาก
รวม		647	3.69	0.745	1.00	5.00	มาก
6. การบริหารจัดการในห้องเรียน (Suma)	5						
1. ปฐมวัย (NU)		83	3.97	0.667	2.40	5.00	มาก
2. ประถมศึกษา (EL)		85	3.65	0.677	2.40	5.00	มาก
3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์) (SC)		117	3.90	0.609	2.40	5.00	มาก
4. มัธยมศึกษา(มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์) (SO)		123	3.79	0.772	1.00	5.00	มาก
5. ศิลปศึกษา (AR)		60	3.58	0.609	2.00	4.80	มาก
6. ดนตรีศึกษา (MU)		71	3.74	0.667	2.00	5.00	มาก
7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน (NO)		71	4.01	0.574	2.80	5.00	มาก
8. ธุรกิจศึกษา (BU)		38	4.02	0.512	2.80	5.00	มาก
รวม		648	3.83	0.669	1.00	5.00	มาก
7. การวิจัยทางการศึกษา (Sumr)	2						มาก
1. ปฐมวัย (NU)		83	3.69	0.822	1.50	5.00	มาก
2. ประถมศึกษา (EL)		86	3.41	0.795	1.00	5.00	ปานกลาง
3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์) (SC)		117	3.75	0.742	1.00	5.00	มาก
4. มัธยมศึกษา(มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์) (SO)		123	3.34	0.966	1.00	5.00	ปานกลาง
5. ศิลปศึกษา (AR)		61	3.39	0.727	1.50	4.50	ปานกลาง
6. ดนตรีศึกษา (MU)		71	3.72	0.755	2.00	5.00	มาก
7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน (NO)		71	3.73	0.746	2.00	5.00	มาก
8. ธุรกิจศึกษา (BU)		39	3.63	0.522	3.00	5.00	มาก
รวม		651	3.57	0.811	1.00	5.00	มาก

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดของความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามสาขาวิชา

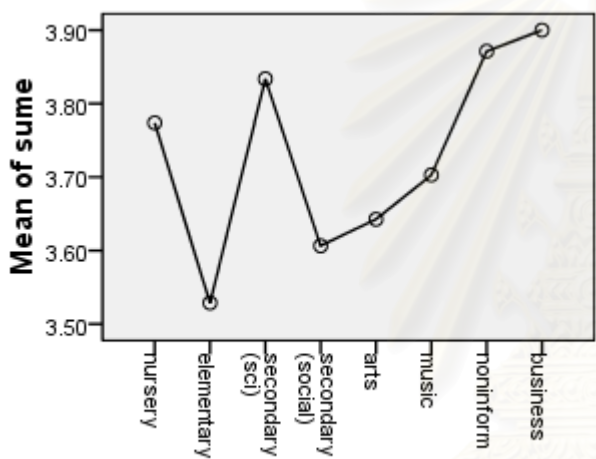
การพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู	จำนวนข้อ	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	Max	Min	ระดับ
8. นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา (Sumt)	5						
1. ปฐมวัย (NU)		84	3.72	0.694	2.00	5.00	มาก
2. ประถมศึกษา (EL)		86	3.40	0.711	1.00	4.80	ปานกลาง
3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์) (SC)		119	3.73	0.605	2.20	5.00	มาก
4. มัธยมศึกษา(มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์) (SO)		122	3.57	0.827	1.00	5.00	มาก
5. ศิลปศึกษา (AR)		61	3.52	0.642	2.00	4.80	มาก
6. ดนตรีศึกษา (MU)		71	3.61	0.669	2.40	5.00	มาก
7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน (NO)		73	3.93	0.594	2.20	5.00	มาก
8. ธุรกิจศึกษา (BU)		39	3.79	0.497	2.40	4.60	มาก
รวม		655	3.65	0.693	1.00	5.00	มาก
9. ความเป็นครู (Sumi)	6						
1. ปฐมวัย (NU)		84	4.22	0.618	2.67	5.00	มาก
2. ประถมศึกษา (EL)		85	3.93	0.609	2.50	5.00	มาก
3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์) (SC)		118	4.23	0.620	2.33	5.00	มาก
4. มัธยมศึกษา(มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์) (SO)		121	4.06	0.808	1.33	5.00	มาก
5. ศิลปศึกษา (AR)		60	3.86	0.608	2.33	5.00	มาก
6. ดนตรีศึกษา (MU)		71	3.98	0.711	2.50	5.00	มาก
7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน (NO)		72	4.16	0.606	2.83	5.00	มาก
8. ธุรกิจศึกษา (BU)		39	4.15	0.654	2.33	5.00	มาก
รวม		650	4.08	0.676	1.33	5.00	มาก
คะแนนรวม (Sumtotal)	43						
1. ปฐมวัย (NU)		81	3.82	0.550	2.59	4.85	มาก
2. ประถมศึกษา (EL)		82	3.53	0.548	2.06	4.70	มาก
3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์) (SC)		112	3.85	0.529	2.58	4.90	มาก
4. มัธยมศึกษา(มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์) (SO)		118	3.64	0.666	1.32	5.00	มาก
5. ศิลปศึกษา (AR)		58	3.58	0.519	2.58	4.64	มาก
6. ดนตรีศึกษา (MU)		69	3.73	0.563	2.29	4.82	มาก
7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน (NO)		70	3.93	0.426	3.03	4.84	มาก
8. ธุรกิจศึกษา (BU)		38	3.87	0.447	2.94	4.69	มาก
รวม		628	3.73	0.564	1.32	5.00	มาก

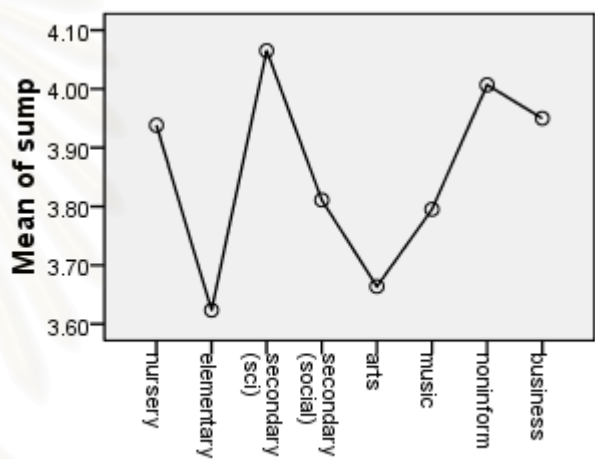
major

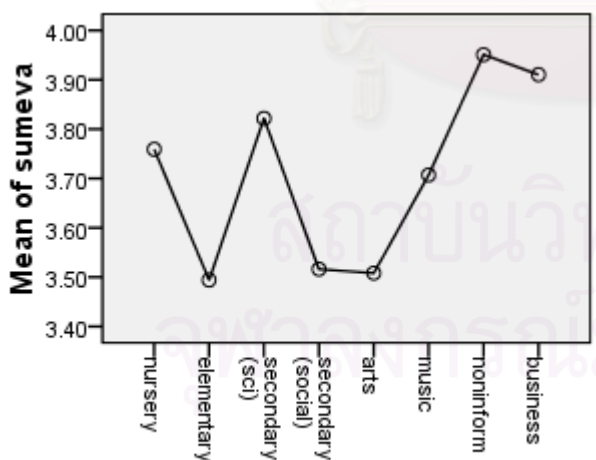
major

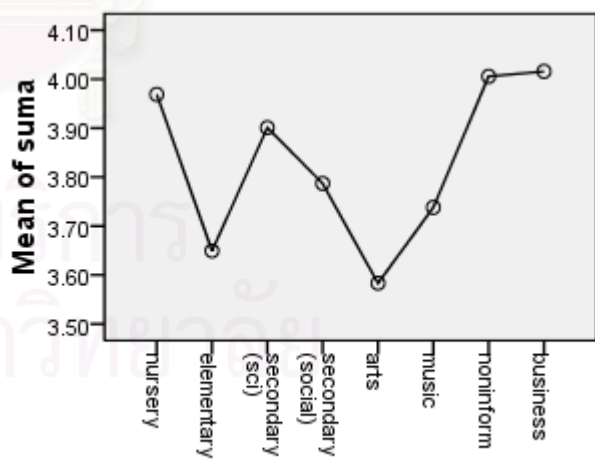
major

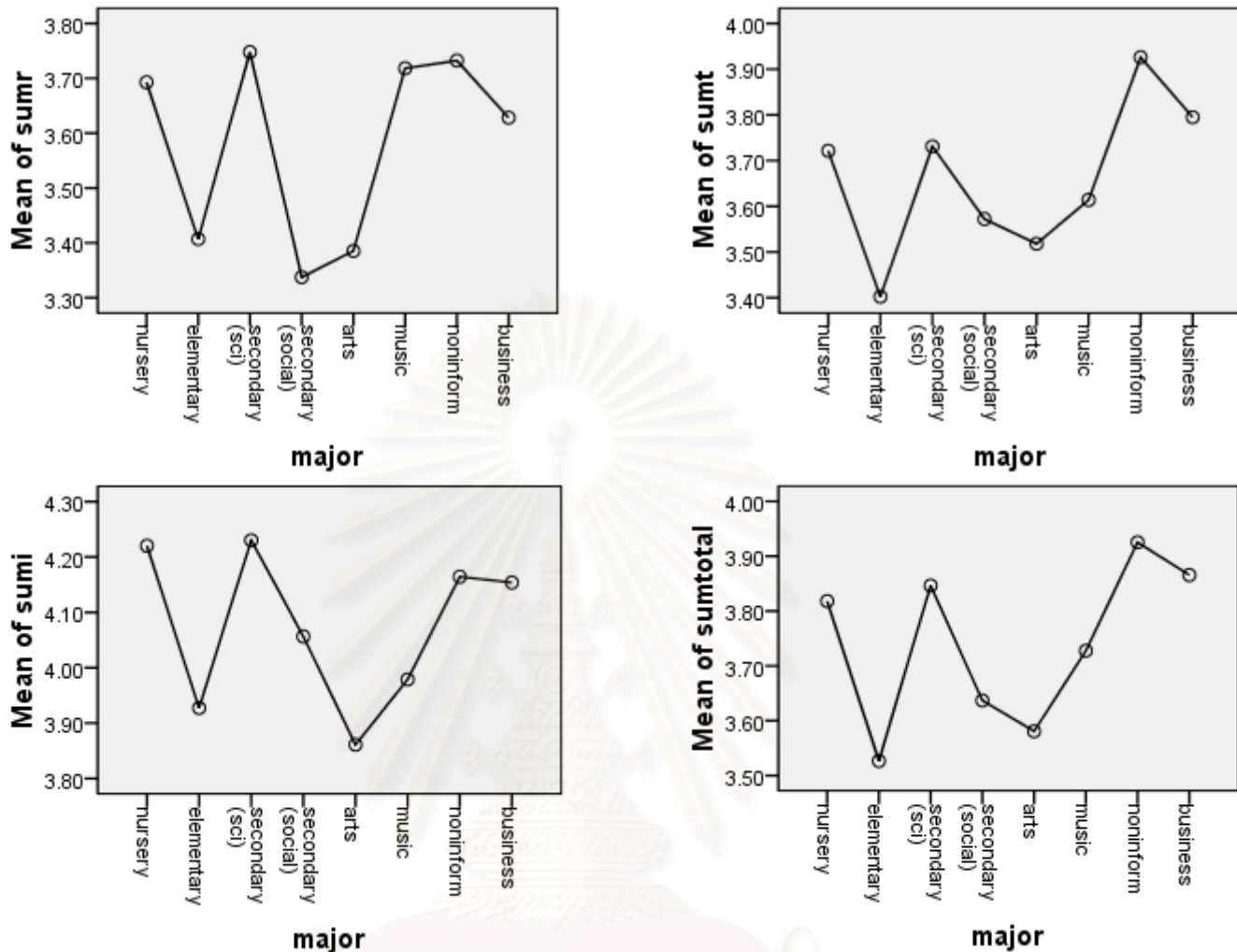
major

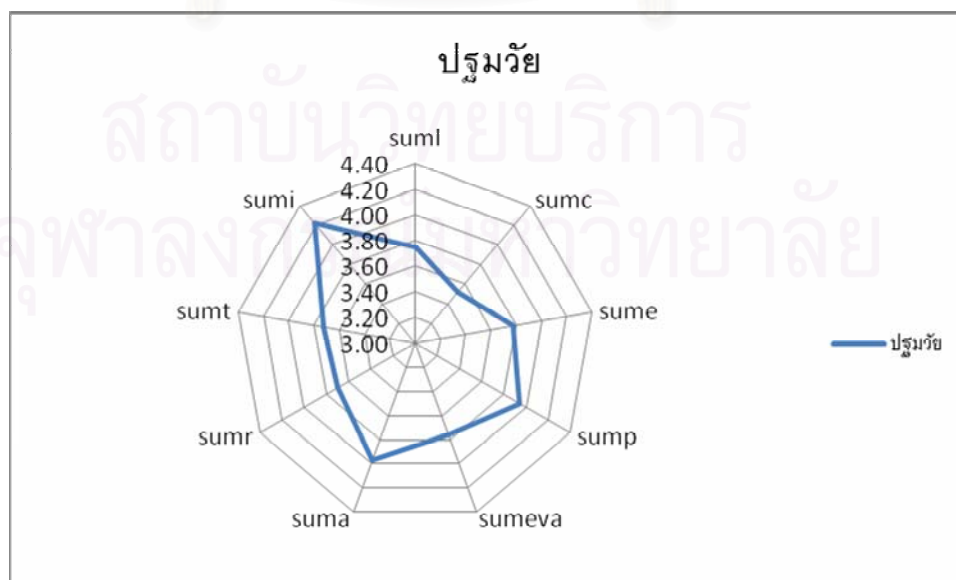
major

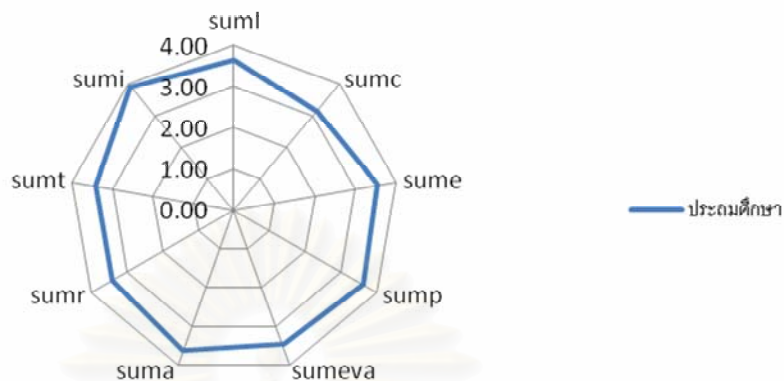
major

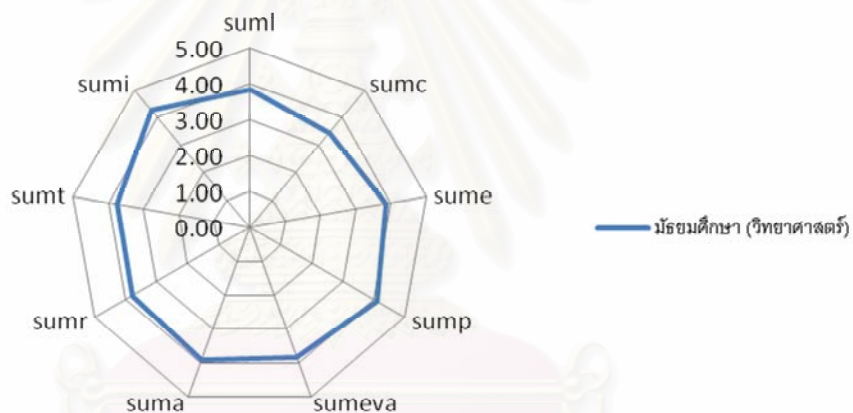
ภาพที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามสาขาวิชา

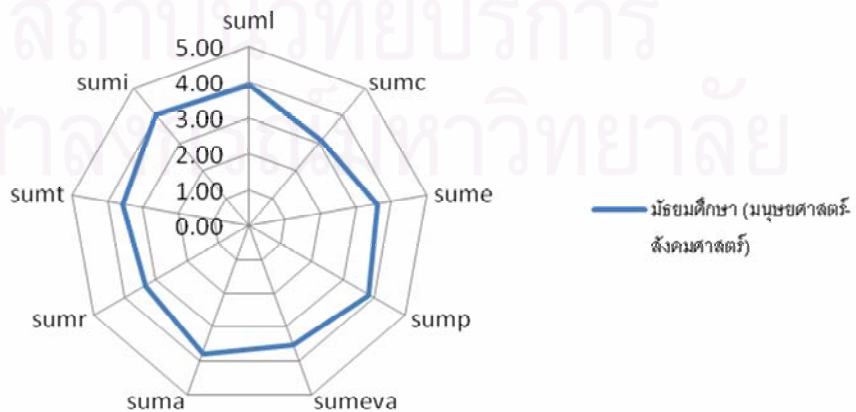
ประถมศึกษา

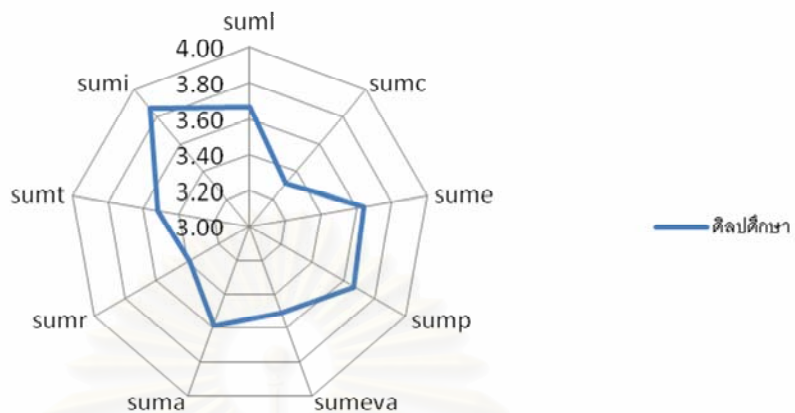
มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)

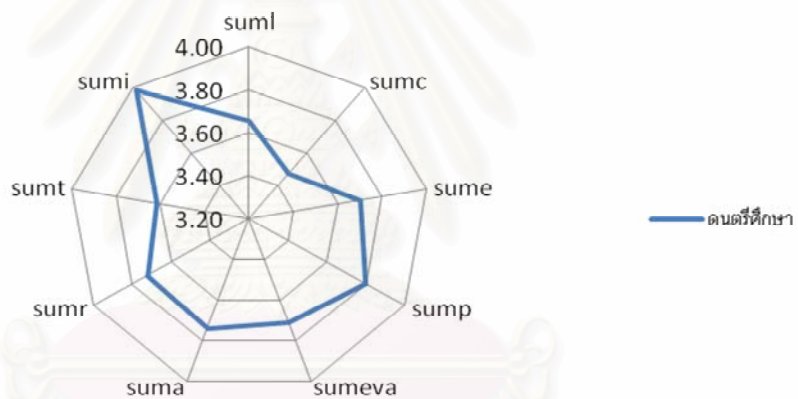
มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์)

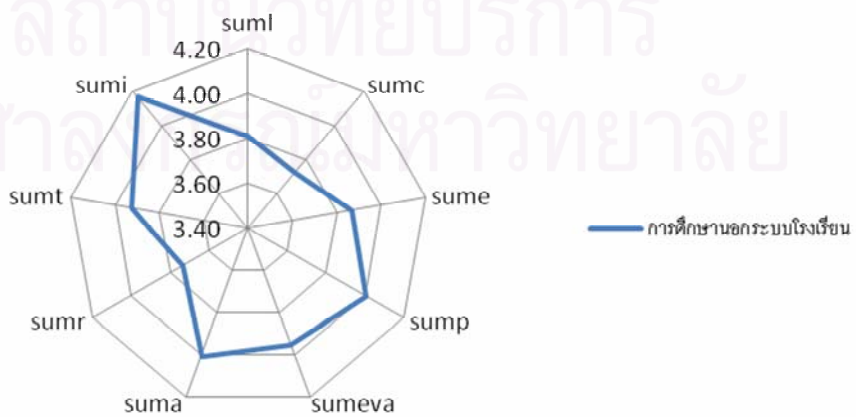
ศิลปศึกษา

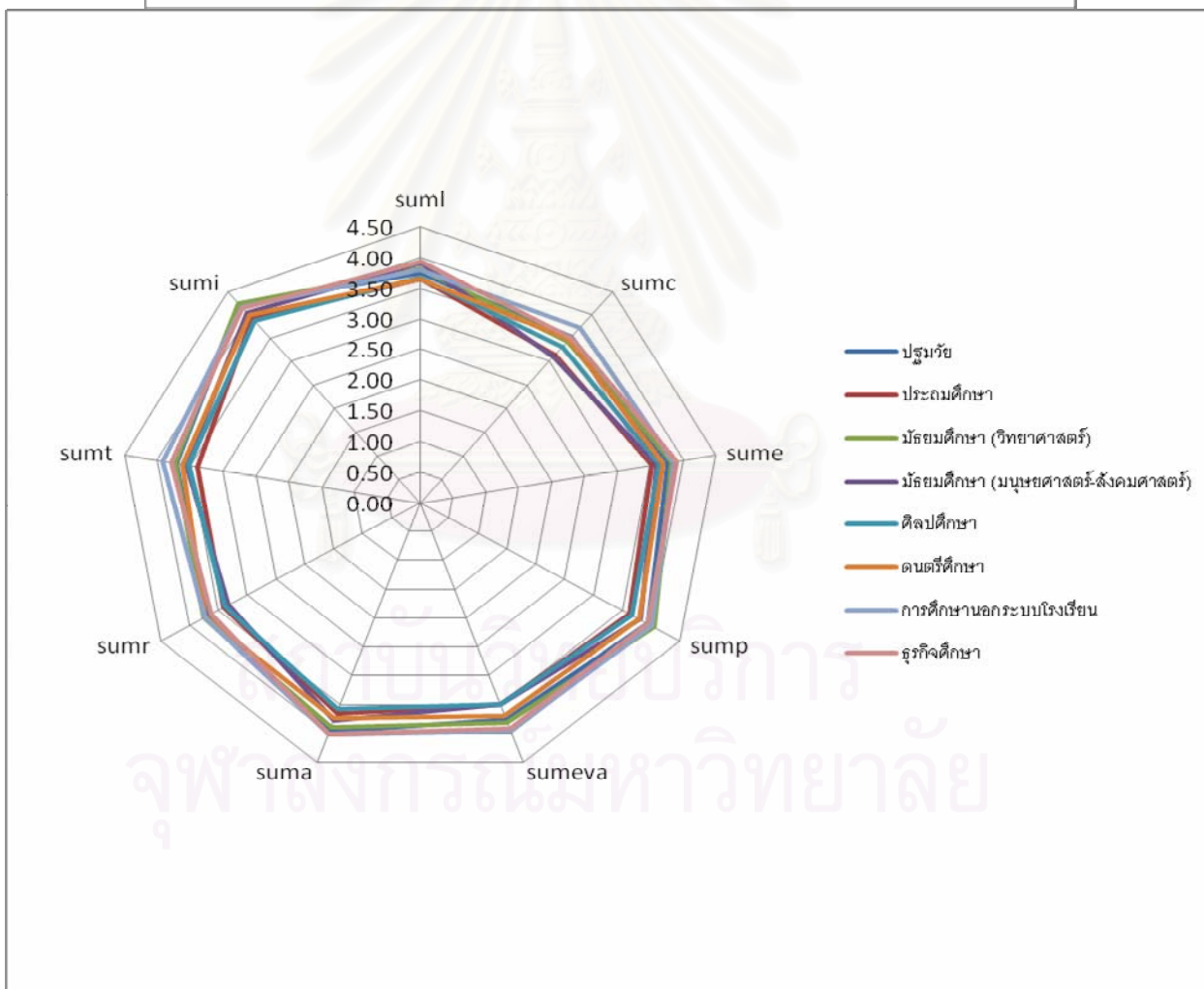
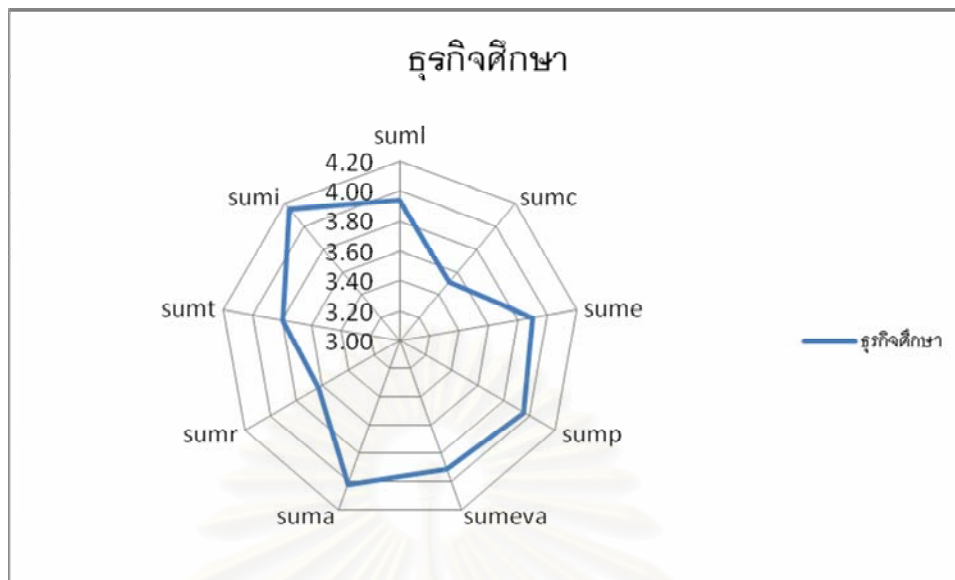

ดนตรีศึกษา

การศึกษานอกระบบโรงเรียน

ภาพที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูแต่ละสาขาวิชา

มาตรฐานวิชาชีพครูประกอบไปด้วยสาระความรู้ และสมรรถนะของครู 9 ด้าน (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2548) โดยผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามตัวแปรพบว่า ตัวแปรสาขาวิชา พบว่า นิสิตมีความคิดเห็นต่อมาตรฐานวิชาชีพครูด้าน ความรู้ทั้ง 9 ด้าน มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ภายหลังด้วยวิธีของ LSD ในมาตรฐานด้านภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ จิตวิทยาสำหรับครู นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา และความเป็นครู สำหรับการวิเคราะห์ด้วยสถิติทดสอบตามวิธีของ Games-Howell ในมาตรฐานด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา การบริหารจัดการในห้องเรียน และการวิจัยทางการศึกษา รายละเอียดผลการวิเคราะห์มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.9 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามสาขาวิชา

ตัวแปร	Sum of Square	df	Mean Square	F	P	การเปรียบเทียบรายคู่
1. ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู						SO-NU*
ภายในกลุ่ม	7.160	7	1.023	3.574	.001	SC-EL*
ระหว่างกลุ่ม	183.768	642	.286			SO-EL***
รวม	190.928	649				BU-EL**
						SC-MU*
						SO-AR**
						SO-MU***
						BU-MU**
						BU-AR*

ตารางที่ 4.9 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามสาขาวิชา

ตัวแปร	Sum of Square	df	Mean Square	F	P	การเปรียบเทียบรายคู่
2. การพัฒนาหลักสูตร						NU-EL**
ภายในกลุ่ม	25.897	7	3.700	6.165	.000	NU-SO***
ระหว่างกลุ่ม	390.650	651	.600			SC-SO***
รวม	416.547	658				NO-SC*
						MU-SO***
						NO-SO***
						BU-SO**
						NO-AR**
						SC-EL*
						MU-EL**
						NO-EL***
						BU-EL*
3. การจัดการเรียนรู้						NU-EL*
ภายในกลุ่ม	9.898	7	1.414	2.708	.009	SC-EL**
ระหว่างกลุ่ม	339.879	651	.522			NO-EL**
รวม	349.777	658				BU-EL**
						SC-SO*
						NO-SO*
						BU-SO*
4. จิตวิทยาสำหรับครู						NU-EL**
ภายในกลุ่ม	15.226	7	2.175	4.502	.000	NU-AR*
ระหว่างกลุ่ม	314.996	652	.483			SC-EL***
รวม	330.221	659				NO-EL***
						BU-EL*
						SC-SO**
						SC-AR***
						SC-MU**
						NO-AR**
						BU-AR*

ตารางที่ 4.9 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามสาขาวิชา

ตัวแปร	Sum of Square	df	Mean Square	F	P	การเปรียบเทียบรายคู่
5. การวัดและการประเมินผลการศึกษา						SC-EL*
ภายในกลุ่ม	18.120	7	2.589	4.865	.000	NO-EL***
ระหว่างกลุ่ม	339.996	639	.532			BU-EL*
รวม	358.117	646				NO-SO** NO-AR**
6. การบริหารจัดการในห้องเรียน						NU-EL*
ภายในกลุ่ม	12.925	7	1.846	4.274	.000	NU-AR*
ระหว่างกลุ่ม	276.479	640	.432			NO-EL*
รวม	289.404	647				BU-EL* SC-AR* NO-AR** BU-AR**
7. การวิจัยทางการศึกษา						SC-EL*
ภายในกลุ่ม	19.538	7	2.791	4.403	.000	SC-SO**
ระหว่างกลุ่ม	407.569	643	.634			SC-AR*
รวม	427.107	650				NO-SO*
8. นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา						NU-EL**
ภายในกลุ่ม	14.761	7	2.109	4.553	.000	SC-EL***
ระหว่างกลุ่ม	299.677	647	.463			NO-EL***
รวม	314.437	654				BU-EL** SC-AR* NO-SO*** NO-AR*** BU-AR* NO-MU**

ตารางที่ 4.9 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามสาขาวิชา

ตัวแปร	Sum of Square	df	Mean Square	F	P	การเปรียบเทียบรายคู่
9. ความเป็นครู						NU-EL**
ภายในกลุ่ม	10.677	7	1.525	3.427	.001	NU-AR**
ระหว่างกลุ่ม	285.781	642	.445			NU-MU*
รวม	296.458	649				SC-EL*** NO-EL* SC-SO* SC-AR*** SC-MU* NO-AR* BU-AR*
คะแนนรวม						
ภายในกลุ่ม	11.203	7	1.600	5.268	.000	NU-EL***
ระหว่างกลุ่ม	188.343	620	.304			NU-SO* NU-AR* SC-EL*** MU-EL* NO-EL*** BU-EL** SC-SO** SC-AR** NO-SO*** BU-SO* NO-AR*** BU-AR* NO-MU*
รวม	199.546	627				

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

3.1.3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ระหว่างนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

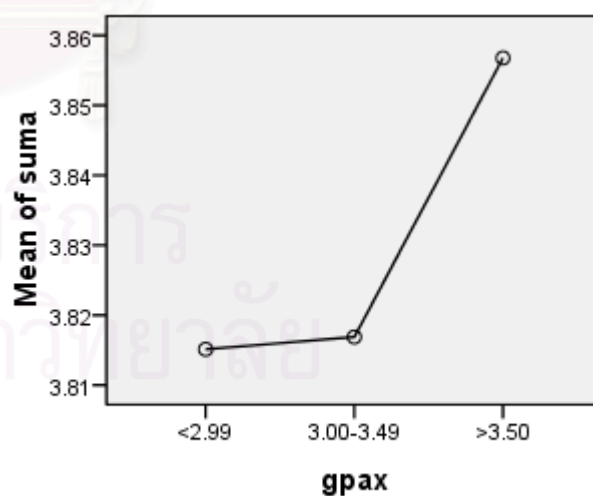
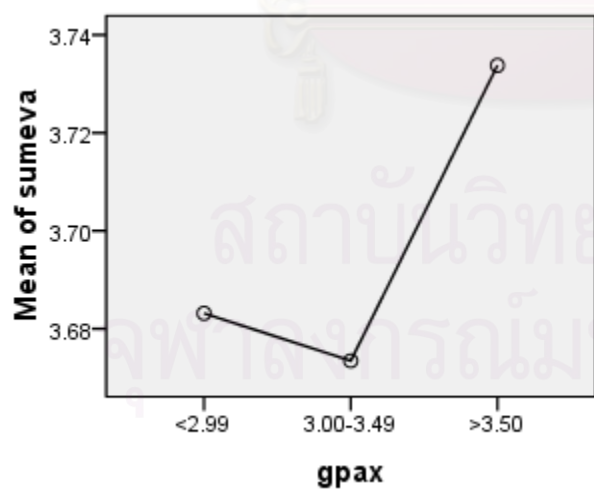
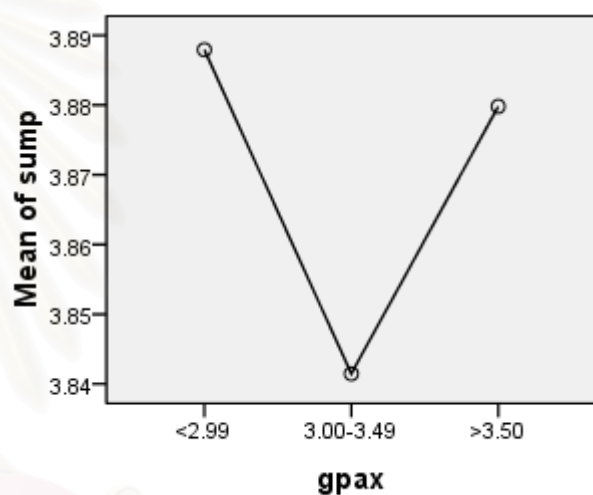
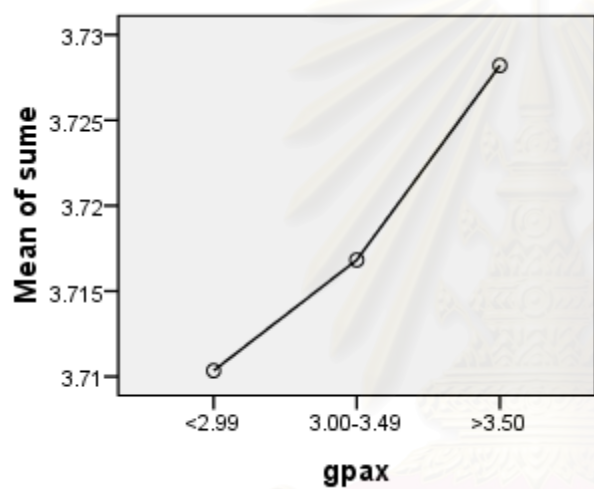
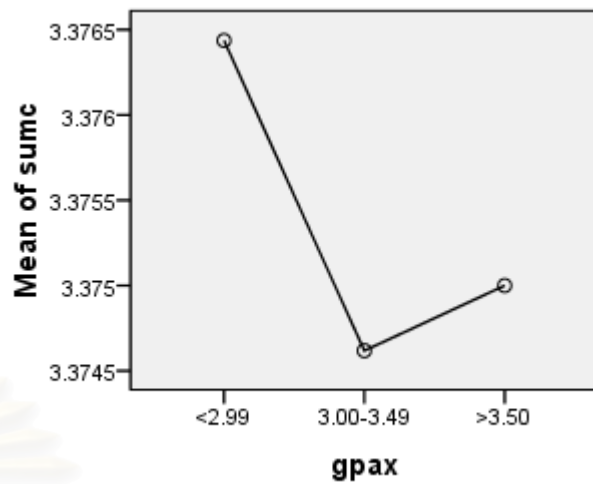
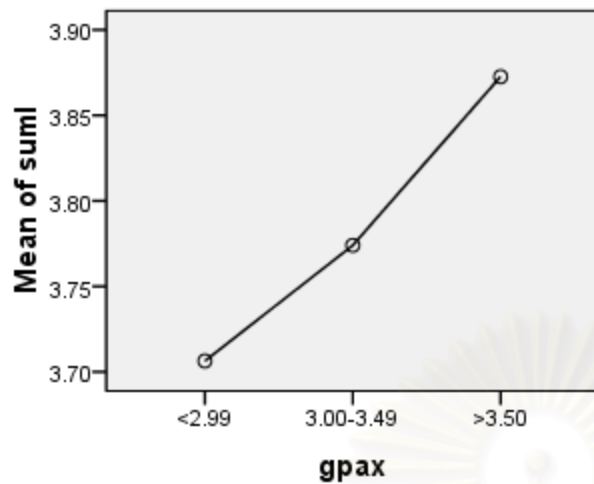
ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดของความคิดเห็นของนิสิตต่อมาตรฐานวิชาชีพครู ในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้ง 9 มาตรฐาน พบว่า นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ ช่วยพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานทั้ง 8 มาตรฐานอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการพัฒนาหลักสูตรมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

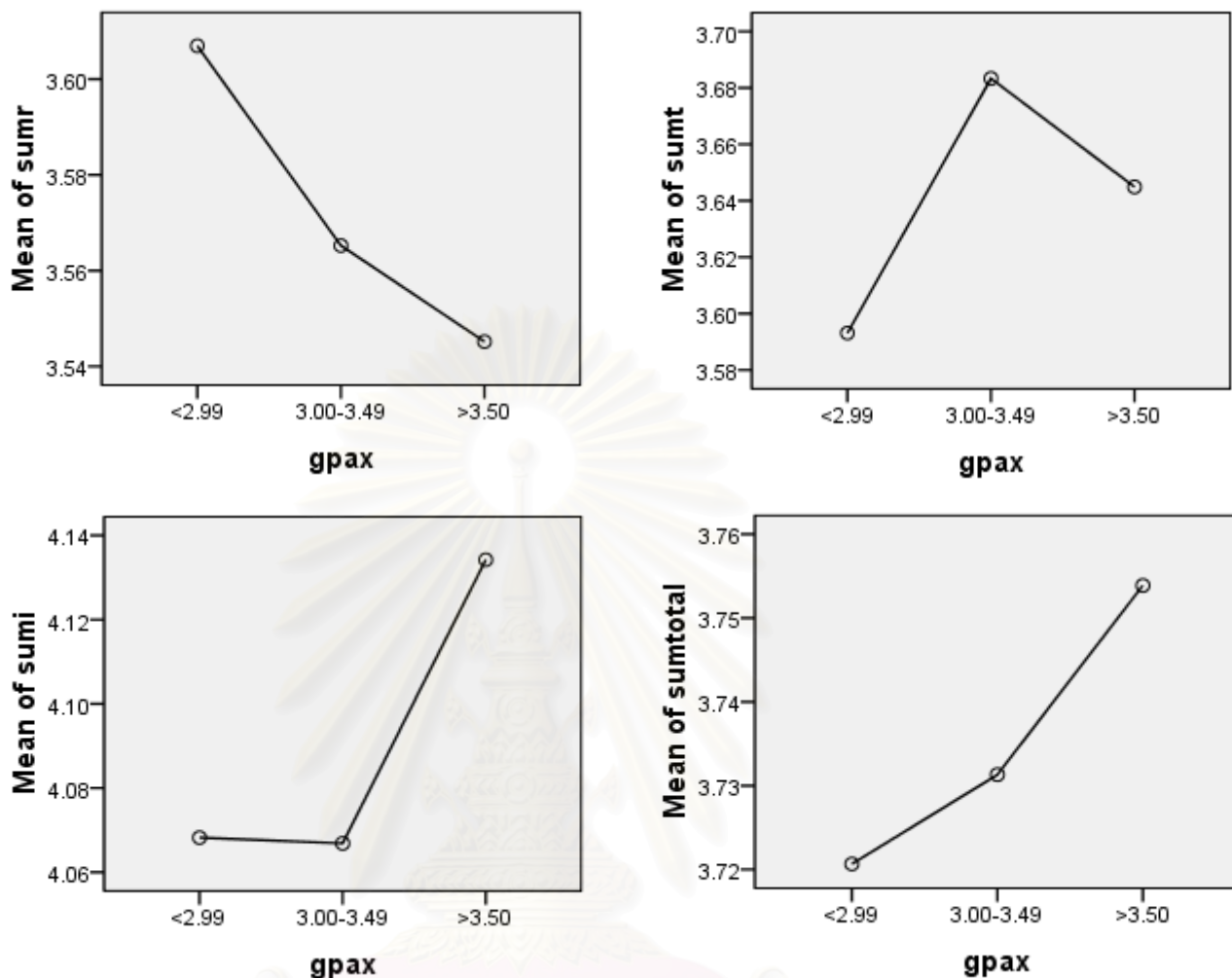
ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดของความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู	จำนวนข้อ	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	Max	Min	ระดับ
1. ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู	10						
น้อยกว่า 2.99		170	3.71	0.580	1.50	4.92	มาก
3.00-3.49		323	3.77	0.533	2.00	4.92	มาก
ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป		155	3.87	0.511	2.00	5.00	มาก
รวม		648	3.78	0.543	1.50	5.00	มาก
2. การพัฒนาหลักสูตร	4						
น้อยกว่า 2.99		174	3.38	0.779	1.00	5.00	ปานกลาง
3.00-3.49		327	3.37	0.779	1.00	5.00	ปานกลาง
ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป		156	3.38	0.855	1.00	5.00	ปานกลาง
รวม		657	3.38	0.797	1.00	5.00	ปานกลาง
3. การจัดการเรียนรู้	5						
น้อยกว่า 2.99		174	3.71	0.711	1.20	5.00	มาก
3.00-3.49		327	3.72	0.721	1.00	5.00	มาก
ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป		156	3.73	0.769	1.00	5.00	มาก
รวม		657	3.72	0.729	1.00	5.00	มาก
4. จิตวิทยาสำหรับครู	4						
น้อยกว่า 2.99		174	3.89	0.685	1.75	5.00	มาก
3.00-3.49		328	3.84	0.700	1.75	5.00	มาก
ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป		156	3.88	0.754	1.25	5.00	มาก
รวม		658	3.86	0.708	1.25	5.00	มาก

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดของความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู	จำนวนข้อ	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	Max	Min	ระดับ
5. การวัดและการประเมินผลการศึกษา	2						
น้อยกว่า 2.99		172	3.68	0.686	2.00	5.00	มาก
3.00-3.49		320	3.67	0.765	1.00	5.00	มาก
ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป		154	3.73	0.769	1.00	5.00	มาก
รวม		646	3.69	0.745	1.00	5.00	มาก
6. การบริหารจัดการในห้องเรียน	5						
น้อยกว่า 2.99		172	3.82	0.611	2.00	5.00	มาก
3.00-3.49		320	3.82	0.695	2.00	5.00	มาก
ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป		155	3.86	0.681	1.00	5.00	มาก
รวม		647	3.83	0.669	1.00	5.00	มาก
7. การวิจัยทางการศึกษา	2						
น้อยกว่า 2.99		173	3.61	0.744	1.00	5.00	มาก
3.00-3.49		322	3.57	0.831	1.00	5.00	มาก
ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป		155	3.55	0.844	1.00	5.00	มาก
รวม		650	3.57	0.811	1.00	5.00	มาก
8. นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา	5						
น้อยกว่า 2.99		174	3.59	0.621	1.60	5.00	มาก
3.00-3.49		324	3.68	0.700	1.00	5.00	มาก
ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป		156	3.64	0.756	1.00	5.00	มาก
รวม		654	3.65	0.694	1.00	5.00	มาก
9. ความเป็นครู	6						
น้อยกว่า 2.99		171	4.07	0.627	2.50	5.00	มาก
3.00-3.49		324	4.07	0.693	1.33	5.00	มาก
ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป		154	4.13	0.695	1.50	5.00	มาก
รวม		649	4.08	0.676	1.33	5.00	มาก
คะแนนรวม	43						
น้อยกว่า 2.99		164	3.72	0.522	2.29	4.89	มาก
3.00-3.49		311	3.73	0.574	1.80	4.90	มาก
ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป		152	3.75	0.592	1.32	5.00	มาก
รวม		627	3.73	0.565	1.32	5.00	มาก

ภาพที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มาตรฐานวิชาชีพครูประกอบไปด้วยสาระความรู้ และสมรรถนะของครู 9 ด้าน (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2548) โดยผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามตัวแปรพบว่า ตัวแปรสาขาวิชา พบว่า นิสิตมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูทั้ง 9 ด้าน มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพียง 1 ด้าน คือ ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู สำหรับ 8 ด้านที่เหลือไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทดสอบรายคู่ภายหลังด้วยการวิเคราะห์ LSD รายละเอียดผลการวิเคราะห์มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.11 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปร	Sum of Square	df	Mean Square	F	P	การเปรียบเทียบรายคู่
1. ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู						
ภายในกลุ่ม	2.262	2	1.131	3.872	0.021	(>3.50)-(<2.99)**
ระหว่างกลุ่ม	188.398	645	0.292			
รวม	190.659	647				
2. การพัฒนาหลักสูตร						
ภายในกลุ่ม	0.000	2	0.000	0.000	1.000	
ระหว่างกลุ่ม	416.265	654	0.636			
รวม	416.266	656				
3. การจัดการเรียนรู้						
ภายในกลุ่ม	0.027	2	0.013	0.025	0.975	
ระหว่างกลุ่ม	348.575	654	0.533			
รวม	348.602	656				
4. จิตวิทยาสำหรับครู						
ภายในกลุ่ม	0.304	2	0.152	0.303	0.739	
ระหว่างกลุ่ม	329.380	655	0.503			
รวม	329.684	657				
5. การวัดและการประเมินผลการศึกษา						
ภายในกลุ่ม	0.391	2	0.195	0.351	0.704	
ระหว่างกลุ่ม	357.690	643	0.556			
รวม	358.080	645				
6. การบริหารจัดการในห้องเรียน						
ภายในกลุ่ม	0.194	2	0.097	0.216	0.806	
ระหว่างกลุ่ม	289.210	644	0.449			
รวม	289.404	646				
7. การวิจัยทางการศึกษา						
ภายในกลุ่ม	0.337	2	0.169	0.256	0.774	
ระหว่างกลุ่ม	426.586	647	0.659			
รวม	426.923	649				

ตารางที่ 4.11 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปร	Sum of Square	df	Mean Square	F	P	การเปรียบเทียบรายคู่
8. นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา						
ภายในกลุ่ม	0.927	2	0.464	0.963	0.382	
ระหว่างกลุ่ม	313.508	651	0.482			
รวม	314.435	653				
9. ความเป็นครู						
ภายในกลุ่ม	0.525	2	0.263	0.573	0.564	
ระหว่างกลุ่ม	295.871	646	0.458			
รวม	296.396	648				
คะแนนรวม						
ภายในกลุ่ม	0.092	2	0.046	0.143	0.867	
ระหว่างกลุ่ม	199.454	624	0.320			
รวม	199.545	626				

3.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ระหว่างนิสิตที่มีชั้นปี และสาขาวิชา

จากผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ในหลักสูตร ครุศาสตร์บัณฑิตด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของตัวแปรชั้นปี สาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ทั้ง 9 ด้านอย่างมีนัยสำคัญ ในตัวแปรชั้นปี และสาขาวิชา สำหรับตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเฉพาะด้านภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครูเพียงด้านเดียว ผู้วิจัยจึงคัดเลือกตัวแปรชั้นปี และสาขาวิชามาวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูต่อไป โดยตรวจสอบความแตกต่างของเซ็นทรอยด์ของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ทั้ง 9 สาระความรู้ และสมรรถนะความรู้ ได้ผลการวิเคราะห์จำแนกตามตัวแปรอิสระดังต่อไปนี้

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู เพื่อตรวจสอบความแตกต่างของเซ็นทรอยด์ของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูทั้ง 9 ด้าน เมื่อจำแนกตามชั้นปีและสาขาวิชาที่แตกต่างกัน โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกกลุ่มตามชั้นปีและสาขาวิชา มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกกลุ่มตามชั้นปีและสาขาวิชา

มาตรฐานวิชาชีพครู	ชั้นปี	สาขาวิชา	M	SD	n	ระดับ
1. ด้านภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู	ปี 1	1. การศึกษาปฐมวัย	3.435	0.486	18	ปานกลาง
		2. ประถมศึกษา	3.564	0.636	30	มาก
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	4.000	0.377	9	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์)	3.563	0.644	21	มาก
		5. ศิลปศึกษา	3.667	0.418	11	มาก
		6. ดนตรีศึกษา	3.641	0.618	16	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	3.792	0.398	12	มาก
		8. ธุรกิจศึกษา	3.763	0.437	19	มาก
		รวม			3.641	0.549

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู
จำแนกกลุ่มตามชั้นปีและสาขาวิชา

มาตรฐานวิชาชีพครู	ชั้นปี	สาขาวิชา	M	SD	n	ระดับ
	ปี 2	1. การศึกษาปฐมวัย	3.988	0.484	20	มาก
		2. ประถมศึกษา	3.635	0.449	16	มาก
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	3.535	0.584	24	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	3.858	0.567	20	มาก
		5. ศิลปศึกษา	3.896	0.273	12	มาก
		6. ดนตรีศึกษา	3.491	0.492	19	ปานกลาง
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	3.549	0.443	24	มาก
		รวม		3.690	0.517	135
	ปี 3	1. การศึกษาปฐมวัย	3.625	0.500	24	มาก
		2. ประถมศึกษา	3.609	0.458	16	มาก
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	3.701	0.363	32	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	4.000	0.718	32	มาก
		5. ศิลปศึกษา	3.543	0.589	23	มาก
		6. ดนตรีศึกษา	3.854	0.576	16	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	3.880	0.470	9	มาก
		8. ธุรกิจศึกษา	4.058	0.406	10	มาก
	รวม		3.764	0.556	162	มาก
	ปี 4	1. การศึกษาปฐมวัย	3.917	0.581	19	มาก
		2. ประถมศึกษา	3.833	0.490	20	มาก
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	4.023	0.498	47	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	4.059	0.470	45	มาก
		5. ศิลปศึกษา	3.729	0.522	12	มาก
		6. ดนตรีศึกษา	3.681	0.610	18	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	4.043	0.406	25	มาก
		8. ธุรกิจศึกษา	4.231	0.493	9	มาก
	รวม		3.964	0.512	195	มาก

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู
จำแนกกลุ่มตามชั้นปีและสาขาวิชา

มาตรฐานวิชาชีพครู	ชั้นปี	สาขาวิชา	M	SD	n	ระดับ
	รวม	1. การศึกษาปฐมวัย	3.741	0.549	81	มาก
		2. ประถมศึกษา	3.652	0.537	82	มาก
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	3.824	0.512	112	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	3.921	0.613	118	มาก
		5. ศิลปศึกษา	3.678	0.499	58	มาก
		6. ดนตรีศึกษา	3.659	0.576	69	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	3.810	0.467	70	มาก
		8. ธุรกิจศึกษา	3.952	0.475	38	มาก
	รวม		3.784	0.547	628	มาก
2. ด้านการพัฒนาหลักสูตร	ปี 1	1. การศึกษาปฐมวัย	3.153	0.753	18	ปานกลาง
		2. ประถมศึกษา	3.017	0.846	30	ปานกลาง
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	2.944	0.410	9	ปานกลาง
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	2.286	0.811	21	น้อย
		5. ศิลปศึกษา	3.250	0.814	11	ปานกลาง
		6. ดนตรีศึกษา	3.359	0.612	16	ปานกลาง
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	3.250	0.631	12	ปานกลาง
		8. ธุรกิจศึกษา	3.421	0.553	19	ปานกลาง
	รวม		3.053	0.792	136	ปานกลาง
	ปี 2	1. การศึกษาปฐมวัย	3.913	1.014	20	มาก
		2. ประถมศึกษา	2.953	0.647	16	ปานกลาง
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	3.271	0.955	24	ปานกลาง
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	3.200	0.809	20	ปานกลาง
		5. ศิลปศึกษา	3.875	0.494	12	มาก
		6. ดนตรีศึกษา	3.303	0.720	19	ปานกลาง
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	3.823	0.544	24	มาก
	รวม		3.474	0.838	135	ปานกลาง

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู
จำแนกกลุ่มตามชั้นปีและสาขาวิชา

มาตรฐานวิชาชีพครู	ชั้นปี	สาขาวิชา	M	SD	n	ระดับ
	ปี 3	1. การศึกษาปฐมวัย	3.281	0.764	24	ปานกลาง
		2. ประถมศึกษา	3.250	0.619	16	ปานกลาง
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	3.234	0.788	32	ปานกลาง
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	3.328	0.739	32	ปานกลาง
		5. ศิลปศึกษา	2.935	0.945	23	ปานกลาง
		6. ดนตรีศึกษา	3.656	0.856	16	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	3.889	0.969	9	มาก
		8. ธุรกิจศึกษา	3.200	1.059	10	ปานกลาง
		รวม	3.295	0.834	162	ปานกลาง
	ปี 4	1. การศึกษาปฐมวัย	3.750	0.656	19	มาก
		2. ประถมศึกษา	3.288	0.515	20	ปานกลาง
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	3.739	0.643	47	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	3.278	0.642	45	ปานกลาง
		5. ศิลปศึกษา	3.563	0.692	12	มาก
		6. ดนตรีศึกษา	3.625	0.936	18	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	3.870	0.646	25	มาก
		8. ธุรกิจศึกษา	4.000	0.545	9	มาก
		รวม	3.595	0.695	195	มาก
	รวม	1. การศึกษาปฐมวัย	3.519	0.853	81	มาก
		2. ประถมศึกษา	3.116	0.697	82	ปานกลาง
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	3.431	0.789	112	ปานกลาง
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	3.102	0.816	118	ปานกลาง
		5. ศิลปศึกษา	3.319	0.859	58	ปานกลาง
		6. ดนตรีศึกษา	3.482	0.791	69	ปานกลาง
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	3.750	0.685	70	มาก
		8. ธุรกิจศึกษา	3.500	0.758	38	มาก
		รวม	3.374	0.809	628	ปานกลาง

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู
จำแนกกลุ่มตามชั้นปีและสาขาวิชา

มาตรฐานวิชาชีพครู	ชั้นปี	สาขาวิชา	M	SD	n	ระดับ	
3. ด้านการจัดการเรียนรู้	ปี 1	1. การศึกษาปฐมวัย	3.344	0.387	18	ปานกลาง	
		2. ประถมศึกษา	3.307	0.753	30	ปานกลาง	
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	3.378	0.254	9	ปานกลาง	
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	2.648	1.131	21	ปานกลาง	
		5. ศิลปศึกษา	3.400	0.704	11	ปานกลาง	
		6. ดนตรีศึกษา	3.338	0.578	16	ปานกลาง	
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	3.500	0.641	12	มาก	
		8. ธุรกิจศึกษา	3.789	0.510	19	มาก	
		รวม		3.310	0.762	136	ปานกลาง
	ปี 2	1. การศึกษาปฐมวัย	4.050	0.561	20	มาก	
		2. ประถมศึกษา	3.313	0.521	16	ปานกลาง	
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	3.533	0.788	24	มาก	
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	3.590	0.500	20	มาก	
		5. ศิลปศึกษา	4.050	0.527	12	มาก	
		6. ดนตรีศึกษา	3.463	0.859	19	ปานกลาง	
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	3.850	0.480	24	มาก	
		รวม		3.684	0.667	135	มาก
	ปี 3	1. การศึกษาปฐมวัย	3.575	0.865	24	มาก	
		2. ประถมศึกษา	3.588	0.447	16	มาก	
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	3.613	0.782	32	มาก	
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	3.650	0.706	32	มาก	
		5. ศิลปศึกษา	3.461	0.541	23	ปานกลาง	
		6. ดนตรีศึกษา	3.950	0.702	16	มาก	
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	3.800	0.346	9	มาก	
		8. ธุรกิจศึกษา	3.560	0.515	10	มาก	
		รวม		3.631	0.680	162	มาก

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู
จำแนกกลุ่มตามชั้นปีและสาขาวิชา

มาตรฐานวิชาชีพครู	ชั้นปี	สาขาวิชา	M	SD	n	ระดับ
4. ด้านจิตวิทยาสำหรับครู	ปี 4	1. การศึกษาปฐมวัย	4.211	0.787	19	มาก
		2. ประถมศึกษา	3.940	0.646	20	มาก
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	4.221	0.584	47	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	4.022	0.526	45	มาก
		5. ศิลปศึกษา	3.867	0.593	12	มาก
		6. ดนตรีศึกษา	4.133	0.672	18	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	4.176	0.708	25	มาก
		8. ธุรกิจศึกษา	4.378	0.514	9	มาก
		รวม	4.117	0.625	195	มาก
	รวม	1. การศึกษาปฐมวัย	3.790	0.761	81	มาก
		2. ประถมศึกษา	3.517	0.677	82	มาก
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	3.832	0.748	112	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	3.603	0.853	118	มาก
		5. ศิลปศึกษา	3.655	0.626	58	มาก
		6. ดนตรีศึกษา	3.722	0.776	69	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	3.900	0.623	70	มาก
		8. ธุรกิจศึกษา	3.868	0.583	38	มาก
		รวม	3.724	0.740	628	มาก
	ปี 1	1. การศึกษาปฐมวัย	3.556	0.389	18	มาก
		2. ประถมศึกษา	3.350	0.742	30	ปานกลาง
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	3.944	0.737	9	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	2.988	0.963	21	ปานกลาง
		5. ศิลปศึกษา	3.636	0.595	11	มาก
		6. ดนตรีศึกษา	3.688	0.704	16	มาก
7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน		3.667	0.643	12	มาก	
8. ธุรกิจศึกษา		3.829	0.656	19	มาก	
รวม		3.518	0.749	136	มาก	

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู
จำแนกกลุ่มตามชั้นปีและสาขาวิชา

มาตรฐานวิชาชีพครู	ชั้นปี	สาขาวิชา	M	SD	n	ระดับ
	ปี 2	1. การศึกษาปฐมวัย	4.000	0.847	20	มาก
		2. ประถมศึกษา	3.375	0.465	16	ปานกลาง
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	4.104	0.707	24	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	3.663	0.619	20	มาก
		5. ศิลปศึกษา	3.938	0.534	12	มาก
		6. ดนตรีศึกษา	3.697	0.710	19	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	3.802	0.494	24	มาก
		รวม		3.811	0.670	135
	ปี 3	1. การศึกษาปฐมวัย	3.885	0.576	24	มาก
		2. ประถมศึกษา	3.719	0.612	16	มาก
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	3.766	0.695	32	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	4.000	0.666	32	มาก
		5. ศิลปศึกษา	3.554	0.653	23	มาก
		6. ดนตรีศึกษา	3.875	0.599	16	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	4.056	0.726	9	มาก
		8. ธุรกิจศึกษา	3.675	0.678	10	มาก
	รวม		3.816	0.654	162	มาก
	ปี 4	1. การศึกษาปฐมวัย	4.329	0.741	19	มาก
		2. ประถมศึกษา	4.163	0.508	20	มาก
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	4.298	0.504	47	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	4.139	0.570	45	มาก
		5. ศิลปศึกษา	3.688	0.575	12	มาก
		6. ดนตรีศึกษา	4.056	0.765	18	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	4.420	0.572	25	มาก
		8. ธุรกิจศึกษา	4.472	0.805	9	มาก
	รวม		4.214	0.617	195	มาก

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู
จำแนกกลุ่มตามชั้นปีและสาขาวิชา

มาตรฐานวิชาชีพครู	ชั้นปี	สาขาวิชา	M	SD	n	ระดับ
	รวม	1. การศึกษาปฐมวัย	3.944	0.702	81	มาก
		2. ประถมศึกษา	3.625	0.693	82	มาก
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	4.076	0.658	112	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	3.816	0.798	118	มาก
		5. ศิลปศึกษา	3.677	0.605	58	มาก
		6. ดนตรีศึกษา	3.830	0.701	69	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	4.032	0.647	70	มาก
		8. ธุรกิจศึกษา	3.941	0.745	38	มาก
		รวม	3.874	0.714	628	มาก
5. ด้านการวัดและประเมินผล การศึกษา	ปี 1	1. การศึกษาปฐมวัย	3.333	0.420	18	ปานกลาง
		2. ประถมศึกษา	3.250	0.740	30	ปานกลาง
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	3.667	0.433	9	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	2.810	1.101	21	ปานกลาง
		5. ศิลปศึกษา	3.182	0.874	11	ปานกลาง
		6. ดนตรีศึกษา	3.563	0.814	16	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	3.833	0.749	12	มาก
		8. ธุรกิจศึกษา	3.763	0.562	19	มาก
		รวม	3.375	0.809	136	ปานกลาง
	ปี 2	1. การศึกษาปฐมวัย	4.050	0.686	20	มาก
		2. ประถมศึกษา	3.438	0.574	16	ปานกลาง
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	3.563	0.756	24	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	3.425	0.494	20	ปานกลาง
		5. ศิลปศึกษา	3.875	0.569	12	มาก
		6. ดนตรีศึกษา	3.632	0.642	19	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	3.833	0.458	24	มาก
		รวม	3.685	0.634	135	มาก

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู
จำแนกกลุ่มตามชั้นปีและสาขาวิชา

มาตรฐานวิชาชีพครู	ชั้นปี	สาขาวิชา	M	SD	n	ระดับ
	ปี 3	1. การศึกษาปฐมวัย	3.604	0.551	24	มาก
		2. ประถมศึกษา	3.406	0.735	16	ปานกลาง
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	3.672	0.691	32	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	3.563	0.998	32	มาก
		5. ศิลปศึกษา	3.283	0.618	23	ปานกลาง
		6. ดนตรีศึกษา	3.875	0.671	16	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	4.000	0.500	9	มาก
		8. ธุรกิจศึกษา	3.900	0.394	10	มาก
		รวม	3.611	0.731	162	มาก
	ปี 4	1. การศึกษาปฐมวัย	4.105	0.774	19	มาก
		2. ประถมศึกษา	3.925	0.863	20	มาก
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	4.064	0.577	47	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	3.878	0.650	45	มาก
		5. ศิลปศึกษา	3.833	0.577	12	มาก
		6. ดนตรีศึกษา	3.806	0.730	18	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	4.100	0.629	25	มาก
		8. ธุรกิจศึกษา	4.222	0.939	9	มาก
		รวม	3.985	0.685	195	มาก
	รวม	1. การศึกษาปฐมวัย	3.772	0.685	81	มาก
		2. ประถมศึกษา	3.482	0.776	82	ปานกลาง
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	3.813	0.672	112	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	3.525	0.901	118	มาก
		5. ศิลปศึกษา	3.500	0.707	58	มาก
		6. ดนตรีศึกษา	3.717	0.710	69	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	3.950	0.585	70	มาก
		8. ธุรกิจศึกษา	3.908	0.646	38	มาก
		รวม	3.692	0.748	628	มาก

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู
จำแนกกลุ่มตามชั้นปีและสาขาวิชา

มาตรฐานวิชาชีพครู	ชั้นปี	สาขาวิชา	M	SD	n	ระดับ
6. ด้านการบริหารจัดการในห้องเรียน	ปี 1	1. การศึกษาปฐมวัย	3.589	0.431	18	มาก
		2. ประถมศึกษา	3.493	0.560	30	ปานกลาง
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	3.800	0.480	9	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	2.971	1.014	21	ปานกลาง
		5. ศิลปศึกษา	3.473	0.671	11	ปานกลาง
		6. ดนตรีศึกษา	3.700	0.657	16	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	3.917	0.447	12	มาก
		8. ธุรกิจศึกษา	3.905	0.487	19	มาก
	รวม	3.563	0.690	136	มาก	
	ปี 2	1. การศึกษาปฐมวัย	4.340	0.562	20	มาก
		2. ประถมศึกษา	3.325	0.593	16	ปานกลาง
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	3.842	0.705	24	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	3.760	0.604	20	มาก
		5. ศิลปศึกษา	3.883	0.447	12	มาก
		6. ดนตรีศึกษา	3.663	0.558	19	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	3.833	0.520	24	มาก
	รวม	3.819	0.632	135	มาก	
	ปี 3	1. การศึกษาปฐมวัย	3.675	0.643	24	มาก
		2. ประถมศึกษา	3.625	0.681	16	มาก
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	3.656	0.519	32	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	4.050	0.618	32	มาก
		5. ศิลปศึกษา	3.496	0.626	23	ปานกลาง
		6. ดนตรีศึกษา	3.688	0.665	16	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	4.000	0.566	9	มาก
		8. ธุรกิจศึกษา	4.040	0.398	10	มาก
รวม	3.757	0.622	162	มาก		

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู
จำแนกกลุ่มตามชั้นปีและสาขาวิชา

มาตรฐานวิชาชีพครู	ชั้นปี	สาขาวิชา	M	SD	n	ระดับ
	ปี 4	1. การศึกษาปฐมวัย	4.337	0.608	19	มาก
		2. ประถมศึกษา	4.160	0.673	20	มาก
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	4.115	0.595	47	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	4.013	0.528	45	มาก
		5. ศิลปศึกษา	3.683	0.581	12	มาก
		6. ดนตรีศึกษา	3.989	0.750	18	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	4.224	0.646	25	มาก
		8. ธุรกิจศึกษา	4.222	0.651	9	มาก
		รวม	4.098	0.621	195	มาก
	รวม	1. การศึกษาปฐมวัย	3.975	0.664	81	มาก
		2. ประถมศึกษา	3.649	0.681	82	มาก
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	3.900	0.616	112	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	3.795	0.774	118	มาก
		5. ศิลปศึกษา	3.610	0.600	58	มาก
		6. ดนตรีศึกษา	3.762	0.659	69	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	4.009	0.577	70	มาก
		8. ธุรกิจศึกษา	4.016	0.512	38	มาก
รวม		3.834	0.668	628	มาก	
7. ด้านการวิจัยทางการศึกษา	ปี 1	1. การศึกษาปฐมวัย	3.361	0.479	18	ปานกลาง
		2. ประถมศึกษา	3.217	0.944	30	ปานกลาง
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	3.222	0.565	9	ปานกลาง
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	2.476	1.006	21	น้อย
		5. ศิลปศึกษา	3.409	0.735	11	ปานกลาง
		6. ดนตรีศึกษา	3.656	0.676	16	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	3.625	0.956	12	มาก
		8. ธุรกิจศึกษา	3.605	0.516	19	มาก
		รวม	3.279	0.858	136	มาก

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู
จำแนกกลุ่มตามชั้นปีและสาขาวิชา

มาตรฐานวิชาชีพครู	ชั้นปี	สาขาวิชา	M	SD	n	ระดับ
	ปี 2	1. การศึกษาปฐมวัย	3.925	0.990	20	มาก
		2. ประถมศึกษา	3.250	0.683	16	ปานกลาง
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	3.604	0.807	24	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์)	3.400	0.736	20	ปานกลาง
		5. ศิลปศึกษา	3.875	0.483	12	มาก
		6. ดนตรีศึกษา	3.500	0.816	19	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	3.667	0.670	24	มาก
		รวม		3.600	0.782	135
	ปี 3	1. การศึกษาปฐมวัย	3.375	0.711	24	ปานกลาง
		2. ประถมศึกษา	3.500	0.447	16	มาก
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	3.625	0.793	32	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์)	3.766	0.729	32	มาก
		5. ศิลปศึกษา	3.109	0.783	23	ปานกลาง
		6. ดนตรีศึกษา	3.781	0.657	16	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	3.722	0.667	9	มาก
		8. ธุรกิจศึกษา	3.600	0.568	10	มาก
	รวม		3.549	0.727	162	มาก
	ปี 4	1. การศึกษาปฐมวัย	4.184	0.768	19	มาก
		2. ประถมศึกษา	3.700	0.834	20	มาก
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	4.021	0.634	47	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์)	3.411	0.887	45	ปานกลาง
		5. ศิลปศึกษา	3.458	0.689	12	ปานกลาง
		6. ดนตรีศึกษา	4.028	0.795	18	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	3.880	0.754	25	มาก
		8. ธุรกิจศึกษา	3.778	0.507	9	มาก
	รวม		3.800	0.797	195	มาก

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู
จำแนกกลุ่มตามชั้นปีและสาขาวิชา

มาตรฐานวิชาชีพครู	ชั้นปี	สาขาวิชา	M	SD	n	ระดับ
	รวม	1. การศึกษาปฐมวัย	3.698	0.828	81	มาก
		2. ประถมศึกษา	3.396	0.804	82	ปานกลาง
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	3.754	0.750	112	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	3.339	0.940	118	ปานกลาง
		5. ศิลปศึกษา	3.397	0.742	58	ปานกลาง
		6. ดนตรีศึกษา	3.739	0.755	69	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	3.743	0.746	70	มาก
		8. ธุรกิจศึกษา	3.645	0.519	38	มาก
	รวม		3.580	0.810	628	มาก
8. ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี สารสนเทศทางการศึกษา	ปี 1	1. การศึกษาปฐมวัย	3.411	0.403	18	ปานกลาง
		2. ประถมศึกษา	3.227	0.823	30	ปานกลาง
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	3.378	0.323	9	ปานกลาง
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	2.676	1.007	21	ปานกลาง
		5. ศิลปศึกษา	3.382	0.690	11	ปานกลาง
		6. ดนตรีศึกษา	3.488	0.693	16	ปานกลาง
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	3.517	0.658	12	มาก
		8. ธุรกิจศึกษา	3.716	0.429	19	มาก
	รวม		3.313	0.753	136	มาก
	ปี 2	1. การศึกษาปฐมวัย	4.180	0.711	20	มาก
		2. ประถมศึกษา	3.275	0.669	16	ปานกลาง
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	3.600	0.572	24	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	3.570	0.777	20	มาก
		5. ศิลปศึกษา	3.850	0.520	12	มาก
		6. ดนตรีศึกษา	3.484	0.651	19	ปานกลาง
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	3.867	0.536	24	มาก
	รวม		3.696	0.682	135	มาก

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู
จำแนกกลุ่มตามชั้นปีและสาขาวิชา

มาตรฐานวิชาชีพครู	ชั้นปี	สาขาวิชา	M	SD	n	ระดับ
	ปี 3	1. การศึกษาปฐมวัย	3.483	0.677	24	ปานกลาง
		2. ประถมศึกษา	3.475	0.556	16	ปานกลาง
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	3.538	0.551	32	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	3.713	0.681	32	มาก
		5. ศิลปศึกษา	3.426	0.701	23	ปานกลาง
		6. ดนตรีศึกษา	3.600	0.681	16	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	4.089	0.362	9	มาก
		8. ธุรกิจศึกษา	3.760	0.488	10	มาก
		รวม		3.593	0.631	162
	ปี 4	1. การศึกษาปฐมวัย	3.821	0.686	19	มาก
		2. ประถมศึกษา	3.630	0.643	20	มาก
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	4.004	0.626	47	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	3.880	0.561	45	มาก
		5. ศิลปศึกษา	3.517	0.629	12	มาก
		6. ดนตรีศึกษา	3.956	0.576	18	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	4.192	0.564	25	มาก
		8. ธุรกิจศึกษา	4.000	0.656	9	มาก
		รวม		3.909	0.624	195
	รวม	1. การศึกษาปฐมวัย	3.719	0.697	81	มาก
		2. ประถมศึกษา	3.383	0.713	82	ปานกลาง
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	3.734	0.615	112	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	3.568	0.836	118	มาก
		5. ศิลปศึกษา	3.524	0.657	58	มาก
		6. ดนตรีศึกษา	3.635	0.665	69	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	3.951	0.591	70	มาก
		8. ธุรกิจศึกษา	3.795	0.504	38	มาก
		รวม		3.653	0.701	628

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู
จำแนกกลุ่มตามชั้นปีและสาขาวิชา

มาตรฐานวิชาชีพครู	ชั้นปี	สาขาวิชา	M	SD	n	ระดับ
9. ด้านความเป็นครู	ปี 1	1. การศึกษาปฐมวัย	3.843	0.402	18	มาก
		2. ประถมศึกษา	3.789	0.557	30	มาก
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	4.241	0.514	9	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	3.405	1.165	21	ปานกลาง
		5. ศิลปศึกษา	3.818	0.589	11	มาก
		6. ดนตรีศึกษา	3.823	0.739	16	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	4.431	0.411	12	มาก
		8. ธุรกิจศึกษา	4.000	0.674	19	มาก
		รวม	3.859	0.734	136	มาก
	ปี 2	1. การศึกษาปฐมวัย	4.392	0.612	20	มาก
		2. ประถมศึกษา	3.708	0.556	16	มาก
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	4.208	0.770	24	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	4.017	0.653	20	มาก
		5. ศิลปศึกษา	4.000	0.527	12	มาก
		6. ดนตรีศึกษา	3.851	0.682	19	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	3.979	0.541	24	มาก
		รวม	4.038	0.654	135	มาก
	ปี 3	1. การศึกษาปฐมวัย	4.090	0.650	24	มาก
		2. ประถมศึกษา	3.875	0.625	16	มาก
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	4.120	0.510	32	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	4.161	0.759	32	มาก
		5. ศิลปศึกษา	3.652	0.639	23	มาก
		6. ดนตรีศึกษา	4.094	0.723	16	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	3.741	0.547	9	มาก
		8. ธุรกิจศึกษา	4.133	0.483	10	มาก
		รวม	4.010	0.651	162	มาก

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู
จำแนกกลุ่มตามชั้นปีและสาขาวิชา

มาตรฐานวิชาชีพครู	ชั้นปี	สาขาวิชา	M	SD	n	ระดับ
	ปี 4	1. การศึกษาปฐมวัย	4.500	0.577	19	มาก
		2. ประถมศึกษา	4.325	0.601	20	มาก
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	4.369	0.561	47	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	4.322	0.535	45	มาก
		5. ศิลปศึกษา	4.194	0.577	12	มาก
		6. ดนตรีศึกษา	4.241	0.665	18	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	4.420	0.605	25	มาก
		8. ธุรกิจศึกษา	4.556	0.692	9	มาก
	รวม		4.359	0.580	195	มาก
	รวม	1. การศึกษาปฐมวัย	4.206	0.619	81	มาก
		2. ประถมศึกษา	3.921	0.618	82	มาก
		3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)	4.253	0.597	112	มาก
		4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์- สังคมศาสตร์)	4.064	0.817	118	มาก
		5. ศิลปศึกษา	3.868	0.618	58	มาก
		6. ดนตรีศึกษา	4.002	0.707	69	มาก
		7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	4.183	0.598	70	มาก
		8. ธุรกิจศึกษา	4.167	0.658	38	มาก
	รวม		4.092	0.676	628	มาก

ผลการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติวิเคราะห์พบว่า เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมของตัวแปรความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูมีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Box's M = 917.70, $p = .00$) ซึ่งเป็นการละเมิดข้อตกลงเบื้องต้นทางสถิติของการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนาม ที่กำหนดให้เมทริกซ์ความแปรปรวน-แปรปรวนร่วมของทุกกลุ่มต้องเท่ากัน ซึ่งการทดสอบด้วยวิธี Box's M ค่อนข้างมีความไวต่อการละเมิดข้อตกลงเบื้องต้นดังกล่าว นักวิจัยส่วนใหญ่จึงมักตั้งระดับนัยสำคัญทางสถิติเพื่อทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นดังกล่าวไว้ที่ .001 อย่างไรก็ตามการทดสอบความแปรปรวนตัวแปรพหุนามด้วย F-test มีความแกร่งเพียงพอ เมื่อมีการละเมิดข้อตกลงเบื้องต้นดังกล่าว (Huynh & Mandeville, 1979)

อย่างไรก็ดี การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูทั้ง 9 สาระความรู้ และสมรรถนะความรู้ว่ามีความสัมพันธ์แตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณะหรือไม่ ด้วยผลการทดสอบ Bartlett's test พบว่าความสัมพันธ์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่าตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กัน ด้วยเหตุนี้จึงสามารถวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามได้

ตารางที่ 4.13 การทดสอบ Box's Test และ Bartlett's Test

Box's M	0.00208	Bartlett's Test	
F	1.356	Likelihood Ratio	0.000
df1	1215	Approx. Chi-Square	0.002873
df2	0.0005333	df	44
P	.000	p	.000

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

สถิติทดสอบที่ใช้ในการทดสอบความแปรปรวนตัวแปรพหุนาม 4 ชนิด ผู้วิจัยมีการเลือกนำไปใช้ดังนี้

1) Pillai's trace เป็นสถิติทดสอบโดยใช้หลักการวิเคราะห์จำแนกพหุ (Multiple discriminant analysis: MDA) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการวิเคราะห์ MANOVA ในการวิเคราะห์ด้วยสถิติทดสอบ Olson (1976) พบว่า Pillai's trace เป็นสถิติทดสอบที่มีความแกร่งมากที่สุดเมื่อเทียบกับสถิติทดสอบอื่นๆ นอกจากนี้ Pillai's trace ยังทดสอบได้ดีในกรณีที่ข้อมูลไม่มีการกระจายแบบโค้งปกติ (normal) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2544)

2) สถิติทดสอบ Wilks' Lambda เป็นสถิติทดสอบทั่วไป สถิตินี้มักถูกนำมาใช้ในการคำนวณเมื่อตัวแปรอิสระมีจำนวนกลุ่มมากกว่าสองกลุ่มขึ้นไป

3) สถิติทดสอบ Hotelling's Trace เป็นสถิติทดสอบทั่วไป มักถูกนำมาใช้ในการคำนวณเมื่อตัวแปรอิสระมีจำนวนกลุ่มเท่ากับสองกลุ่ม และ

4) สถิติทดสอบ Roy's Largest Root เป็นสถิติทดสอบที่มีความแกร่งน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับสถิติทดสอบสามลำดับข้างต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่มีการละเมิดข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุ นอกจากนี้สถิติทดสอบ Roy's Largest Root ยังเหมาะที่จะใช้เมื่อตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันในลักษณะเชิงเส้นตรงเท่านั้น

สำหรับงานวิจัยนี้จะใช้สถิติทดสอบทั้ง 4 ชนิดเป็นหลักฐานในการทดสอบ อย่างไรก็ตามผู้วิจัยเน้นที่สถิติทดสอบ 2 ชนิด ได้แก่ Pillai's Trace และ Wilks' Lambda

การทดสอบความแปรปรวนพหุ การพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูทั้ง 9 ด้าน ในหลักสูตรและชั้นปีที่ต่างกัน ผลการวิเคราะห์พบว่า เห็นพ้องต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู มีความแตกต่างกัน โดยมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรและชั้นปีแต่ละกลุ่มต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกประเภทของสถิติทดสอบที่ศึกษา ดังแสดงในตารางการวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 4.14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุตามมาตรฐานวิชาชีพครู ระหว่างนิสิตชั้นปีและสาขาวิชาแตกต่างกัน

Effect	Multivariate Tests	Value	F	Hypothesis df	Error df	P
Intercept	Pillai's Trace	0.984	0.004	9	589	0.000
	Wilks' Lambda	0.016	0.004	9	589	0.000
	Hotelling's Trace	61.136	0.004	9	589	0.000
	Roy's Largest Root	61.136	0.004	9	589	0.000
ชั้นปี	Pillai's Trace	0.189	4.412	27	0.002	0.000
	Wilks' Lambda	0.817	4.569	27	0.002	0.000
	Hotelling's Trace	0.217	4.724	27	0.002	0.000
	Roy's Largest Root	0.179	11.764 ^b	9	591	0.000
สาขาวิชา	Pillai's Trace	0.247	2.417	63	0.004	0.000
	Wilks' Lambda	0.773	2.47	63	0.003	0.000
	Hotelling's Trace	0.269	2.511	63	0.004	0.000
	Roy's Largest Root	0.139	9.172 ^b	9	595	0.000
ชั้นปี*สาขาวิชา	Pillai's Trace	0.423	1.471	180	0.005	0.000
	Wilks' Lambda	0.645	1.478	180	0.005	0.000
	Hotelling's Trace	0.455	1.484	180	0.005	0.000
	Roy's Largest Root	0.127	3.788 ^b	20	597	0.000

a. Exact statistic

b. The statistic is an upper bound on F that yields a lower bound on the significance level.

c. Design: Intercept + year + major + year * major

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

การทดสอบความแปรปรวนของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูทั้ง 9 ด้านด้วย Levene's Test ว่าจะมีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มที่มีชั้นปีและสาขาวิชาที่แตกต่างกันหรือไม่ พบว่าความแปรปรวนของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูทั้ง 9 ด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกลุ่มชั้นปีและสาขาวิชาแตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกใช้การทดสอบภายหลัง (Post Hoc Tests) หรือการเปรียบเทียบพหุ (Multiple comparisons) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแต่ละกลุ่มที่เหมาะสม ในกรณีที่ความแปรปรวนของตัวแปรตามในแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน ทดสอบด้วยการวิเคราะห์ภายหลังด้วยวิธีของ LSD และในกรณีที่ความแปรปรวนของตัวแปรตามในแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน ทดสอบด้วยการวิเคราะห์ภายหลังด้วยวิธีของ Games-Howell

การวิเคราะห์ภายหลังด้วยวิธีของ LSD ในมาตรฐานด้านภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู การพัฒนาหลักสูตร จิตวิทยาสำหรับครู การบริหารจัดการในห้องเรียน การวิจัยทางการศึกษา และนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา สำหรับการวิเคราะห์ด้วยสถิติทดสอบตามวิธีของ Games-Howell ในมาตรฐานการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการศึกษา และความเป็นครู ผลการวิเคราะห์นำเสนอตั้งตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.15 การทดสอบความแปรปรวนของมาตรฐานวิชาชีพครูจาก Levene's Test

มาตรฐานวิชาชีพครู	F	df1	df2	P
1. ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู	1.109	30	597	0.317
2. การพัฒนาหลักสูตร	1.362	30	597	0.096
3. การจัดการเรียนรู้	2.835	30	597	0.000
4. จิตวิทยาสำหรับครู	1.273	30	597	0.153
5. การวัดและการประเมินผลการศึกษา	2.185	30	597	0.000
6. การบริหารจัดการในห้องเรียน	1.329	30	597	0.115
7. การวิจัยทางการศึกษา	1.199	30	597	0.217
8. นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา	1.419	30	597	0.070
9. ความเป็นครู	2.199	30	597	0.000

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุนามพบว่า เห็นรอยต่อของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูทั้ง 9 ด้าน มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีและสาขาวิชาที่ศึกษา โดยเห็นรอยต่อของมาตรฐานวิชาชีพครูด้านความรู้ทั้ง 8 ด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี

เพียงมาตรฐานความรู้ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษาที่ไม่พบความแตกต่างของปฏิสัมพันธ์ระหว่างนิสิตที่ศึกษาในชั้นปีและสาขาวิชา อย่างไรก็ตามพบว่าเซ็นทรอยด์ของมาตรฐานวิชาชีพครูด้านการวัดและประเมินผลการศึกษามีอิทธิพลหลักของตัวแปรชั้นปี และสาขาวิชาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 การทดสอบอิทธิพลระหว่างตัวแปรอิสระ (Test of Between-subjects Effects)

Source	Dependent Variable	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	P	การเปรียบเทียบรายคู่
Corrected Model	1. ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู	26.711	30	0.890	3.306	0.000	
	2. การพัฒนาหลักสูตร	79.391	30	2.646	4.771	0.000	
	3. การจัดการเรียนรู้	83.876	30	2.796	6.432	0.000	
	4. จิตวิทยาสำหรับครู	68.753	30	2.292	5.458	0.000	
	5. การวัดและการประเมินผลการศึกษา	61.646	30	2.055	4.245	0.000	
	6. การบริหารจัดการในห้องเรียน	57.467	30	1.916	5.147	0.000	
	7. การวิจัยทางการศึกษา	70.413	30	2.347	4.108	0.000	
	8. นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา	62.593	30	2.086	5.078	0.000	
	9. ความเป็นครู	45.506	30	1.517	3.759	0.000	
Intercept	1. ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู	7259.507	1	7259.507	26957.318	0.000	
	2. การพัฒนาหลักสูตร	5832.977	1	5832.977	10515.080	0.000	
	3. การจัดการเรียนรู้	6962.725	1	6962.725	16019.158	0.000	
	4. จิตวิทยาสำหรับครู	7522.876	1	7522.876	17915.571	0.000	
	5. การวัดและการประเมินผลการศึกษา	6939.385	1	6939.385	14335.856	0.000	
	6. การบริหารจัดการในห้องเรียน	7429.035	1	7429.035	19960.998	0.000	
	7. การวิจัยทางการศึกษา	6483.516	1	6483.516	11347.376	0.000	
	8. นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา	6728.895	1	6728.895	16375.591	0.000	
	9. ความเป็นครู	8428.023	1	8428.023	20884.556	0.000	

ตารางที่ 4.16 การทดสอบอิทธิพลระหว่างตัวแปรอิสระ (Test of Between-subjects Effects)

Source	Dependent Variable	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	P	การเปรียบเทียบ รายคู่
ชั้นปี	1. ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู	5.215	3	1.738	6.455	0.000	3-1*, 4-1***, 4-2***, 4-3***
	2. การพัฒนาหลักสูตร	21.554	3	7.185	12.952	0.000	2-1***, 3-1**, 4-1***, 2-3*, 4-3***
	3. การจัดการเรียนรู้	41.396	3	13.799	31.747	0.000	2-1***, 3-1***, 4-1***, 4-2***, 4-3***
	4. จิตวิทยาสำหรับครู	26.421	3	8.807	20.974	0.000	2-1***, 3-1***, 4-1***, 4-2***, 4-3***
	5. การวัดและการประเมินผล การศึกษา	21.608	3	7.203	14.880	0.000	2-1**, 3-1*, 4-1***, 4-2***, 4-3***
	6. การบริหารจัดการในห้องเรียน	16.432	3	5.477	14.717	0.000	2-1***, 3-1**, 4-1***, 4-2***, 4-3***
	7. การวิจัยทางการศึกษา	15.674	3	5.225	9.144	0.000	2-1***, 3-1**, 4-1***, 4-2*, 4-3**
	8. นวัตกรรมและเทคโนโลยี สารสนเทศทางการศึกษา	18.600	3	6.200	15.088	0.000	2-1***, 3-1***, 4-1***, 4-2**, 4-3***
	9. ความเป็นครู	16.606	3	5.535	13.717	0.000	4-1***, 4-2***, 4-3***
สาขาวิชา	1. ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู	5.048	7	0.721	2.678	0.010	SO-NU* BU-NU* SC-EL* SO-EL*** BU-EL** SC-MU* SO-AR** SO-MU** BU-AR*

ตารางที่ 4.16 การทดสอบอิทธิพลระหว่างตัวแปรอิสระ (Test of Between-subjects Effects)

Source	Dependent Variable	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	P	การเปรียบเทียบ รายคู่
	2. การพัฒนาหลักสูตร						NU-EL*** NU-SO*** SC-EL** MU-EL** NO-EL*** BU-EL** SC-SO*** NO-SC** MU-SO*** NO-SO*** BU-SO** NO-MU* NO-AR**
		28.586	7	4.084	7.362	0.000	
	3. การจัดการเรียนรู้	10.381	7	1.483	3.412	0.001	NO-EL**
	4. จิตวิทยาสำหรับครู						NU-EL** NU-AR* SC-EL*** SO-EL* NO-EL*** BU-EL* SC-SO** SC-AR*** SC-MU* NO-SO* NO-AR**
		11.442	7	1.635	3.893	0.000	
	5. การวัดและการประเมินผล การศึกษา						SC-EL* NO-EL*** BU-EL* NO-SO** NO-AR**
		18.568	7	2.653	5.480	0.000	

ตารางที่ 4.16 การทดสอบอิทธิพลระหว่างตัวแปรอิสระ (Test of Between-subjects Effects)

Source	Dependent Variable	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	P	การเปรียบเทียบ รายคู่
6. การบริหารจัดการในห้องเรียน							NU-EL* NU -AR *** NU-SO* NU-MU* SC-EL** NO-EL*** BU-EL** SC-AR** NO-SO* NO-AR*** BU-AR** NO-MU* BU-MU*
		11.839	7	1.691	4.544	0.000	
7. การวิจัยทางการศึกษา							NU-EL* NU-SO*** NU-AR* SC-EL*** MU-EL** NO-EL** SC-SO*** SC-AR** MU-SO*** NO-SO*** BU-SO* MU-AR* NO-AR*
		17.791	7	2.542	4.448	0.000	

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.16 การทดสอบอิทธิพลระหว่างตัวแปรอิสระ (Test of Between-subjects Effects)

Source	Dependent Variable	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	P	การเปรียบเทียบ รายคู่
	8. นวัตกรรมและเทคโนโลยี สารสนเทศทางการศึกษา						NU-EL*** NO-NU* SC-EL*** SO-EL* MU-EL* NO-EL*** BU-EL*** SC-SO* SC-AR* NO-SC* NO-SO*** NO-AR*** BU-AR* NO-MU**
		14.574	7	2.082	5.067	0.000	
	9. ความเป็นครู						NU-AR* SC-EL** SC-AR**
		8.821	7	1.260	3.123	0.003	
ชั้นปีx สาขาวิชา	1. ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู	11.000	20	0.550	2.042	0.005	
	2. การพัฒนาหลักสูตร	26.723	20	1.336	2.409	0.001	
	3. การจัดการเรียนรู้	19.120	20	0.956	2.199	0.002	
	4. จิตวิทยาสำหรับครู	17.786	20	0.889	2.118	0.003	
	5. การวัดและการประเมินผล การศึกษา	13.455	20	0.673	1.390	0.120	
	6. การบริหารจัดการในห้องเรียน	21.946	20	1.097	2.948	0.000	
	7. การวิจัยทางการศึกษา	29.876	20	1.494	2.614	0.000	
	8. นวัตกรรมและเทคโนโลยี สารสนเทศทางการศึกษา	19.682	20	0.984	2.395	0.001	
	9. ความเป็นครู	14.660	20	0.733	1.816	0.016	

ตารางที่ 4.16 การทดสอบอิทธิพลระหว่างตัวแปรอิสระ (Test of Between-subjects Effects)

Source	Dependent Variable	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	P	การเปรียบเทียบ รายคู่
Error	1. ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู	160.770	597	0.269			
	2. การพัฒนาหลักสูตร	331.171	597	0.555			
	3. การจัดการเรียนรู้	259.486	597	0.435			
	4. จิตวิทยาสำหรับครู	250.685	597	0.420			
	5. การวัดและการประเมินผล การศึกษา	288.983	597	0.484			
	6. การบริหารจัดการในห้องเรียน	222.190	597	0.372			
	7. การวิจัยทางการศึกษา	341.106	597	0.571			
	8. นวัตกรรมและเทคโนโลยี สารสนเทศทางการศึกษา	245.313	597	0.411			
	9. ความเป็นครู	240.921	597	0.404			
Total	1. ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู	9178.194	628				
	2. การพัฒนาหลักสูตร	7560.500	628				
	3. การจัดการเรียนรู้	9052.040	628				
	4. จิตวิทยาสำหรับครู	9745.375	628				
	5. การวัดและการประเมินผล การศึกษา	8910.250	628				
	6. การบริหารจัดการในห้องเรียน	9512.880	628				
	7. การวิจัยทางการศึกษา	8458.500	628				
	8. นวัตกรรมและเทคโนโลยี สารสนเทศทางการศึกษา	8686.120	628				
	9. ความเป็นครู	10801.056	628				

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.16 การทดสอบอิทธิพลระหว่างตัวแปรอิสระ (Test of Between-subjects Effects)

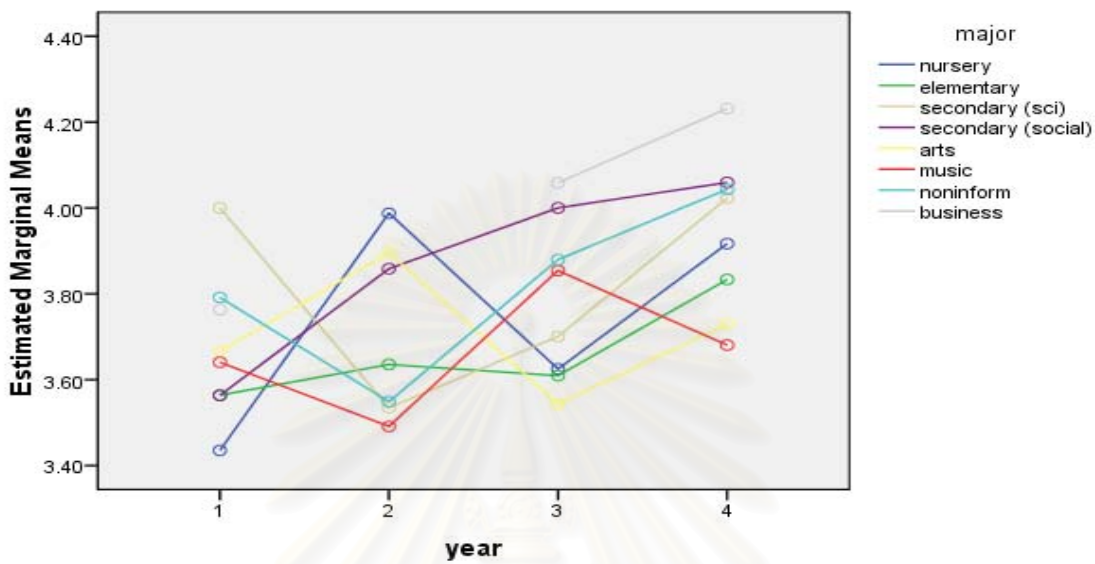
Source	Dependent Variable	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	P	การเปรียบเทียบรายคู่
Corrected	1. ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู	187.481	627				
Total	2. การพัฒนาหลักสูตร	410.562	627				
	3. การจัดการเรียนรู้	343.362	627				
	4. จิตวิทยาสำหรับครู	319.437	627				
	5. การวัดและการประเมินผลการศึกษา	350.629	627				
	6. การบริหารจัดการในห้องเรียน	279.657	627				
	7. การวิจัยทางการศึกษา	411.519	627				
	8. นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา	307.906	627				
	9. ความเป็นครู	286.427	627				

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

การศึกษาความแตกต่างของปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรชั้นปีและสาขาวิชาในตัวแปรตามมาตรฐานวิชาชีพครูด้านความรู้ทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ จิตวิทยาสำหรับครู การบริหารจัดการศึกษา นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ความเป็นครู แสดงในรูปภาพ 4.9-4.12 และ 4.14-4.17 ค่าเฉลี่ยของมาตรฐานวิชาชีพครูระหว่างชั้นปีจำแนกตามสาขาวิชา

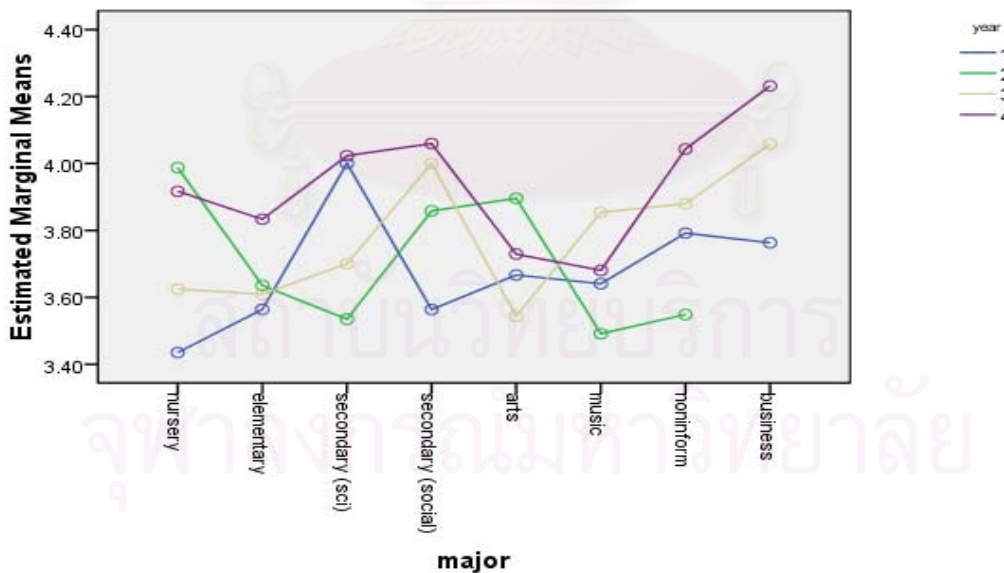
สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Estimated Marginal Means of suml

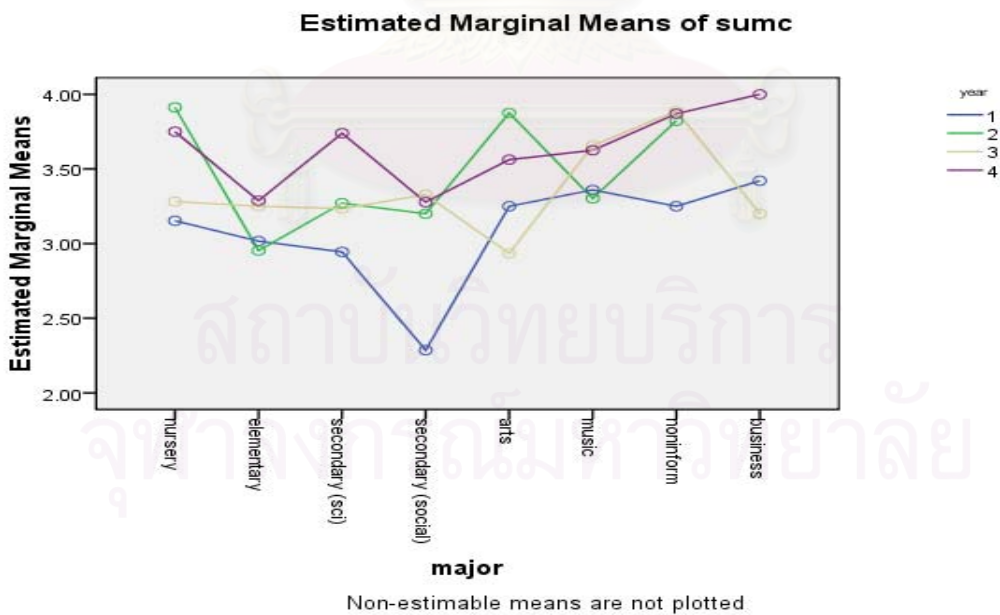
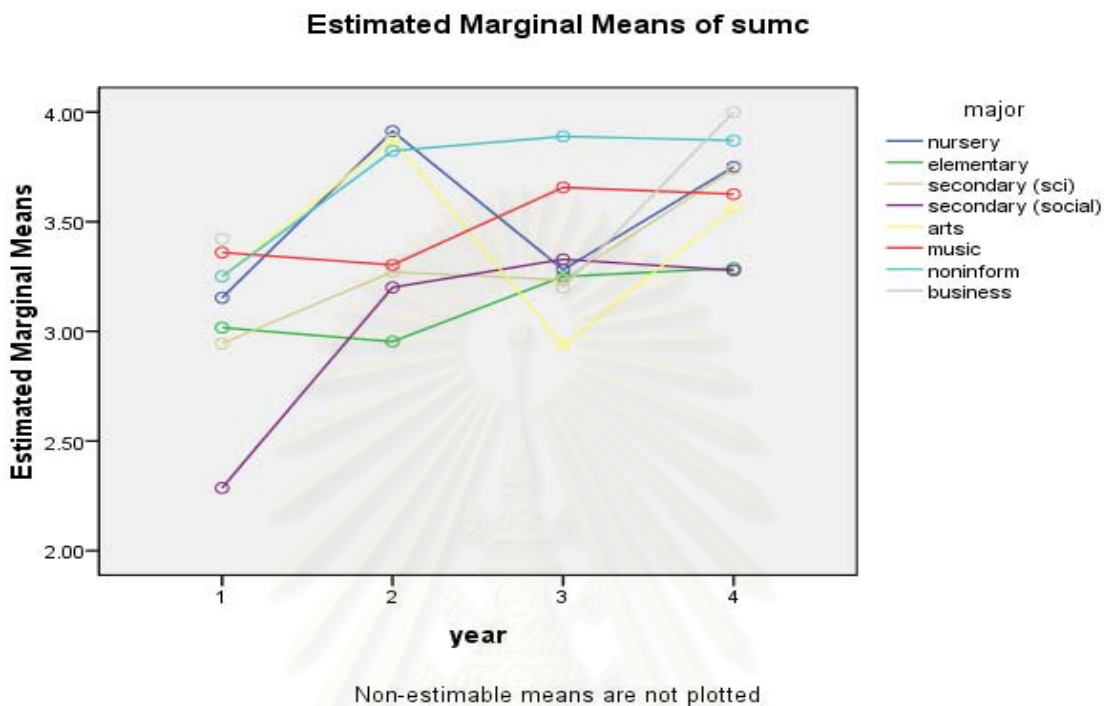
Non-estimable means are not plotted

Estimated Marginal Means of suml

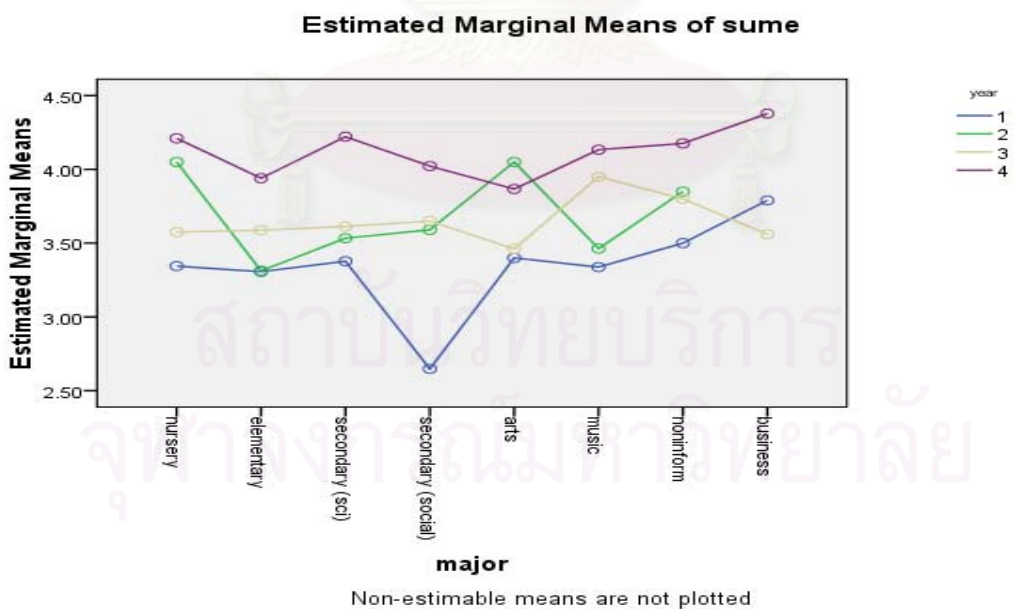
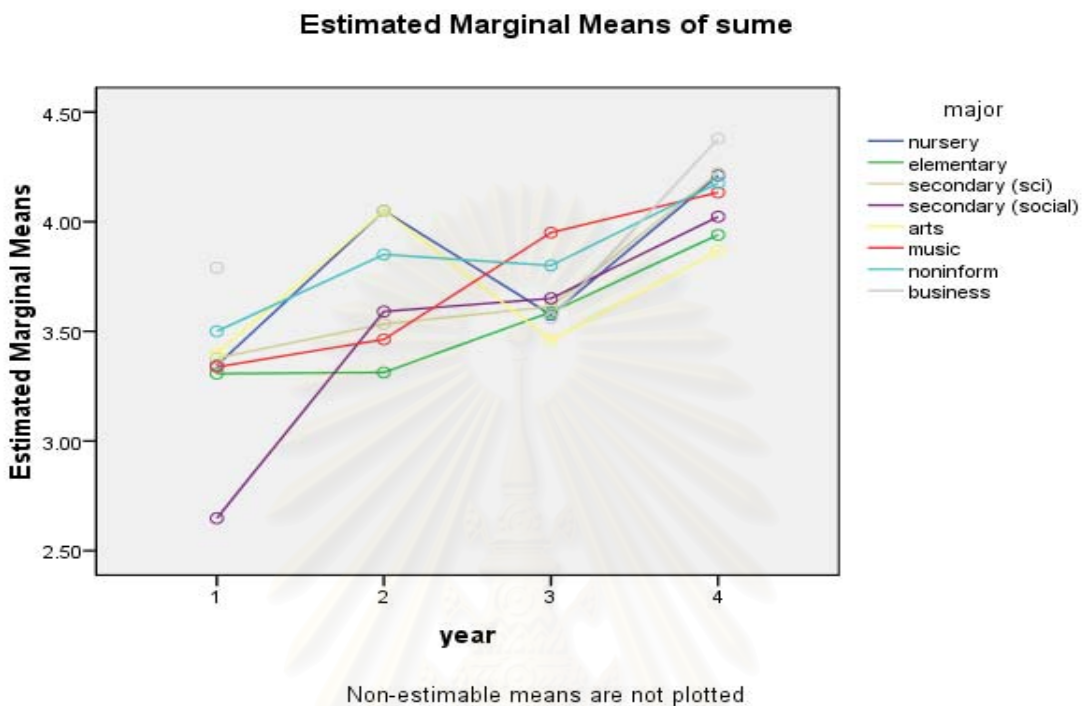

Non-estimable means are not plotted

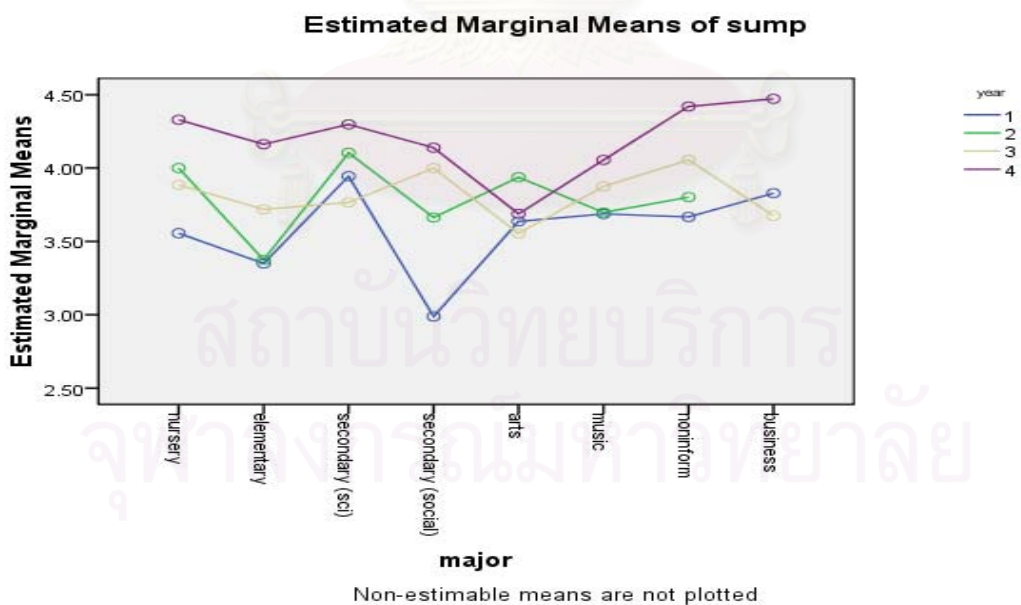
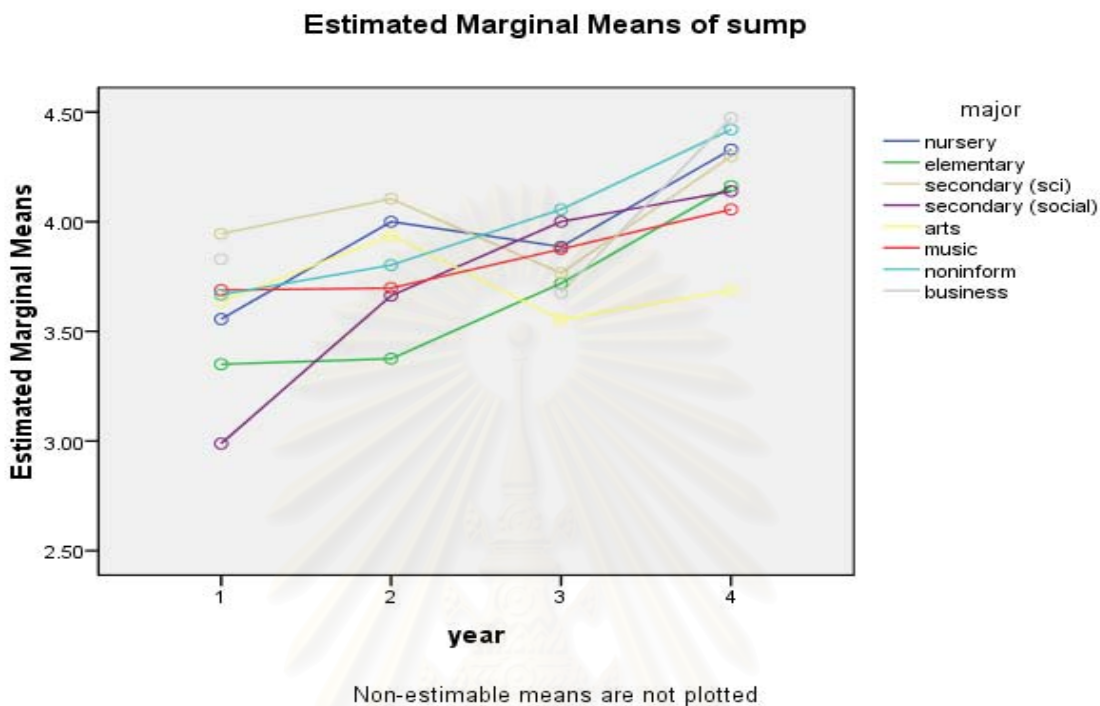
ภาพที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูด้านภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครูของนิสิตจำแนกตามชั้นปีและสาขาวิชา

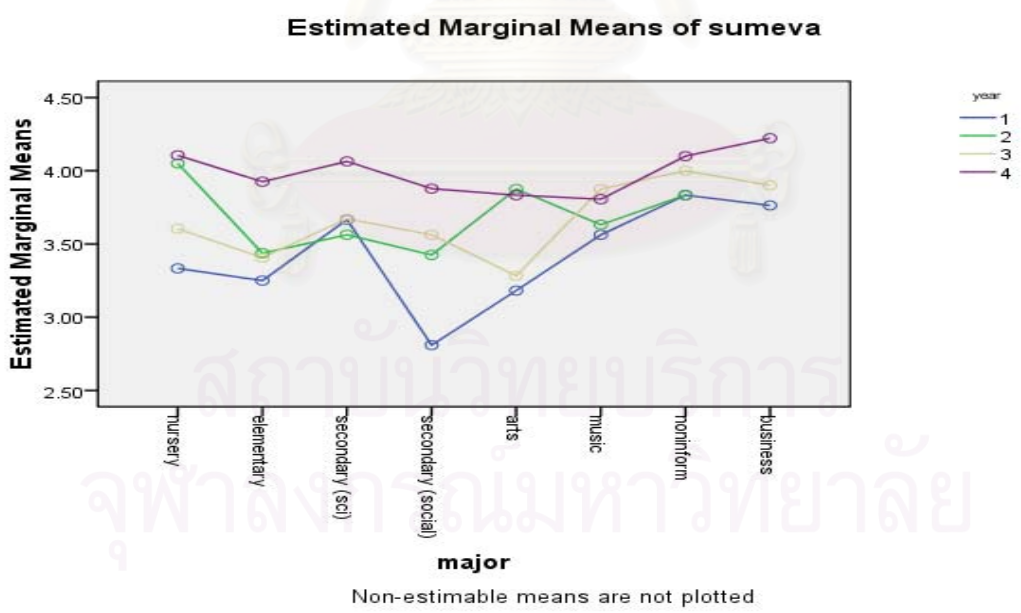
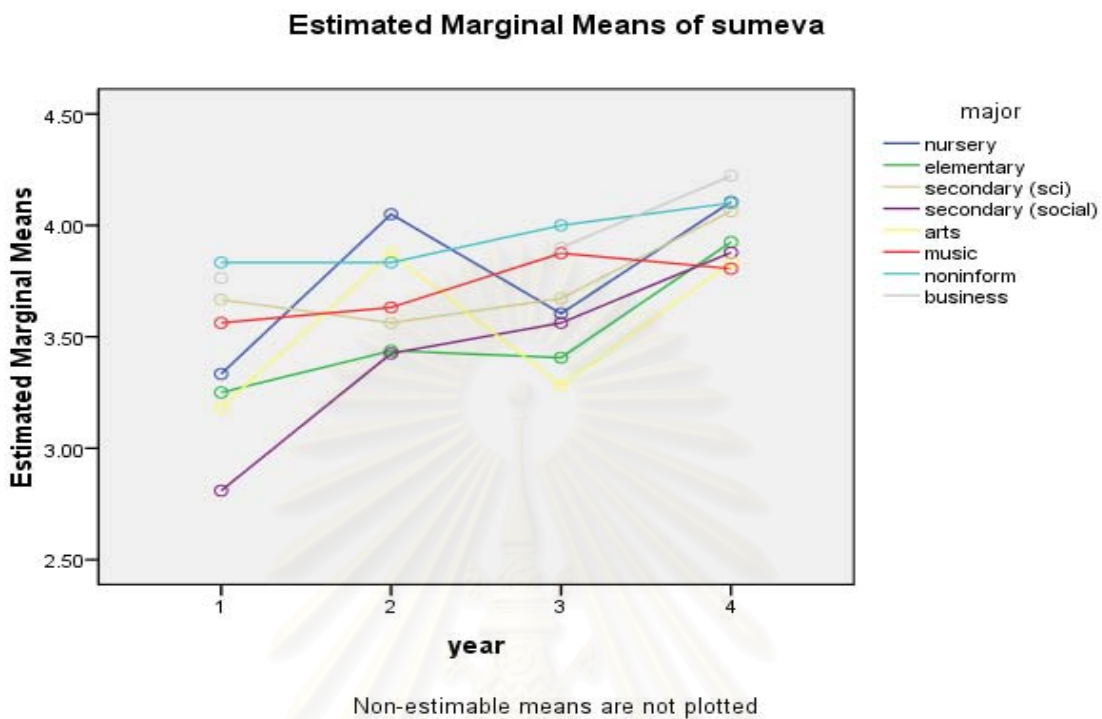
ภาพที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูด้านการพัฒนาหลักสูตรของนิสิต
จำแนกตามชั้นปีและสาขาวิชา

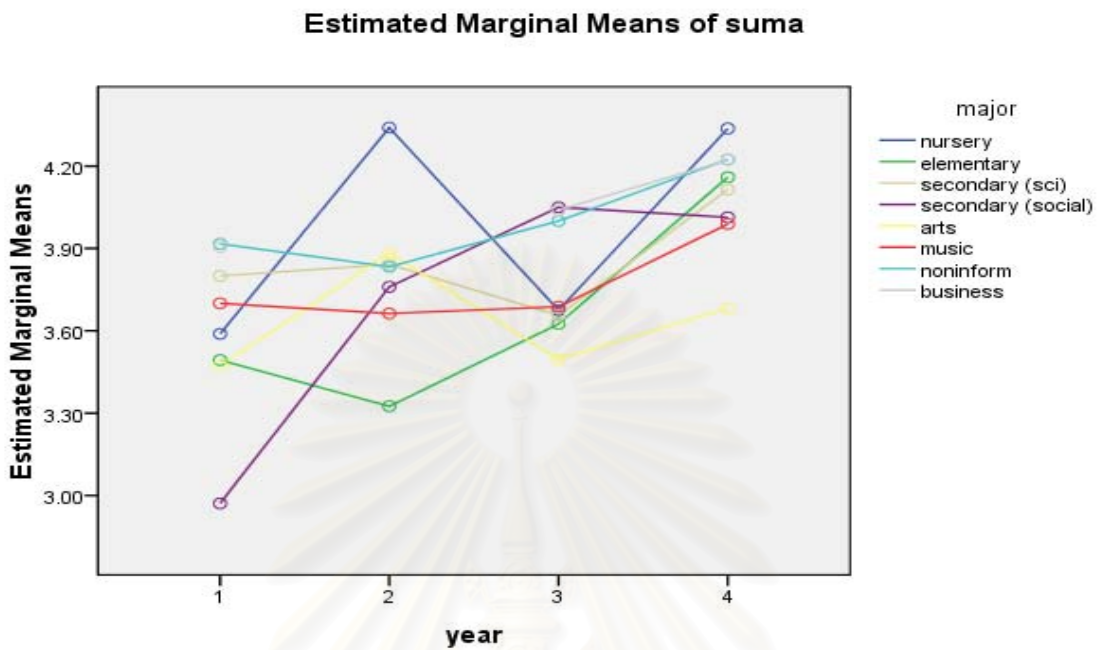
ภาพที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูด้านการจัดการเรียนรู้ของนิสิต จำแนกตามชั้นปีและสาขาวิชา

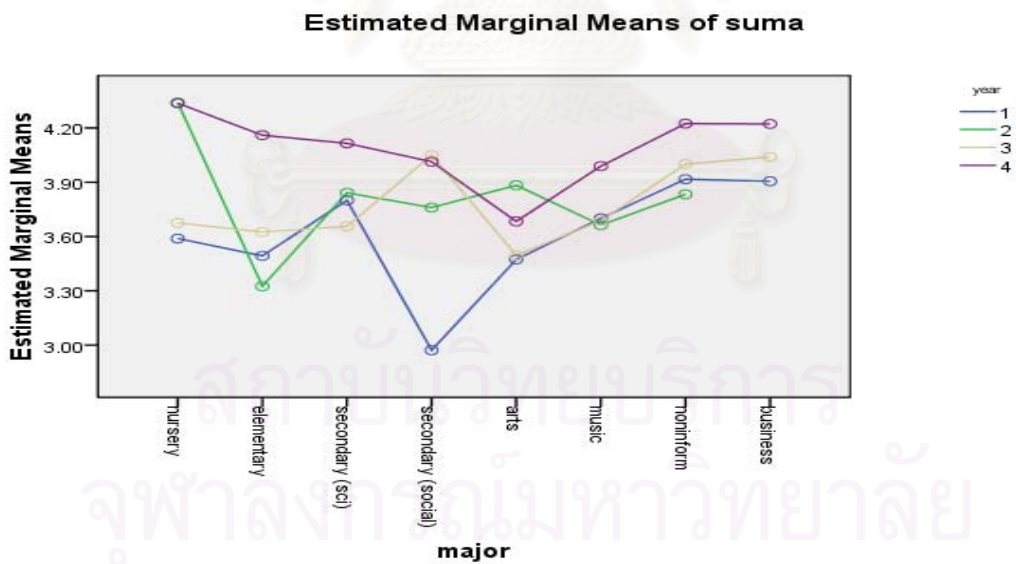
ภาพที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูด้านจิตวิทยาสำหรับครูของนิสิต จำแนกตามชั้นปีและสาขาวิชา

ภาพที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูด้านการวัดและการประเมินผล การศึกษาของนิสิตจำแนกตามชั้นปีและสาขาวิชา

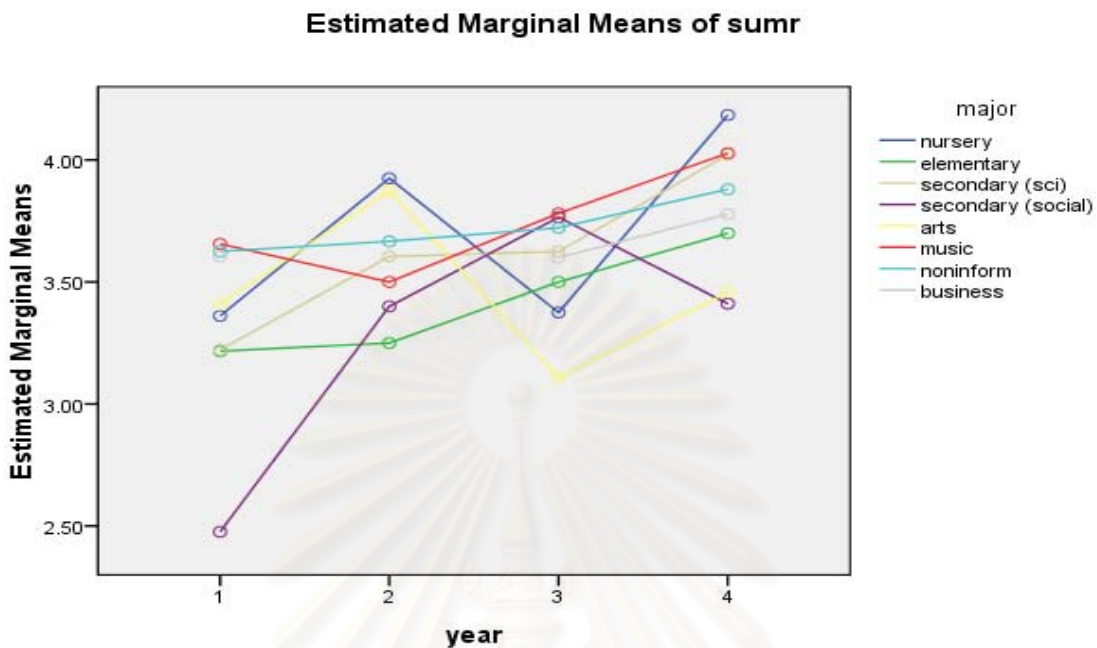

Non-estimable means are not plotted

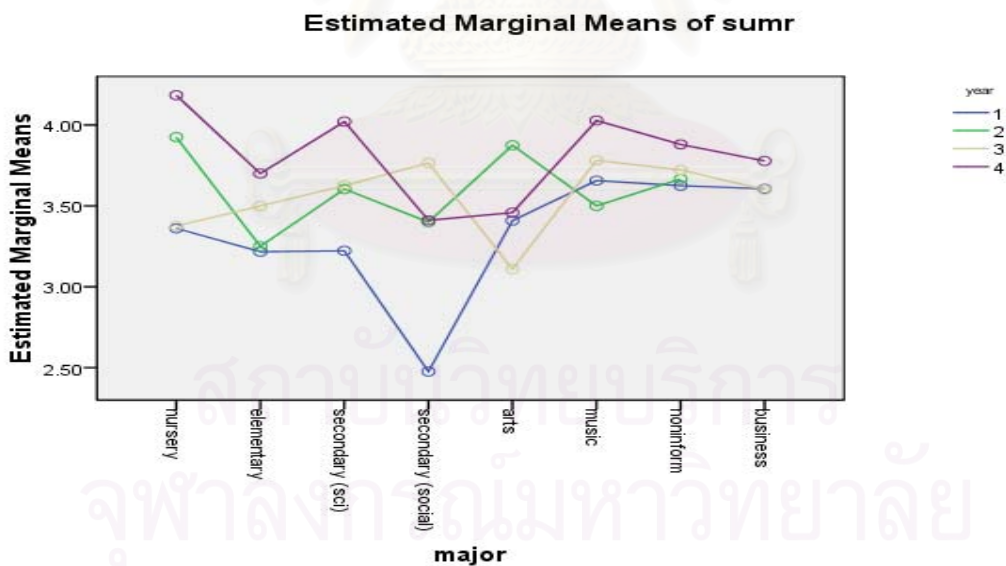

Non-estimable means are not plotted

ภาพที่ 4.14 ค่าเฉลี่ยของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของนิสิตจำแนกตามชั้นปีและสาขาวิชา

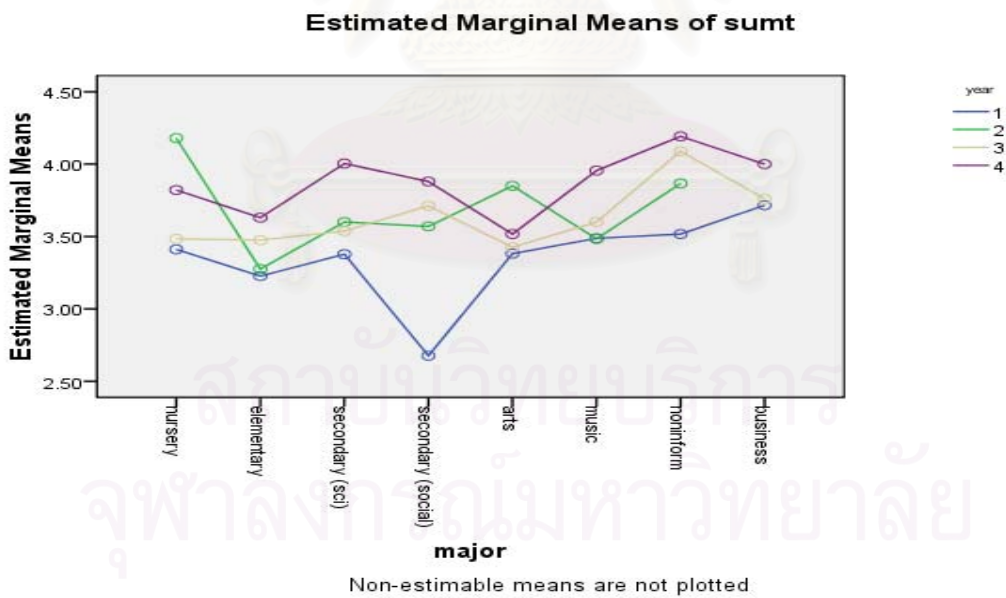
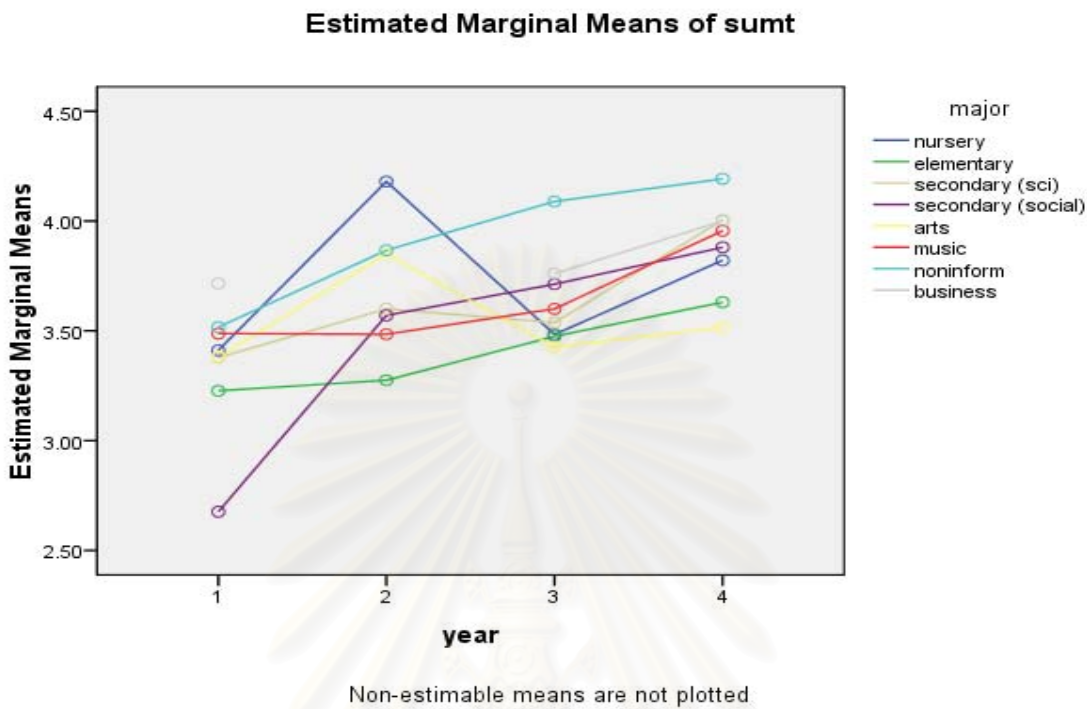

Non-estimable means are not plotted

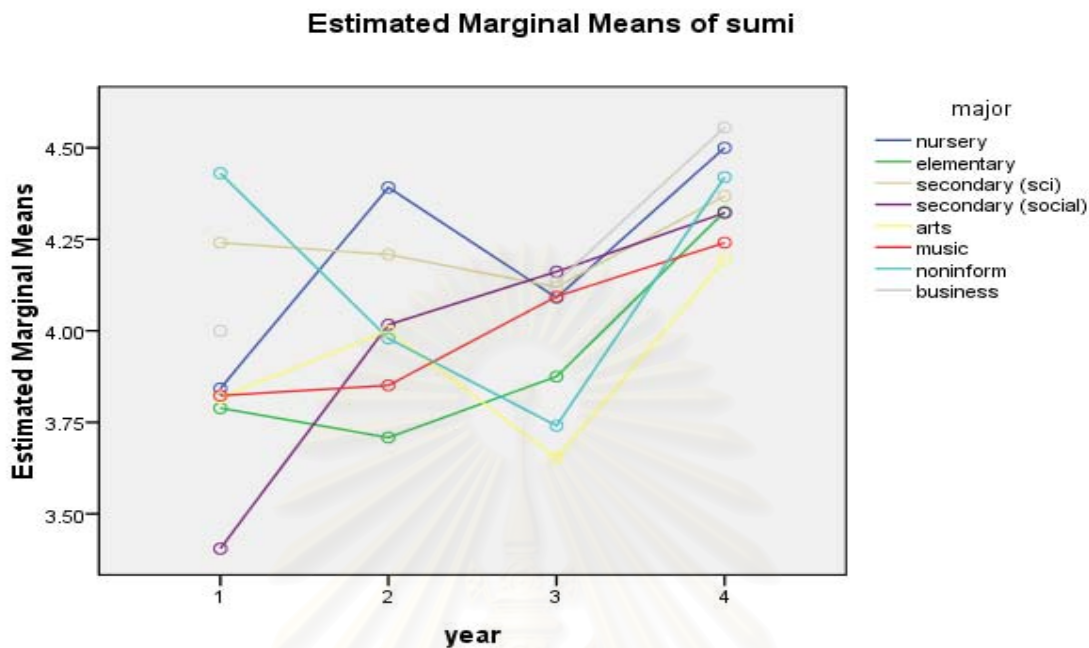

Non-estimable means are not plotted

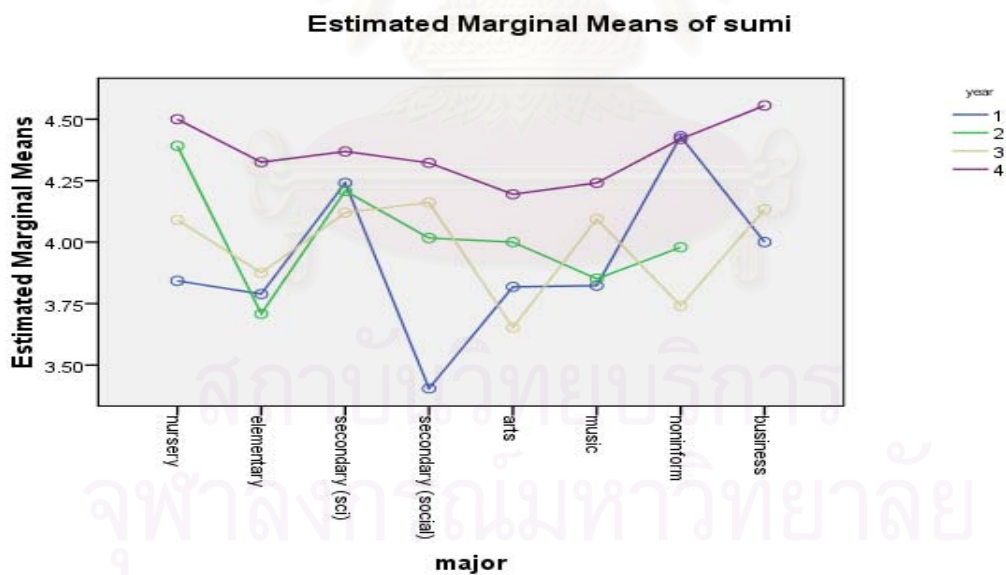
ภาพที่ 4.15 ค่าเฉลี่ยของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูด้านการวิจัยทางการศึกษาของนิสิต จำแนกตามชั้นปีและสาขาวิชา

ภาพที่ 4.16 ค่าเฉลี่ยของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาของนิสิตจำแนกตามชั้นปีและสาขาวิชา

Non-estimable means are not plotted

Non-estimable means are not plotted

ภาพที่ 4.17 ค่าเฉลี่ยของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูด้านความเป็นครูของนิสิตจำแนกตามชั้นปีและสาขาวิชา

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของนิสิตหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู" เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ข้อ คือ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู 2) เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ศึกษาในชั้นปี สาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู

งานวิจัยดังกล่าว ได้ดำเนินการโดยเก็บข้อมูลจากนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 660 คน ด้วยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จำแนกตามชั้นปี และ 8 สาขาวิชา เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบสอบถามเรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แบบสอบถามได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพความตรงตามเนื้อหา และความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน โดยการหาสัมประสิทธิ์ครอนบาคแอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) ทั้งในแต่ละสาระความรู้มีค่าความเที่ยงตั้งแต่ 0.87-0.96 และภาพรวมความเที่ยงทั้งหมดมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.98 ข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยาย และสถิติสรุปอ้างอิง โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุต่อไป

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาในงานวิจัย "ความคิดเห็นของนิสิตหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู" สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนิสิต

ข้อมูลพื้นฐานของนิสิตที่ศึกษาอยู่ในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้งหลักสูตร 4 ปี และ หลักสูตร 5 ปี จำนวนทั้งสิ้น 660 คน จำแนกตามเพศ ชั้นปี สาขาวิชา ภาควิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนิสิตหญิง (ร้อยละ 74.05) กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 มากที่สุด (ร้อยละ 30.00) กลุ่มตัวอย่างศึกษาในสาขาวิชา

มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์) (ร้อยละ 18.64) ภาควิชาที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สังกัด คือ ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีทางการศึกษา (ร้อยละ 71.21) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับ 3.00-3.49 (ร้อยละ 49.85)

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู

ความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ในหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้ง 9 มาตรฐาน ได้แก่ (1) ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู (2) การพัฒนาหลักสูตร (3) การจัดการเรียนรู้ (4) จิตวิทยาสำหรับครู (5) การวัดและประเมินผลการศึกษา (6) การบริหารจัดการในห้องเรียน (7) การวิจัยทางการศึกษา (8) นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา และ (9) ความเป็นครู มีผลการวิจัยโดยสรุปได้ดังนี้

นิสิตมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ ช่วยเสริมสร้างมาตรฐานด้านความรู้ในระดับมาก จำนวนทั้งสิ้น 8 มาตรฐาน เรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ ความเป็นครู ($M = 4.08$, $SD = 0.676$) รองลงมาคือ ด้านจิตวิทยาสำหรับครู ($M = 3.86$, $SD = 0.708$) ด้านการบริหารจัดการในห้องเรียน ($M = 3.83$, $SD = 0.669$) ด้านภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู ($M = 3.78$, $SD = 0.542$) ด้านการจัดการเรียนการสอน ($M = 3.72$, $SD = 0.729$) ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ($M = 3.69$, $SD = 0.745$) ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ($M = 3.65$, $SD = 0.693$) และ ด้านการวิจัยทางการศึกษา ($M = 3.57$, $SD = 0.811$)

สำหรับความคิดเห็นของนิสิตต่อการจัดการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ในการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูในระดับปานกลาง เพียงหนึ่งด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ($M = 3.38$, $SD = 0.796$)

มาตรฐานวิชาชีพครูโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 3.73$, $SD = 0.560$) และมีการแจกแจงลักษณะเบ้ซ้าย ค่อนข้างโด่ง

เมื่อพิจารณาตามชั้นปี พบว่า นิสิตมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ ช่วยพัฒนาความรู้มาตรฐานทั้ง 8 มาตรฐานอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการพัฒนาหลักสูตรมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง โดยนิสิตระดับชั้นปีที่ 1 มีความเห็นอยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ขณะที่ชั้นปีที่ 4 ส่วนใหญ่มีความเห็นระดับมากทุกมาตรฐาน

เมื่อพิจารณาตามสาขาพบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตร นิสิตสาขาวิชาประถมศึกษา มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์) มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์) ศิลปะศึกษา ดนตรี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการวิจัยทางการศึกษา นิสิตสาขาวิชาประถมศึกษา มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์) และศิลปะศึกษามีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ด้านการวัดและการประเมินผลการศึกษา นิสิตสาขาวิชาประถมศึกษา มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง และด้าน

นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา นิสิตสาขาวิชาประถมศึกษาที่มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ ช่วยพัฒนาความรู้ในมาตรฐานวิชาชีพครูทั้ง 8 มาตรฐานอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการพัฒนาหลักสูตรมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู

3.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ระหว่างนิสิตที่มีชั้นปี สาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกัน

มาตรฐานวิชาชีพครูประกอบไปด้วยสาระความรู้ และสมรรถนะของครู 9 ด้าน (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2548) โดยผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อมาตรฐานวิชาชีพครูด้านความรู้ จำแนกตามตัวแปรพบว่า ตัวแปรชั้นปี และสาขาวิชา พบว่า นิสิตมีความคิดเห็นต่อมาตรฐานวิชาชีพครูด้าน ความรู้ทั้ง 9 ด้าน มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นิสิตมีความคิดเห็นต่อมาตรฐานวิชาชีพครูด้านความรู้ทั้ง 9 ด้าน มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพียง 1 ด้าน คือ ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู สำหรับ 8 ด้านที่เหลือไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ระหว่างนิสิตที่มีชั้นปี และสาขาวิชา

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุนาม พบว่า เส้นทรอยด์ของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ทั้ง 9 ด้าน มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีและสาขาวิชาที่ศึกษา โดยเส้นทรอยด์ของมาตรฐานวิชาชีพครูด้านความรู้ทั้ง 8 ด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีเพียงมาตรฐานความรู้ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษาที่ไม่พบความแตกต่างของปฏิสัมพันธ์ระหว่างนิสิตที่ศึกษาในชั้นปีและสาขาวิชา อย่างไรก็ตามพบว่าเส้นทรอยด์ของมาตรฐานวิชาชีพครูด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา มีอิทธิพลหลักของตัวแปรชั้นปี และสาขาวิชาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลการวิจัยในงานวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของนิสิตหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู" ผู้วิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจในการอภิปรายตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู

จากผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ ช่วยเสริมสร้างมาตรฐานด้านความรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีความรู้ย่อยทั้ง 9 มาตรฐาน ดังนี้

นิสิตมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ ช่วยเสริมสร้างมาตรฐานด้านความรู้ระดับมาก จำนวนทั้งสิ้น 8 มาตรฐาน เรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านความเป็นครู รองลงมาคือ ด้านจิตวิทยาสำหรับครู ด้านการบริหารจัดการในห้องเรียน ด้านภาษาและเทคโนโลยี สำหรับครู ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา และ ด้านการวิจัยทางการศึกษา

สำหรับความคิดเห็นของนิสิตต่อการจัดการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ในการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูในระดับปานกลาง เพียงหนึ่งด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร

สาเหตุที่มาตรฐานด้านการพัฒนาหลักสูตร มีระดับความคิดเห็นน้อยกว่ามาตรฐานอื่น ๆ อาจเนื่องมาจาก วิชาดังกล่าวจัดอยู่ในกลุ่มวิชาครู ซึ่งมีจำนวนหน่วยกิตน้อยกว่าวิชาเอก ส่วนใหญ่เปิดสอนสำหรับนิสิตชั้นปีที่ 3 ซึ่งในหลักสูตร 4 ปี นิสิตต้องลงทะเบียนเรียนในรายวิชาเอก 60-64 หน่วยกิต และในหลักสูตร 5 ปี นิสิตต้องลงทะเบียนเรียนในรายวิชาเอก 74 หน่วยกิต ขณะที่มาตรฐานวิชาชีพครู นิสิตต้องลงทะเบียนเรียน 41 หน่วยกิต และในหลักสูตร 5 ปี นิสิตต้องลงทะเบียนเรียน 50 หน่วยกิต รวมทั้งนิสิตจะได้เรียนเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาครู ในหลักสูตร 4 ปี จากรายวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน 3 หน่วยกิต และในหลักสูตร 5 ปี จากรายวิชาศาสตร์ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน 2 หน่วยกิต (คณะครุศาสตร์, 2546; 2548) ด้วยเหตุดังกล่าวอาจทำให้มาตรฐานการพัฒนาหลักสูตรมีระดับความคิดเห็นระดับปานกลาง ซึ่งน้อยกว่ามาตรฐานอื่น ๆ

เมื่อพิจารณาสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพครูด้านการพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย 4 สมรรถนะ ได้แก่ 1) สามารถวิเคราะห์หลักสูตร 2) สามารถปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร 3) สามารถประเมินหลักสูตรได้ทั้งก่อนและหลังการใช้หลักสูตร และ 4) สามารถจัดทำหลักสูตร (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2548) ถือเป็นมาตรฐานที่คาดหวังสมรรถนะที่ค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับ ขนาดห้องเรียนที่มีขนาดใหญ่ จำนวนหน่วยกิตและเวลาในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติที่มีจำกัด

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาในส่วนของเนื้อหาพบว่าในช่วงเวลาดังกล่าว ยังอยู่ในระหว่างการดำเนินงานจัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (ฉบับปรับปรุง) เนื้อหาของมาตรฐานและมาตรฐานช่วงชั้นของหลักสูตรจึงยังมีการปรับเปลี่ยนไม่คงที่ สอดคล้องกับผลการวิจัยและติดตามประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในช่วงระยะเวลา 4 ปีที่ผ่านมา พบว่า มีประเด็นปัญหาสำคัญที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้มีคุณภาพ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551)

เมื่อพิจารณามาตรฐานด้านความเป็นครู ทั้งในด้านสาระความรู้¹ 9 มาตรฐาน และสมรรถนะ 6 ประการ¹ อาจกล่าวได้ว่า การที่นิสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตว่าช่วยพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู เรื่องความเป็นครูอยู่ในระดับมากที่สุด เพราะทุกวิชาของหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตร 5 ปีมีการสอดแทรกสาระเหล่านี้ในทุก ๆ รายวิชา (คณะครุศาสตร์, 2546; 2548) นอกจากนี้นิสิตยังได้รับประสบการณ์ตรงในเรื่องความเป็นครูจากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 1 ภาคการศึกษาในหลักสูตร 4 ปี และ 1 ปีการศึกษาในหลักสูตร 5 ปี ประเด็นดังกล่าวสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ของหลักสูตร 4 ปีที่มุ่งเน้นให้นิสิตมีความเป็นครูและสามารถสร้างสรรคการเรียนรู้นิวเอนใหม่โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรักในความเป็นครู และมีคุณธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ อีกทั้งวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ของหลักสูตร 5 ปีที่กล่าวถึงการผลิตบัณฑิตที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการ เป็นผู้นำสร้างสรรคการเรียนรู้นิวเอนใหม่ มีความเป็นครูและนักวิชาการที่มีคุณธรรม โดยมุ่งเน้นคุณธรรมวิชาชีพ ตระหนักในบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบต่อวิชาชีพครูและสังคม พัฒนาคุณธรรม จริยธรรมจากประสบการณ์ตรง และยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ (คณะครุศาสตร์, 2546, 2548)

2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู

สำหรับการเปรียบเทียบความคิดเห็นความคิดเห็นของนิสิตต่อมาตรฐานวิชาชีพครูด้านความรู้ในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สามารถสรุปประเด็นการอภิปรายผลการวิจัยออกได้เป็น 2 ประการ ดังต่อไปนี้

¹ สาระความรู้ 9 ประการ ได้แก่ 1) ความสำคัญของวิชาชีพครู บทบาท หน้าที่ ภาระงานของครู 2) พัฒนาการวิชาชีพครู 3) คุณลักษณะที่ดีของครู 4) การสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ 5) การเสริมสร้างศักยภาพและสมรรถภาพ 6) การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ และผู้นำวิชาการ 7) เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ 8) จรรยาบรรณวิชาชีพ และ 9) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และสมรรถนะ 6 ประการ ได้แก่ 1) รัก เมตตา และปรารถนาดีต่อผู้เรียน 2) อุดมและรับผิดชอบ 3) เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และเป็นผู้นำทางวิชาการ 4) มีวิสัยทัศน์ 5) ศรัทธาในวิชาชีพครู และ 6) ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2549)

2.1 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ระหว่างนิสิตที่มีชั้นปี สาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

จากผลการวิจัยที่เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตว่าการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตว่าช่วยเสริมสร้างการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ทั้ง 9 ด้าน (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2548) โดยผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อมาตรฐานวิชาชีพครูด้านความรู้ จำแนกตามตัวแปรพบว่า ตัวแปรชั้นปี และสาขาวิชา พบว่า นิสิตมีความคิดเห็นต่อมาตรฐานวิชาชีพครูด้าน ความรู้ทั้ง 9 ด้าน มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นิสิตมีความคิดเห็นต่อมาตรฐานวิชาชีพครูด้านความรู้ทั้ง 9 ด้าน มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพียง 1 ด้าน คือ ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู สำหรับ 8 ด้านที่เหลือไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การที่นิสิตมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู แตกต่างกันตามชั้นปีที่ศึกษา และสาขาวิชานั้นอาจเนื่องมาจากนิสิตจะได้รับการจัดการเรียนการสอน และการจัดประสบการณ์วิชาชีพที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะตัวแปรชั้นปี พบว่านิสิตชั้นปีที่ 4 จะได้รับการจัดการเรียนการสอนและการจัดประสบการณ์ทางวิชาชีพครูที่สูงกว่านิสิตชั้นปีที่ 3, 2 และ 1 จึงทำให้นิสิตมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู แตกต่างกัน ประเด็นดังกล่าวนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นุญกุล ตันริยงค์ (2524) ที่ศึกษาความคิดเห็นของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู และพบว่าครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี กับครูที่มีอายุราชการมากกว่า 21 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

อย่างไรก็ดี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันของนิสิตไม่ได้ทำให้นิสิตมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตในการเสริมสร้างการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ทั้ง 8 มาตรฐานแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ล้วนได้รับการจัดการเรียนการสอนและประสบการณ์ทางวิชาชีพที่เหมือนกัน จึงทำให้มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ดังกล่าวไม่ต่างกันอย่างชัดเจน ประเด็นดังกล่าวนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นุญกุล ตันริยงค์ (2524) ที่พบว่า การที่ครูมีวุฒิการศึกษาต่างกันไม่ได้มีผลให้ครูมีความคิดเห็นต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูต่างกันไปด้วย

3.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุ การพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ระหว่างนิสิตที่มีชั้นปี และสาขาวิชาแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุ พบว่า นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีและสาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ทั้ง 9 ด้านแตกต่างกัน โดยเห็นทรอยด์ของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ทั้ง 9 ด้าน มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีและสาขาวิชาที่ศึกษา ของมาตรฐานวิชาชีพครูด้านความรู้ทั้ง 8 ด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 มีเพียงมาตรฐานความรู้ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษาที่ไม่พบความแตกต่างของปฏิสัมพันธ์ระหว่างนิสิตที่ศึกษาในชั้นปีและสาขาวิชา อย่างไรก็ตามพบว่าเห็นทรอยด์ของมาตรฐานวิชาชีพครูด้านการวัดและประเมินผล การศึกษามีอิทธิพลหลักของตัวแปรชั้นปี และสาขาวิชาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษาพบว่าตัวแปรชั้นปี และสาขาวิชาที่แตกต่างกัน ทำให้นิสิตได้รับการจัดการเรียนการสอน และประสบการณ์วิชาชีพที่แตกต่างกัน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เกิดความแตกต่างของเห็นทรอยด์ความคิดเห็นแตกต่างไปตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองในมาตรฐานวิชาชีพครูด้านความรู้ทั้ง 9 มาตรฐาน ซึ่งมีปฏิสัมพันธ์ถึง 8 มาตรฐานความรู้ ยกเว้นด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ผลการค้นพบนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิรมล สวัสดิ์บุตร และคณะ (ม.ป.ท.) จันเพ็ญ เชื้อพานิช (2547) พร่อมพรรณ อุดมสิน และคณะ (2545) วลัย พานิช, อรรถพล อนันตวรสกุล และรัชนีกร หงส์พันธ์ (2547) วาณี ลิ้มปิสวัสดิ์ และรัชนีกร หงส์พันธ์ (2548) และสุมิตรา อังวัฒน์กุล และสุจิตรา สวัสดิ์วงศ์ (2545) ที่ได้ติดตามการใช้หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิตของนิสิตต่างกลุ่มสาขาวิชากันได้แก่ สาขาวิชาธุรกิจศึกษา สาขาวิชามัธยมศึกษา วิชาเอกคณิตศาสตร์ วิชาเอกสังคมศึกษา วิชาเอกภาษาฝรั่งเศส และวิชาเอกภาษาอังกฤษตามลำดับ ผลการวิจัยในงานวิจัยดังกล่าวพบว่านิสิตมีความคิดเห็นต่อหลักสูตรแตกต่างกันไปตามรายสาขาวิชา รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุกูล ตันริยงค์ (2524) ที่ศึกษาความคิดเห็นของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู และพบว่าครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี กับครูที่มีอายุราชการมากกว่า 21 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 คณะครุศาสตร์ควรทำข้อตกลงร่วมกันระหว่างคณาจารย์ที่สอนในหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2547) เพื่อให้เข้าใจถึงการพัฒนาระบบบัณฑิตให้มีความรู้ และสมรรถนะตามการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2548) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มสาระที่มีผลการวิจัยในการเสริมสร้างการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร นอกจากนี้ยังสามารถทบทวนถึงอัตราส่วนหน่วยกิตของวิชาดังกล่าวกับผลลัพธ์สมรรถนะที่คาดหวังให้เกิดขึ้นกับนิสิตตามความเป็นจริง หรือจัดการเรียนการสอนที่เน้นภาคปฏิบัติให้สอดคล้องกับสมรรถนะด้านการพัฒนาหลักสูตรยิ่งขึ้น รวมถึงการลดขนาดชั้นเรียนเพื่อพัฒนาสมรรถนะของนิสิตได้อย่างทั่วถึง เพื่อก่อให้เกิดความสอดคล้องตามมาตรฐานความรู้ที่ระบุไว้

1.2 คณะครุศาสตร์ควรให้ความสำคัญในการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพครูมากยิ่งขึ้นตามสาขาวิชา ดังนี้ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ควรให้ความสำคัญในการพัฒนา นิสิตสาขาวิชาประถมศึกษา มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์) มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์) ศิลปศึกษาดนตรี ด้านการวิจัยทางการศึกษา ควรให้ความสำคัญในการพัฒนา นิสิตสาขาวิชาประถมศึกษา มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์) และศิลปศึกษา ด้านการวัดและการประเมินผล การศึกษา ควรให้ความสำคัญในการพัฒนานิสิตสาขาวิชาประถมศึกษา และด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ควรให้ความสำคัญในการพัฒนานิสิตสาขาวิชาประถมศึกษา มากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 เนื่องจากงานวิจัยนี้ศึกษาตัวแปรมาตรฐานวิชาชีพครู เฉพาะมาตรฐานด้านความรู้ในการศึกษาครั้งต่อไปจึงควรศึกษามาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงานและมาตรฐานการปฏิบัติตนเพิ่มเติม เพื่อให้ได้ภาพคำตอบของการวิจัยที่สมบูรณ์เกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพครู นอกจากนี้ควรเป็นการวิจัยที่ทำการประเมินตามสภาพจริงมากกว่าการเก็บข้อมูลโดยการรายงานความรู้สึก

2.2 เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยในเชิงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู งานวิจัยครั้งต่อไปจึงควรเป็นงานวิจัยและพัฒนาวิธีการเพื่อเพิ่มการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ให้แก่นิสิตนักศึกษา คณะครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ต่อไป

2.3 เนื่องจากงานวิจัยในครั้งนี้เป็นการรายงานความรู้สึก และเป็นการวิจัยที่มีช่วยระยะเวลาจำกัด งานวิจัยในครั้งต่อไป ควรเป็นการศึกษาพัฒนาการของนิสิต นักศึกษาในหลักสูตร

ครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ระยะยาว เพื่อติดตามและตรวจสอบการพัฒนาตนของนิสิต นักศึกษาในการเพิ่มพูนความรู้เพื่อเป็นครู อาจารย์ในสถานศึกษา งานวิจัยในรูปแบบดังกล่าวจะช่วยให้เกิดความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้เพื่อเป็นครู อาจารย์ในบริบทของการศึกษาไทยที่ดียิ่งขึ้น และอาจนำไปสู่การสร้างมาตรฐานวิชาชีพครูที่มีประสิทธิภาพในการกำหนดคุณภาพนำเข้า และผลผลิตของบัณฑิตคณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ต่อไป

2.4 งานวิจัยในครั้งต่อไป ควรมุ่งเน้นที่การพิสูจน์ตัวแปรว่าเป็นเหตุผล โดยการศึกษาโมเดลโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal model) ของความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู อย่างแท้จริง และอาจตรวจสอบข้อมูลการวิจัยด้วยข้อมูลที่หลากหลาย โดยใช้การตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation) เพื่อให้ได้รับข้อมูลที่เที่ยงตรง และสามารถแสดงเหตุและผลของการพัฒนาการพัฒนาคความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ที่มาจากการจัดการเรียนการสอนอย่างแท้จริง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2546). *คู่มือนิสิตปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. (เอกสารอัดสำเนา).
- คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2548). *คู่มือนิสิตใหม่ระดับปริญญาบัณฑิต ปีการศึกษา 2548*. (เอกสารอัดสำเนา).
- คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2549). *คู่มือนิสิตปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2549*. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. [ม.ป.ท.]. *หลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี (ปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2520)*. ม.ป.ป.
- คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. [ม.ป.ท.]. *หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี (ปรับปรุงแก้ไข พ.ศ. 2531)*. ม.ป.ป.
- คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. [ม.ป.ท.]. *หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี (ปรับปรุงแก้ไข พ.ศ. 2543)*. ม.ป.ป.
- คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2547). *หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2547*. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2545). *รายงานติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษาในวาระครบรอบ 3 ปีของการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- คณะกรรมการคุรุสภาจังหวัดเพชรบุรี, สำนักงาน. (2537). *รายงานวิจัยเรื่องกระบวนการพัฒนาครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู พ.ศ. 2537*. เพชรบุรี: สำนักงานคณะกรรมการคุรุสภาจังหวัดเพชรบุรี.
- โครงการพิเศษเพื่อการปฏิรูปการฝึกหัดครู, สำนักงาน. (2540). *การปฏิรูประบบการฝึกหัดครูของสถาบันฝึกหัดครูรัฐ*. (เอกสารอัดสำเนา).
- จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช. (2547). "การประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี)." *วารสารครุศาสตร์*. 32, 3: 147-154.
- จุมพล พูลภัทรชีวิน และรัตนดา ตุงคสวัสดิ์. (2542). "วิวัฒนาการและทางเลือกของนโยบายการครุศึกษาของรัฐบาลไทย." *วารสารครุศาสตร์* 27, 2: 98-106.
- นิรมล สวัสดิบุตร และคณะ. (ม.ป.ท.). *การศึกษาการจัดหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. รายงานการวิจัย.

- นุกูล ตันริยงค์. (2525). *ความคิดเห็นของครูประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เบ็ญจวรรณ ศิริพรชัยกุล. (2543). *การศึกษาการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานครตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พร้อมพรรณ อุดมสิน และคณะ. (2545). *การติดตามผลครุศาสตรบัณฑิต สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกคณิตศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร. รายงานการวิจัย.
- พรชูลี อาชาวำรุง และศิริลักษณ์ ศรีสำอางค์. (2538). *เกณฑ์ประเมินสถาบันครูศึกษาไทย*. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. รายงานการวิจัย.
- พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์. (2546). *รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายและแผนการปฏิรูปการผลิตและการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- มนตรี จุฬาวัดนพล. (2543ก). *รายงานการวิจัยเชิงนโยบาย ผลกระทบจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ข้อตกลงของรัฐบาลกับธนาคารพัฒนาเอเชีย นโยบายการปฏิรูประบบราชการ การเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างประชากรของประเทศที่มีต่อการศึกษา และบทบาทของคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ในการปฏิรูปการเรียนรู้และปฏิรูปวิชาชีพครู*. กรุงเทพมหานคร: ฟันนี้ พบบลิชซิง.
- มนตรี จุฬาวัดนพล. (2543ข). *รายงานการวิจัยเอกสารเรื่องนโยบายการผลิตและการพัฒนาครู*. กรุงเทพฯ: บริษัทพริกหวานกราฟฟิค.
- ยนต์ ชุ่มจิต. (2546). *การศึกษาและความเป็นครูไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, สำนักงาน. (2549). *คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอก ระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: บริษัทจุดทองจำกัด.
- เลขาธิการคุรุสภา, สำนักงาน. (2548). *มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- เลขาธิการคุรุสภา, สำนักงาน. (2549). *พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546*. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- วัลย์ พานิช อรรถพล อนันตวรสกุล และรัชนีกร หงส์พันธ์. (2547). *การประเมินและติดตามผลหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขาวิชาเอกมัธยมศึกษา วิชาเอกสังคมศึกษา*. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. รายงานวิจัย.

- วัชรารภรณ์ เกียรติบุญญาฤทธิ. (2549). การวิเคราะห์ตัวแปรพระระดับของความต้องการจำเป็นของนักเรียนและครูที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิตมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัฒนา ชุมผล และพัทธนันท์ แก้วชุม. (2542). การประเมินมาตรฐานวิชาชีพครูของข้าราชการครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่. ครุศาสตรบัณฑิต สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.
- วิชาการและมาตรฐานการศึกษา, สำนัก. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพื้นฐานพุทธศักราช 2544 (ฉบับปรับปรุง). สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- วิภา ลัคนาพรวิสิฐ. (2543). ผลของการฝึกปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูสภาที่มีต่อคุณภาพของครู: การวิจัยเชิงคุณภาพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาทินี ลิ้มปิสวัสดิ์ และรัชนิกร หงส์พนัส. (2549). "การประเมินและติดตามผลหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2548) สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาฝรั่งเศส." วารสารครุศาสตร์ 34, 3: 53-61.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2543). ข้อเสนอเชิงนโยบายการปฏิรูปวิชาชีพครูตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช.
- สุพิน ทองไทย. (2543). ความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการใช้ชุดฝึกอบรมการพัฒนาวิชาชีพครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูสภา พ.ศ. 2537. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล และสุจิตรา สวัสดิวงศ์. (2545). การประเมินและติดตามผลหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกภาษาอังกฤษ. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. รายงานการวิจัย.
- สุลักษณ์ ศรีบุรี, เพียงใจ สุขโรจน์, และเอมอร จังศิริพรภรณ์. (2546). "การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต และระดับบัณฑิตศึกษาปีการศึกษา 2545 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย." วารสารครุศาสตร์ 32, 2: 31-48.

ภาษาอังกฤษ

California Commission on Teacher Credentialing. (1997). *California standards for the teaching profession*. Retrieved March 18, 2007, from <http://www.ctc.ca.gov/reports/cstpreport.pdf>.

Hair, J.F., Jr., Anderson, R.E., Tatham, R.L., & Black, W.C. (1998). *Multivariate data analysis* (5th ed.). Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.

Huynh, H, & Mandeville, G.K. (1979). Validity conditions in a repeated measures design. *Psychological Bulletin*, 86, 964-973.

Kirk, R. E. (1995). *Experimental Design: Procedures for the Behavioral Sciences*. Boston: Brooks/Cole Publishing Company.

Ministerial Council on Education, Employment Training and Youth Affairs. (2003). *A national framework for professional standards for teaching*. Retrieved March 18, 2007, from http://www.mceetya.edu.au/verve/_resources/national_framework_file.pdf.

National Board for Professional Teaching Standards (2006). *The five core propositions*. Retrieved March 18, 2007, from http://www.nbpts.org/the_standards/the_five_core_propositio.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามความคิดเห็น นิสิตชั้นปีที่ 1-4

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามเรื่อง

ความคิดเห็นของนิสิตหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านความรู้

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเพื่อสำรวจความคิดเห็นของนิสิตคณะครุศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ถึง 4 ต่อมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านความรู้ โดยแบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านความรู้ ในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต

ขอให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบคำถามตามความเป็นจริง หากได้ศึกษาวิชาที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีอยู่ในแบบสอบถาม ขอให้พิจารณาระดับความรู้ความสามารถของตนเปรียบเทียบก่อนและหลังจากศึกษา แต่หากยังไม่ได้ศึกษาวิชาที่เกี่ยวข้อง ขอให้พิจารณาถึงระดับความรู้ความสามารถที่ตนมีอยู่ โดยข้อมูลที่ได้รับจะนำไปจัดทำเป็นข้อเสนอแก่คณะครุศาสตร์เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมายถูก (/) หน้าข้อที่ตรงกับความเป็นจริงของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด

1. เพศ 1. ชาย 2. หญิง
2. ชั้นปี 1. ปี 1 2. ปี 2 3. ปี 3
3. ภาควิชา 1. หลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีทางการศึกษา
 2. ศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ศึกษา
 3. ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา
4. สาขาวิชา 1. การศึกษาปฐมวัย
 2. ประถมศึกษา
 3. มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์)
 4. มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์)
 5. ศิลปศึกษา
 6. ดนตรีศึกษา
 7. การศึกษานอกระบบโรงเรียน
 8. ธุรกิจศึกษา
5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 1. ต่ำกว่า 2.00 2. 2.00-2.49 3. 2.50-2.99
 4. 3.00-3.49 5. ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านความรู้ ในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2547)

คำชี้แจง ตอนที่ 2 นี้เป็นข้อความตามสาระความรู้หลัก และสมรรถนะย่อยในเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ขอให้อ่านข้อความอย่างละเอียด และเลือกระดับคะแนนที่เหมาะสมที่สุดดังนี้

- 5 หมายถึง การจัดการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ช่วยพัฒนาประเด็นดังกล่าวมากที่สุด
- 4 หมายถึง การจัดการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ช่วยพัฒนาประเด็นดังกล่าวมาก
- 3 หมายถึง การจัดการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ช่วยพัฒนาประเด็นดังกล่าวปานกลาง
- 2 หมายถึง การจัดการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ช่วยพัฒนาประเด็นดังกล่าวน้อย
- 1 หมายถึง การจัดการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ช่วยพัฒนาประเด็นดังกล่าวน้อยที่สุด

การเลือกตอบให้ทำเครื่องหมายถูก (/) ในระดับคะแนนที่คิดว่าสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

1. สาระความรู้: ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู

สมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพครู	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. สาระความรู้: ภาษาไทยสำหรับครู					
1.1 สามารถใช้ทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง					
1.2 สามารถใช้ทักษะการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง					
1.3 สามารถใช้ทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง					
1.4 สามารถใช้ทักษะการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง					
2. สาระความรู้: ภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ สำหรับครู					
2.1 สามารถใช้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง					
2.2 สามารถใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง					
2.3 สามารถใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง					
2.4 สามารถใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง					
3. เทคโนโลยีขั้นพื้นฐาน					
3.1 สามารถใช้คอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐานในการนำเสนอผลงาน					
3.2 สามารถใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น Word หรือ PowerPoint ในการทำสื่อการสอนพื้นฐาน					

2. สาระความรู้: การพัฒนาหลักสูตร

สมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพครู	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. สาระความรู้: ปรัชญา แนวคิดทฤษฎีการศึกษา ประวัติการจัดการศึกษาไทย วิสัยทัศน์และแผนพัฒนาการศึกษา ทฤษฎีหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตร มาตรฐานและมาตรฐานช่วงชั้น การพัฒนาหลักสูตร และปัญหาและแนวโน้ม การพัฒนาหลักสูตร					
1.1 สามารถวิเคราะห์หลักสูตรได้					
1.2 สามารถปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรได้อย่างหลากหลาย					
1.3 สามารถประเมินหลักสูตรทั้งก่อนและหลังการใช้หลักสูตร					
1.4 สามารถจัดทำหลักสูตรได้					

3. สาระความรู้: การจัดการเรียนรู้

สมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพครู	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. สาระความรู้: ทฤษฎีการเรียนรู้ รูปแบบการเรียนรู้ การออกแบบการเรียนรู้ การบูรณาการเนื้อหา เทคนิควิธีการ การจัดการเรียนรู้ การใช้และผลิตสื่อการสอน การจัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และการประเมินผล					
1.1 สามารถนำประมวลรายวิชามาจัดทำแผนการเรียนรู้รายภาคและตลอดภาค					
1.2 สามารถออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
1.3 สามารถเลือกใช้ พัฒนาและสร้างสื่ออุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน					
1.4 สามารถจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน					
1.5 สามารถจำแนกระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนจากการประเมินผล					

4. สาระความรู้: จิตวิทยาสำหรับครู

สมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพครู	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. สาระความรู้: จิตวิทยาพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการมนุษย์ จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาการแนะแนวและให้คำปรึกษา					
1.1 เข้าใจธรรมชาติของผู้เรียน					
1.2 สามารถช่วยเหลือผู้เรียนให้เรียนรู้และพัฒนาได้ตามศักยภาพของตน					
1.3 สามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น					
1.4 สามารถส่งเสริมความถนัดและความสนใจของผู้เรียน					

5. สาระความรู้: การวัดและการประเมินผลการศึกษา

สมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพครู	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. สาระความรู้: หลักการและเทคนิคการวัดประเมินผล การสร้างและใช้เครื่องมือ การประเมินการเรียนรู้					
1.1 สามารถวัดและประเมินผลได้ตามสภาพความเป็นจริง					
1.2 สามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้และหลักสูตร					

6. สาระความรู้: การบริหารจัดการในห้องเรียน

สมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพครู	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. สาระความรู้: ทฤษฎีและหลักการบริหาร ภาวะผู้นำ การคิดอย่างเป็นระบบ วัฒนธรรมองค์กร มนุษยสัมพันธ์ การติดต่อสื่อสารในองค์กร การบริหารจัดการชั้นเรียน การประกันคุณภาพ การทำงานเป็นทีม การจัดทำโครงการ การจัดระบบสารสนเทศ และการศึกษาเพื่อพัฒนาชุมชน					
1.1 มีภาวะผู้นำ					
1.2 สามารถบริหารจัดการในชั้นเรียน					
1.3 สามารถสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ					
1.4 สามารถประสานประโยชน์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำงานได้					
1.5 สามารถนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ					

7. สาระความรู้: การวิจัยทางการศึกษา

สมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพครู	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. สาระความรู้: ทฤษฎีการวิจัย รูปแบบการวิจัย การออกแบบการวิจัย กระบวนการวิจัย สถิติเพื่อการวิจัย การวิจัยในชั้นเรียน การฝึกปฏิบัติการวิจัย การนำเสนอผลงานวิจัย การค้นคว้าศึกษางานวิจัย การใช้กระบวนการวิจัย และการเสนอโครงการเพื่อทำวิจัย					
1.1 สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน					
1.2 สามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน					

8. สาระความรู้: นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา

สมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพครู	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. สาระความรู้: แนวคิด ทฤษฎี เทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษาที่พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน เทคโนโลยีและสารสนเทศ การวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม แหล่งการเรียนรู้และเครือข่ายการเรียนรู้ และการออกแบบ การสร้าง การนำไปใช้ การประเมินผลและการปรับปรุงนวัตกรรม					
1.1 สามารถเลือกใช้นวัตกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี					
1.2 สามารถออกแบบนวัตกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี					
1.3 สามารถสร้างและปรับปรุงนวัตกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี					
1.4 สามารถพัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี					
1.5 สามารถแสวงหาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน					

9. สาระความรู้: ความเป็นครู

สมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพครู	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. สาระความรู้: ความสำคัญของวิชาชีพครู บทบาท หน้าที่ ภาระงานของครู พัฒนาการวิชาชีพครู คุณลักษณะที่ดีของครู การสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ การเสริมสร้างศักยภาพและสมรรถภาพ การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และผู้นำทางวิชาการ เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ จรรยาบรรณวิชาชีพ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา					
1.1 รู้สึกรัก เมตตา และปรารถนาดีต่อผู้เรียน					
1.2 มีความอดทนและรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย					
1.3 เป็นบุคคลที่ชอบเรียนรู้และพยายามพัฒนาตนให้เป็นผู้นำทางวิชาการในศาสตร์หรือวิชาที่ตนศึกษาอยู่					
1.4 มีวิสัยทัศน์					
1.5 มีความศรัทธาในวิชาชีพครู					
1.6 สามารถปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู					

10. ข้อเสนอแนะ/ ความคิดเห็นทั่วไป

ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพครูในหลักสูตร

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลที่ได้จะนำไปจัดทำเป็นข้อเสนอแก่คณะครุศาสตร์เพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนต่อไป